

eul_wid: qnq-ae

Αἴλιος Ἡρωδιανός · Herodian of Alexandria

Partitions, From Paris Codices 2543 and 2570

Ἐπιμερισμοί

Period: *Ῥωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Κοινή τεχνική* [Technical Koine](#)
Domain: *Γραμματική* [Grammar](#)
Format: *Λόγος* [Oration](#)

- ¹ (1t) ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ ΟΙ παρόντες ἐπιμερισμοὶ συντέθενται κατὰ στοιχεῖον οὕτως· ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ β (τὸ γὰρ ἄλφα ἦτοι τὸ αἰ δίφθογγον εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα ἐτηρήσαμεν ἐπιμερισμοὺς τοῦ ε), καὶ μετὰ τοῦ β, λαμβάνομεν τὸ πρῶτον ἀντίστοιχον τὸ ε, καὶ γράφομεν πᾶσαν λέξιν ἀπὸ τῆς βε, εἴτα ἀπὸ τῆς βλε, εἴτα ἀπὸ τῆς βρε, ἕως ἐκπεράνωμεν τὰ ἔχοντα τὸ ε. Καὶ πάλιν λαμβάνομεν μετὰ τοῦ β τὸ δεύτερον ἀντίστοιχον, τὸ η. Καὶ πάλιν λαμβάνομεν τὸ β μετὰ τοῦ ο, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἀκολουθίαν· καὶ πάλιν τὸ β μετὰ τοῦ υ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν. Καὶ οὕτως ἐκπεράναντες τὰ ἀπὸ τοῦ β ἀρχόμενα, τιθέαμεν εὐθὺς τὰ ἀπὸ τοῦ γ, κατὰ τὴν αὐτὴν τῶν ἀντιστοιχῶν, ἦτοι φωνηέντων, ἀκολουθίαν· καὶ καθεξῆς τὰ ἀπὸ τοῦ δ· καὶ ἐφεξῆς τὰ ἀπὸ τοῦ ε, πρὸ παντὸς φωνηέντος καὶ πρὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμφώνων κατὰ τάξιν.
- ² Καὶ μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ ζ, κατὰ τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν ἀκολουθίαν, καὶ προχωροῦμεν μέχρι τέλους τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων καθ' εἰρμόν. Ὅρα καὶ ἐν τοῖς μετωπίοις τῶν καταβατῶν ἐπισημαινομένους τοὺς ἐπιμερισμοὺς, ὥς ἂν ἔχῃς εὐρίσκειν ῥαδίως τὸ ζητούμενόν σοι· ἐν οἷς δὲ κεῖται τὸ “πλὴν τοῦδε καὶ τοῦδε,” οὐδὲν τῶν ἐκείνης τῆς μοίρας παραλείπεται, τυχὸν τῶν διὰ τοῦ βαι διφθόγγου, ὥς ἂν πάντα μαθόντες τὰ δίφθογγα, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰ λοιπὰ γινώσκωμεν διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεσθαι, κἂν ἴσως τινὰ ψιλὰ καὶ παραλειφθῶσιν ἐνταῦθα τοῖς ἐπιμερισμοῖς, οὕτω ποιοῦμεν ἐν πᾶσιν.
- ³ Οὐδὲν δὲ τῶν πάνυ καινολέκτων καὶ ξηνηκούστων λαμβάνομεν, ἀλλὰ τὰ μᾶλλον ἐλληνικώτερα καὶ γραμματικώτερα, καὶ τὰ ἐν χρήσει τιθέαμεν δὲ καὶ τὰς σημασίας τῶν λέξεων.
- ⁴ ΤΟ α τὸ ἐν τῷ διφθόγγῳ αἰ ζῆται ἐν τοῖς ἐπιμερισμοῖς τοῦ ε ψилоῦ. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Β. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· βέβαιος, ὁ ἀληθής· βεβαιῶ, ῥῆμα· βέβηλος, ὁ μυσαρὸς· βεβηλῶ, ῥῆμα· Βενιαμὴν, Βεσελεήλ, Βελισσάριος, καὶ Βελεροφόντης, κύρια· βέλος, βελεών, τὸ αὐτό· βελτίων, ὁ κρείττων, βέλτιστος, τὸ αὐτό· βελόνη, ἡ ῥαφίς· Βέρροια, πόλις· Βεῤῥονικεὺς, τοπικόν· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλὴν τοῦ βαιὸς, ὁ μικρὸς· βαίνω, τὸ περιπατῶ· καὶ βαιθῆλ, οἶκος Θεοῦ παρ' Ἑβραίοις.
- ⁵ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βλε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· βλέπω· βλέφαρον· βλέμμα· βλέπος, τὸ αὐτό· Βλεψίδημος, κύριον· βλεσσὸς, ὁ στραβοπόδης· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλὴν τοῦ Βλαιοσοί, ἔθνος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· βρέφος· βρεφοκομῶ· βρεχμὸς, τὸ ἄκρον τοῦ κρανίου τῆς κεφαλῆς· Βρετανία, χώρα· βρέτας, τὸ

εἶδωλον· Βρεντήσιον, τόπος περὶ τὴν Ἰαπυγίαν· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βη συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον· Βηθλεέμ, καὶ Βηθανία, Βηθεσδὰ, Βηθσαΐδὰ, καὶ Βηθσφαγή, ὀνόματα τόπων ἐν Ἱεροσολύμοις· Βῆλ, θεὸς Αἰγύπτιος· βῆξ, νόσος, καὶ κλίνεται βηχός· βήχῳ, ῥῆμα· βῆμα· βηματίζω· βῆσσα, καὶ βησσήεις, ὁ σύνδενδρος τόπος, ἢ ὁ ἐν τῷ ὄρει βάσιμος. Πλὴν τοῦ βία· βίαιος· Βίας, κύριον, καὶ κλίνεται Βίαντος· Βιθυνία, χώρα· βίκος, τὸ ἀγγεῖον· βινῶ, τὸ συνουσιάζω· βιός, τὸ τόξον· βίος δὲ, ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία· Βιτάλιος, καὶ Βίτων, κύρια· βίσεξτον· καὶ τὰ λοιπά.

- ⁶ Τὰ ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· βλίτον, εἶδος λαχάνου· βλίνος, ἰχθύς· βλίτυρι, ζῶον· βλιμάζω, τὸ ἀποστάζω μέλιτος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ βληχή, ὁ τῶν προβάτων παρμός· βληχῶμαι, ῥῆμα· βλήχημα· καὶ βλήδην, ἀντὶ τοῦ καταπληκτικῶς. Τὰ ἀπὸ τῆς βρι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· βριαρὸς, ὁ ἰσχυρὸς· Βριάρεως, γίγας· βρίθω, τὸ βαρῶ· βριθοσύνη· βριμῶμαι, ῥῆμα, τὸ ἐπιπλήττω· βρίμημα, ἡ ἐπίπληξις· Βρισηΐς, κύριον· Βριμῶ, ἡ Ἥρα· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βο συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· βοῶ· βοή, ἡ κραυγὴ· βοηδρομῶ, τὸ μετὰ κραυγῆς τρέχω· βοανεργές, Ἑβραϊστὶ, ὁ υἱὸς τῆς βροντῆς· βοηδρομιῶν, ὄνομα μηνὸς παρ' Ἀθηναίοις· Βὸγ, ὁ θεὸς κατὰ Βουλγάρους, ἢ διδάσκαλος, ἐξ οὗ καὶ Βογόμιλος· βόθυνος, ὁ βόθρος· βόειον κρέας, καὶ βοεικόν· βοηλασία· βόλος, τὸ δίκτυον, καὶ ἡ δρόσος· βότρυς· βοτρυδὸν, ἐπίρρημα· βόστρυχος, ὁ πλόκαμος· Βόσπορος, τόπος· βορὰ, ἡ τροφή· βόσις, τὸ αὐτό· βορὸς, ὁ φάγος· βοτήρ, ὁ βοσκός· βότεира ἡ γῆ, ἡ θρεπτική· βορέας, ὁ ἄνεμος· Βονιφάτιος, κύριον· βόμβος, κυρίως τῶν κωνώπων ἢ τῶν μελισσῶν ὁ ἦχος· βομβῶ, ῥῆμα· βολβός, κρομυῶδες φυτὸν, τούτῳ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις χρᾶται· βόλβιτον, ἡ τῶν βοῶν κόπρος· Βοσὸρ, τόπος· καὶ τὰ λοιπά.
- ⁸ Πλὴν τοῦ βωμός, ὁ ναὸς, κυρίως τὸ θυσιαστήριον, ἐξ οὗ καὶ βωμολόχος, ὁ ἱερόσυλος· βῶλος, τὸ βωλάκιον· βῶλαξ, τὸ αὐτό· βωλοστροφῶ, ῥῆμα· βῶτωρ, ὁ βοσκός· βωτιάνειρα γῆ, ἡ τοὺς ἄνδρας τρέφουσα· βῶς θηλυκὸν, τὸ σκουτάριον· βῶξ, ἰχθύς, καὶ κλίνεται βωκός· βωταλὶς, ἡ νυκτερὶς· βωνίτης, ὁ βουκόλος· καὶ βωτὰ, πρόβατα· καὶ βωστρῶ, τὸ βοῶ.
- ⁹ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· βρόμος, ὁ ἦχος· καὶ Βρόμιος, ὁ Διόνυσος· βρόχος, ἡ ἀγχόνη· βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος· βρότειον γένος· βρομᾶσθαι, τὸ ὀγκᾶσθαι· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ βρῶμα, ἡ τροφή· βρωματίζω, τὸ τρέφω· βρωματισμός· βρωτὺς, ἡ βρῶσις, καὶ κλίνεται βρωτύος· βρῶμος, ἡ δυσωδία· καὶ βρωμώμενος λέων, ὁ βρυχώμενος.
- ¹⁰ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· βυθός· βυθίζω· βυσσός, ὁ βυθός, ἐξ οὗ καὶ βυσσοδομεύω, τὸ εἰς βάθος κρύπτω· βύσσος, τὸ κόκκινον· βύω, τὸ ἀσφαλίζω· Βύζας, κύριον, ἐξ οὗ καὶ Βυζάντιον· βυκάνη, τὸ βύκινον, ἐξ οὗ καὶ βυκανίτης, ὁ σαλπίζων· βύρσα, τὸ τραχὺ καὶ παχὺ δέρμα, ἐξ οὗ καὶ βυρσοδέψης, ὁ τὰς βύρσας μαλάσων· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ Βοιωτία, χώρα· Βοιωτὸς ἀνὴρ· καὶ βοΐδιον, κατὰ συναλοιφήν, τὸ βοΐδιον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βλυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· βλύω· βλύσις· βλύσμα· βλύζω· βλυστάνω· καὶ τὰ λοιπά.
- ¹¹ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βρυ συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· βρύω· βρύσις· βρύχω, ἐπὶ ἀνθρώπου· βρυχῶμαι, ἐπὶ λέοντος· καὶ βρύχημα. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Γ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· γένος· γενεά· γενέτης, ὁ πατήρ· γένειον· γενειάσκω· γέλως· γελῶ· γέλοιος, ὁ γελωτοποιός· γελοῖος δὲ, ὁ καταγέλαστος· γεωργός· γεωργία· γεηπόνος· γεηρός· γέρων· γεραίρω, τὸ ὑμνῶ· γέφυρα· γεώδης· γεώλοφος· γεωμέτρης· Γεδεών, κύριον· Γεθησημανή, Γενησαρετ, καὶ Γελβουέ, τόποι περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα· γενναῖος, ὁ

ἰσχυρός· γεννικὸς, τὸ αὐτό· Γερμανοί, οἱ Ἀλαμάνοι· Γερασηνὸς, τοπικόν· καὶ Γερήνιος· Γεράνεια, τόπος· γέρρον, τὸ κοντάριον· Γεραιστὸς, λίμνη· Γεών, ποταμός· καὶ τὰ λοιπά.

- ¹² Πλὴν τοῦ γαῖα, ἡ γῆ, ὅθεν καὶ γαιήοχος, ὁ Ποσειδῶν· γαίω, τὸ γαυριῶ· καὶ γαισσός, τὸ κοντάριον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γραι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον· γραία, ἡ γηραία· Γραικός, ὁ Ἑλλήν· γραικίζω, τὸ ἑλληνιστὶ λαλῶ· καὶ γραικιστὶ, ἐπὶ ῥῆμα. Τὰ ἀπὸ τῆς γι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· γίγας, ὁ μεγαλόσωμος, καὶ κλίνεται γίγαντος· γιγαντιαῖος, ὁ μέγας· Γιεζή, κύριον· γίγαρτον, ὁ ἐντὸς τῆς σταφυλῆς ξυλῶδης κόκκος· Γιζέριχος, κύριον· γιγλισμός, ὁ γαργαλισμός· καὶ τὰ ὅμοια.
- ¹⁴ Γαμήσας, πλουτήσας, φιλοσοφήσας, καὶ ἕτερα, εἴ μὲν οἰκεῖον τοῦ ταῦτα ἑαυτοῦ ὁ λέγων, ἦτα· οἶον· ἐγὼ γαμήσας, ἦτοι εἰς γάμον ἐλθὼν· εἰ δὲ ἐτέρῳ προσάπτει, ἰῶτα· οἶον· πλουτίσας τὸν δεῖνα, ἦτοι πλούσιον ποιήσας. Πλὴν τοῦ γῆ· γήϊνος· γηγενής· γήδιον, ὑποκοριστικῶς ἡ γῆ· γήλοφος, ὁ ὑψηλὸς τόπος· γηπόνος, ὁ γεωργός· γήπεδον, ἡ γῆ· Γήπαιδες, ἔθνος, οἱ καὶ Ἑρεχθεῖς ὀνομάζονται· φασὶ δὲ τούτους ἀπὸ τοὺς Γίγαντας γήθουμαι, τὸ χαίρω· γηθοσύνη, ἡ χαρά· γῆρας· γηραιός· γηράσκω, ῥῆμα· γηρωκόμος· γηρωκομεῖον· γηρωβοσκός· γῆρυς, ἡ φωνή· γηρύω, τὸ φωνᾷ· Γηρυόνης, κύριον· Γηρυόνειος βοῦς· γήμω, ῥῆμα, τὸ εἰς γάμον ἔρχουμαι· καὶ γήμας, μετοχικόν, ὁ γαμήσας.
- ¹⁵ Τὰ δὲ διὰ διφθόγγου εἰσὶ ταῦτα· γείτων, γείτονος· γειτνιάζω· γειτνίασις· γεῖσσον, τὸ θεμέλιον· γεισσῶ, τὸ θεμελιῶ· γειόλοφος· γειοπείνης· γειόμωρος, ὁ κοπιῶν περὶ τὴν γῆν· γειώρας, ὁ γεωργός· καὶ γείνατο, Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐγέννησεν. Τὰ ἀπὸ τῆς γλι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· γλίσχρος, ὁ φειδωλὸς καὶ ὀλισθηρὸς· γλισχρότης, ἡ φειδωλία· γλίχομαι· γλίνη, ὁ ῥυπός· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς τὸ, “ἔρρε κακὴ γλήνη” καὶ γλήχων, τὸ φλισκούνιον.
- ¹⁶ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γνη συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον· γνήσιος, γνησία, θηλυκόν· γνησιότης· καὶ τὰ ὅμοια. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· γρίφον, τὸ ἀσαφές· γριφότης, ἡ ἀσάφεια· γριφώδης λόγος, ὁ δύσκολος· γρίφος, τὸ δύσλυτον αἵνιγμα· γρίφος, καὶ τὸ δίκτυον· γρίπος, τὸ αὐτό· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ γρηγορῶ· Γρηγόριος· γρηγόρσις· καὶ γρηῖδιον, τὸ γραῖδιον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· γόος, ὁ θρῆνος· γοῶμαι, τὸ θρηνῶ· γόνος, τὸ σπέρμα καὶ τὸ τέκνον· γονεὺς, ὁ πατήρ· γονεῖα, ἡ γέννησις· γονορρύης, ὁ ῥοὴν σπέρματος νοσῶν· γόης, ὁ μάγος· γοητεύω· γοητεία, ἡ μαγεία· Γόμορρα, τόπος· γόμφος, ὁ ξύλινος ἥλος· γομφίτης ὁδὸς, ὅθεν καὶ γομφιασμός, ὁ αἰμωδιασμός τῶν ὀδόντων· γόνυ, γόνατος· γονυπετῶ· Γοργίας, κύριον· Γοργόνη, τερατοπρόσωπος γυνή· Γοργῶ, τὸ αὐτό· γοργῶπις, ἡ φοβερόφθαλμος· Γόρτυνα, τόπος· καὶ τὰ λοιπά.
- ¹⁷ Πλὴν τοῦ γωνία, ἡ τοῦ σπιτίου, ὅθεν καὶ γωνιάζω· γωλιά, ὁ φωλεός· γωρυτὸς, ἡ βελοθήκη· καὶ Γωβίας, κύριον ὄνομα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς γυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· γυμνός· γυμνήτης· γυμνητεύω· γυμνοποδῶ· γυνή· γυναικίας, ὁ θηλυδρίας ἀνήρ· γυναικωνίτης, ὁ οἶκος τῶν γυναικῶν· γύρος, ὅθεν καὶ Ἀνάγυρος· γύψ, ὄρνεον, καὶ κλίνεται γυπός· Γύγης, κύριον· καὶ τὰ ὅμοια.
- ¹⁸ Γυῖα δὲ, τὰ μέλη, μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ἰῶτα. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Δ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· δέησις· δεητήριον· δεξιά· δεξιοῦμα· Δεξικράτης, κύριον· δεσπότης· δεσπόζω· δεσμός· δεσμώτης· δέκα· δεκάς, ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἕξ οὗ καὶ δεκάζω, τὸ παρακρίνω· δένδρον, καὶ δενδροφόρος λειμὼν· δελφίς καὶ δελφίν, ζῶον θαλάττιον, καὶ κλίνεται δελφῖνος· δέλεαρ, ἡ ἀπάτη· δελήτιον, τὸ αὐτό· δέλτος, ἡ βίβλος· δέλφαξ, ὁ μικρὸς χοῖρος· δέρω, τὸ ἐκδέρω, ὅθεν καὶ δέρμα· δέρρις, ἡ βύρσα· δέρη, ὁ τράχηλος, ὅθεν καὶ

περιδέραιος κόσμος, ὁ περιτραχήλιος· Δεβώρρα, ὄνομα κύριον· δεδίττομαι, τὸ ἐκφοβῶ· δέδια καὶ δέδοικα, τὸ φοβοῦμαι· Δεκέλεια, τόπος· δέμας, τὸ σῶμα· δέμνιον, ἡ κοίτη· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ δαίμων, ἄγγελος σκοτεινός· δαίμων, ἡ τύχη, καὶ ὁ θεὸς καθ' Ἑλλήνας· δαιμόνιος, ὁ εὐφυής· Δαίδαλος, ὁ ἀγαματοποιός· Δαιδάλειον ἔργον, τὸ τοῦ Δαιδάλου.

- 19 δαιδάλω, ῥῆμα, τὸ ποικίλλω· δαιδάλαιον, τὸ ποικίλον· δαίω, τὸ καίω· δαίω, τὸ εὐωχῶ· δαίννυμι, τὸ αὐτό· δαίω, τὸ μερίζω, ὅθεν καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος· δαιτρεύω· δαιτρεία, ἡ μαγειρεία· δαίρω, τὸ τύπτω· δαῖς, ἡ εὐωχία, καὶ κλίνεται δαιτὸς, ὅθεν καὶ δαιτυμῶν, ὁ εὐωχούμενος, καὶ κλίνεται δαιτυμόνος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον· δρέπανον· δρεπανηφόρος· καὶ δρέπομαι, τὸ τρυγῶ. Τὰ ἀπὸ τῆς δι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἷον· δίκαιος· δικαιοσύνη· δικαῖω, ῥῆμα· διδάσκαλος· διδασκαλία· διχάζω· διχασμός· διψῶ· δίψα· δίκηλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον· διὰ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· διάβολος· καὶ διαβολεὺς, ὁ διαβάλλων· διαιτῶ· διαιρῶ· διαίρεσις· διάκενον, τὸ κοῦφον· δίαίτα, ἡ τροφή· διακώρησις, ἡ διαπαρθένεσις· διασφᾶξ, τὸ σχίσμα τῆς γῆς· διακριδὼν, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως· διαρρήδην, ἀντὶ τοῦ μεγαλοφώνως· διάσια, ἑορτὴ τοῦ Διὸς· δίδυμος, ὁ διπλοῦς· Διόνυσος, ὄνομα θεοῦ· Ἑλληνικοῦ· διθύραμβος, ὁ Διόνυσος· Διομήδης, κύριον· δῖος, ὁ ἔνδοξος, καὶ κύριον ὄνομα· δῖνος, ἡ συστροφή· δινῶ, ῥῆμα, τὸ στρέφω· Δίνα, ὄνομα κύριον· Διογένης, Διοκλητιανός, καὶ Διόσκορος, κύρια· Δίρκη, πηγὴ· διφῶ, ῥῆμα, τὸ ψηλαφῶ· Διόφιλος, κύριον· δίφρος, τὸ ἄρμα· διφρηλάτης, ὁ ἡνίοχος· δίκω, τὸ τιτρώσκω· διώβολον, οἱ δύο ὀβολοί· διώροφος οἶκος, ὁ δύο ὀρόφους ἔχων· καὶ τὰ λοιπά.
- 20 Πλὴν τοῦ δημιουργός· δημιουργῶ, ῥῆμα· δημιουργημα· δῆμος, ὁ ὄχλος· δημότης, ὁ ἀγοραῖος· δημόσιος· δήμιος· Δημοσθένης, Δημόναξ, Δημοφῶν, καὶ Δημάδης, ὀνόματα κύρια· δηθύνω, τὸ βραδύνω· δῆτα, καὶ δηλαδή, ἐπὶ ῥήματα βεβαιωτικά· δῆθεν, ἀντὶ τοῦ τάχα· Δηόκης καὶ Δηΐφοβος, κύρια· Δηϊάνειρα, κύριον· δῆϊς, ἡ μάχη, καὶ κλίνεται δῆϊδος, ὅθεν καὶ δῆϊον, τὸ πολεμικόν· δῆκω, τὸ δάκνω καὶ τὸ λυπῶ· δῆλον, τὸ φανερόν, ὅθεν καὶ ἔκδηλον καὶ πασίδηλον· δηλήμων, ὁ βλαπτικός· δηλητήριον, φάρμακον, τὸ ὀλέθριον· Δῆλος, νῆσος, ἐξ ἧς καὶ Δήλιος ὁ Ἀπόλλων· Δημαινέτη, κύριον· Δημήτριος, κύριον· Δημήτηρ, ἡ γῆ, καὶ Δημήτριος καρπός· δημός, τὸ λίπος· δηνάριον, τὸ νόμισμα· δηναιδόν, τὸ πολυχρόνιον· δηρὸν, τὸ ἐπὶ πολὺ· δῆρις, ἡ φιλονεικία· δῆω, τὸ ἀφανίζω· καὶ δῆ, ἄργον.
- 21 Τὰ δὲ διὰ διφθόγγου εἰσὶ ταῦτα· δεῖμος, ὁ φόβος· δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι· δεῖσις, ἡ ἐκφόβησις, ὅθεν καὶ δεισιδαιμονία, ὁ περὶ τοὺς θεοὺς φόβος, καὶ δεισιδαίμων ἄνθρωπος· δεινόν, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσκολον· δεινότης· Δείναρχος, κύριον· δεῖπνος, ἡ τροφή καὶ ἡ τράπεζα· δεῖπνα, τὰ βρώματα· δειλός· δειλία· δείλανδρος· δειλαίνομαι, τὸ φοβοῦμαι· δείλη καὶ δείελον, τὸ δειλινόν· δείκηλον, τὸ εἶδωλον· δειδία, ἡ νύξ· δείκω, τὸ δεικνύω· δείσας, ὁ φοβηθεὶς· δειμάμενος, ὁ κτίσας, μετοχικόν· καὶ δεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνδέχεται.
- 22 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον· δριμύς, δριμέος· δριμεῖα· δριμύττω, ῥῆμα· δρία, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· καὶ τὰ λοιπά.
- 23 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον· δόξα· δοξάζω· δοξάριον, ὑποκοριστικῶς ἡ δόξα· δοκῶ, τὸ νομίζω· δόκησις· δονῶ, τὸ ταράσσω· δόνησις· δόλος· δόλιος· δολερός· δοκιμάζω· δοκιμασία· δοκεύω, τὸ ἐπιτηρῶ· δοκὸς, θηλυκόν, τὸ μέγα ξύλον· δολιχόν, τὸ μακρόν, ὅθεν καὶ δολιχόσκιον· δόρυ, τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν· καὶ δολιχόδειρος· γέρανος, ἡ μακροτράχηλος· δόμος, ὁ οἶκος· δόμημα, τὸ κτίσμα· δόμα, τὸ δῶρον· καὶ δόσις, τὸ αὐτό· Δοσίθεος καὶ Δομετιανός, κύριον· δόναξ, ὁ κάλαμος· δόρυ, τὸ κοντάριον, ὅθεν καὶ δορυφόρος· δορατίζω, τὸ πλήττω· δόρπος, ὁ δεῖπνος· δορκὰς, ἡ ἔλαφος, καὶ κλίνεται δορκάδος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ δῶρον· δωροῦμαι· Δωρόθεος, κύριον· δωροδόκος, ὁ λαμβάνων δῶρα·

δωρεά· δώδεκα, ἐπὶ ἀριθμοῦ· δῶμα, τὸ οἶκημα· Δωδώνη, πόλις· Δωδωναῖον χαλκεῖον, τὸ ἐκ τῆς Δωδώνης· Δωριεὺς, ἐθνικὸν καὶ κλίνεται Δωριέως· Δωρίς, θηλυκὸν καὶ κλίνεται Δωρίδος· δωτίνη, ἢ δωρεά· δῶς, τὸ αὐτό· καὶ δώτωρ, ὁ δωρούμενος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· δρόμος· δρομεύς· δρομαῖος, ὁ ταχύς· δρόμων, εἶδος πλοίου, καὶ κλίνεται δρόμωνος· δρόσος· δροσώδης· καὶ τὰ λοιπά.

24 Πλὴν τοῦ δρώπαξ, εἶδος ξίφους, καὶ κλίνεται δρώπακος· δρωπακίζω, τὸ κόπτω· δρῶ, τὸ πράττω, ἀπὸ συναϊρέσεως, καὶ δρώμενα, μετοχικόν, τὰ πραττόμενα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· δύναμις· δυναμοῦμαι· δυνατός· δύο, ἐπὶ ἀριθμοῦ· δυάς, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται δυάδος· δύω, ῥῆμα, τὸ ὑπείσέρχομαι· δύσκολος· δυσχερής· δυσμενής· δυσώδης· δύστηνος, ὁ ἄθλιος· Δυρράχιον, τόπος· δύη, ἢ κακοπάθεια· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ δοιός, ὁ διπλοῦς, ὅθεν καὶ ἐνδοιάζω, καὶ ἐνδοιασμός· καὶ δοίδυξ, τὸ κοχλιάριον, ὃ καὶ κλίνεται δοίδυκος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς δρυ συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· δρύπω, τὸ ξέω· δρυς, τὸ δένδρον, καὶ κλίνεται δρυός· δρυμών, ὁ τόπος τῶν δρυῶν, καὶ κλίνεται δρυμῶνος· δρυτόμος, ὁ τὰς δρυς τέμνων· δρυοκολάπτης, ὅρνειον· δρύφακτος οἶκος, ὁ ἐκ δρυῶν πεφραγμένος· καὶ τὰ λοιπά.

25 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ε. Τὸ ε πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔαρ· ἐαρινός· ἐαρίζω, ῥῆμα· ἐάνον, τὸ ποικίλον καὶ λεπτὸν ἱμάτιον· εἴσκω, τὸ ὁμοιω· ἐόν, τὸ ἴδιον καὶ τὸ ἀγαθόν· ἐορτή· ἐορτάζω· ἔως, ἢ ἡμέρα καὶ ἡ ἀνατολή, ὅθεν καὶ ἐωσφόρος, καὶ ἐωθινός· ἔωλον, τὸ χθεσινόν καὶ τὸ μάταιον· καὶ τὰ λοιπά.

26 Πλὴν τοῦ αἰάζω, τὸ θρηνῶ καὶ Αἴας, Αἴαντος, Αἰακός, κύρια· Αἰακίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ· αἴα, ἢ γῆ· αἰάνον, τὸ χαλεπὸν καὶ σκοτεινόν· αἰετός, ὁ ἀετός· αἰέν, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς· Αἰήτης καὶ Αἴολος, κύρια· Αἰολεὺς, ἐθνικόν, καὶ κλίνεται Αἰολέως· αἰολίζω, ῥῆμα· αἰόλον, τὸ ποικίλον· αἰονῶ, τὸ βρέχω· αἰών, αἰῶνος· αἰώνιον, τὸ διηνεκές· καὶ αἰωνίζω, ῥῆμα, τὸ διηνεκίζω. Τὸ ε πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλογραφεῖται, ὡς ἔφαμεν, καὶ πρὸ τοῦ β· οἶον· Ἑβραῖος· Ἑβραῖς διάλεκτος· Ἑβερ, κύριον· Ἑβενος, ὁ ἔβελος· ἔβδομος· ἐβδομάς· ἐβδομήκοντα· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ αἰβάλη, ἢ θύρα· καὶ αἰβοί, ἐπὶ ῥῆμα σχετλιαστικόν. Τὸ ε πρὸ τοῦ γ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἐγώ· ἐγείρω· ἔγερσις· ἐγγύς· ἔγγιον, τὸ πλησίον· ἐγγίζω· καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐκ τῆς ἐν προθέσεως· ἐγγυμνάζω· ἐγγυῶμαι· ἐγχειρίδιον, τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον, ἢ ξίφος· ἐγγέλυσ· ἐγχρίπτω, τὸ πλησιάζω· καὶ τὰ λοιπά.

27 Πλὴν τοῦ αἰγίδιον, ἢ μικρὰ αἶξ· αἰγόκερως· αἰγαγρος, εἶδος αἰγὸς ἀγρίου· Αἰγαῖος, κόλπος θαλάσσης· Αἰγεὺς, κύριον, καὶ κλίνεται Αἰγέως· Αἰγαίων, κύριον, καὶ κλίνεται Αἰγαίωνος· αἰγειον ἔνδυμα ἢ δέρμα· Αἰγίοχος, ἐπώνυμον Διὸς καὶ Ποσειδῶνος· αἰγιαλός· αἰγιαλίτης ψάμμος· Αἰγιστος, κύριον· αἰγειρος, δένδρον· Αἰγίνα, πόλις· αἶγλη, ἢ λαμπηδών· καὶ αἰγλῆεν, τὸ λαμπρόν. Τὸ ε πρὸ τοῦ δ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔδω, τὸ ἐσθίω· ἔδεσμα· ἐδητύς, ἢ βρῶσις, καὶ κλίνεται ἐδητύος· ἐδός, ὁ λαίμαργος· Ἐδῶμ, κύριον· Ἐδεσσα, πόλις· Ἐδεσηνός, ὁ ἐξ Ἐδέσσης· ἔδος, τὸ ἔδαφος· ἐδώλιον, ἢ τῶν κωπηλατῶν καθέδρα· ἔδρα· ἐδραῖος· ἐδράζω, ῥῆμα· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ αἰδῶς, ἢ ἐντροπή· αἰδοῖος, ὁ ἐντροπῆς ἄξιος· αἰδέσιμος· αἰδήμων, ὁ ἐντροπικός, καὶ κλίνεται αἰδήμονος· αἰδοῦμαι, ῥῆμα· καὶ Αἰδουμαῖοι, ἔθνος.

28 Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ ψιλογραφεῖται· οἶον· Ἐζεκίας, κύριον· ἔζομαι, τὸ κάθημαι· καὶ ἐζόμενος, ὁ καθήμενος. Πλὴν τοῦ αἰζήος, ὁ νέος, ἀπὸ τοῦ αἶμα ζεῖν, ἥτοι βράζειν. Τὸ ε πρὸ τοῦ θ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔθος· ἐθίζω· ἐθισμός, ἢ συνήθεια· ἐθάς, ὁ συνήθης, καὶ κλίνεται ἐθάδος· ἔθειρα, ἢ θρίξ· ἐθέλω· ἐθελοντής· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ αἶθω, τὸ καίω· αἶθαλῶ, αἶθαλῶ, τὸ κατακαίω· αἰθάλη, ἢ στακτή· αἰθαλόεις, ὁ καυστικός· αἰθήρ, αἰθέρος· αἰθέριον, τὸ ὑψηλόν· αἰθεροβατῶ, τὸ ἐν τῷ αἰθέρι πορεύομαι· αἶθρα, ἢ λαμπηδών· αἰθρία, ἢ λαμπρότης· αἰθριάζω, τὸ

λάμπω· αἰθρηγενέτης, ὁ Βορέας· Αἰθίοψ, ὁ Σαρακηνός· Αἰθιοπία, ἡ χώρα τῶν Αἰθιόπων· Αἶθη, ἡ Ἀγαμεμνόνειος ἵππος· αἶθων, ὁ λαμπρός, καὶ κλίνεται αἶθωνος· αἰθύσσω, τὸ ὀρμῶ· καὶ αἶθυια, ζῶον θαλάττιον.

- 29 Τὸ εὖ πρὸ τοῦ κ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἑκατόν· ἑκατοντάς· Ἑκάβη, καὶ Ἑκαμήδη, κύριον· Ἑκάτη, ἡ σελήνη· ἑκάς, ἀντὶ τοῦ πόρρω, ἐξ οὗ καὶ ἐκηβόλος, ὁ μακρόθεν βάλλων· ἑκατηβέλετης, τὸ αὐτὸ· ἕκαστος· ἐκάστοτε· ἐκασταχοῦ, ἐπίρρημα· ἕκατι, ἀντὶ τοῦ χάριν· ἐκεχειρία, ἡ ἄδεια· ἕκηλος, ὁ ἥσυχος· ἐκὼν, ὁ ἐθελούσιος· ἐκοντὶ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίως· Ἑκτωρ, κύριον· ἐκυρὸς, ὁ πενθερός· ἐκ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· ἔκτοπον· ἔκφορον· ἐκτενές· ἔκτισις, ἡ ἀπόδοσις· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ αἰκάλλω, τὸ ἀπατῶ· αἰκάλη, ἡ ἀπάτη· αἰκίζω, τὸ μαστίζω· αἰκία, ἡ μάστιξ· Αἰκατερίνα, κύριον· αἶκα καὶ αἶκε, ἀντὶ τοῦ ἑάν γε· καὶ αἶκνον, τὸ δεῖπνον. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ λ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔλεος· ἐλεημοσύνη· ἐλεήμων· ἐλεεινός· ἐλεῶ, ῥῆμα· ἐλαία, δένδρον· ἔλαιον, τὸ τρωγόμενον· ἔλαφος, ζῶον· Ἑλάτεια, πόλις· ἐλαφρός· ἐλαφρύνω· ἔλος, τὸ δάσος, ὅθεν καὶ ἔλειος τόπος, ὁ σύνδενδρος· Ἑλενος, Ἑλένη, κύρια· ἔλεγος, ὁ θρήνος, ὅθεν καὶ ἐλεγεῖον, μέτρον θρηνητικόν· Ἑλεῖμ, τόπος· ἐλέβορον, τὸ καρπίν· ἐλέβωρον, βοτάνη ὀλέθριος· ἐλέφας, ζῶον· Ἑλευσὶν, τόπος, ἡ γενικὴ Ἑλευσίνος· ἔλεγχος· ἐλέγχω· ἔλιξ, ἡ συστροφή, καὶ κλίνεται ἔλικος· ἐλίσσω, τὸ συστρέφω, ὅθεν καὶ ἐλικωπὶς κόρη, ἡ γοργόφθαλμος· Ἑλικῶν, ὄρος, καὶ κλίνεται Ἑλικῶνος· ἐλεύθερος· ἐλευθερία· Ἑλισσαῖος, ὄνομα κύριον· ἐλινύω, τὸ βραδύνω· Ἑλλην, Ἑλληνας, ὅθεν καὶ Ἑλληνοταμίας, ὁ τῶν Ἑλλήνων ταμίας, καὶ Ἑλλανοδίκης, ὁ Ἑλλησι δικαστής· Ἑλλη, κύριον, ἐξ οὗ καὶ Ἑλλήσποντος· ἔλλοψ, ἄφωνος, ὁ ἰχθύς, καὶ κλίνεται ἔλλοπος· ἐλλόβιον, ὁ ἐνώτιος κόσμος· Ἑλουρος, ἔθνος· ἔλω, τὸ λαμβάνω, ὅθεν καὶ ἐλέπολις, τὸ τειχομαχικὸν ὄργανον· ἔλκω, τὸ σύρω· ἔλκος, τὸ τραῦμα· ἔλυτρον, τὸ κάλυμμα· ἐλλώριον, τὸ σπάραγμα· ἐλπίς· ἐλπίζω· ἔλμινθες, τὰ ἐγγάστρια ζῶα, ἥτοι οἱ σκώληκες· Ἑλωῖ, Ἑβραϊστὶ ὁ Θεός· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως, ἔλλαμψις· ἔλλειψις· ἔλλογος· ἐλλόγιμος· καὶ τὰ λοιπά.
- 31 Πλὴν τοῦ αἴλινος, ὁ θρήνος· Αἴλιος καὶ Αἴλιανός, κύρια· Αἰλία, ἡ Ἱερουσαλήμ· αἴλουρος, ζῶον· καὶ Αἰλάμ, κύριον. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται· οἶον· ἐμός· ἐμόν· ἐμέ, ἀντωνυμία· ἐμῶ, ῥῆμα, τὸ χέω, ὅθεν καὶ ἐμετός, τὸ ἐξέραςμα· ἔμψης, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅμως· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως· οἶον· ἐμμελής· ἐμμέλεια· καὶ Ἑμμελία, κύριον· ἔμπειρος· ἔμπεδος, ὁ στερεός· καὶ τὰ λοιπά.
- 32 Πλὴν τοῦ αἵμα· αἵματηρός· αἵμοσταγής, ὁ διάβροχος· αἵματι· αἱμωπός, ὁ αἵματηροὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς· αἱμοβόρος· αἱμοπότης· αἱμασιὰ, τὸ ἐξ ἀκανθῶν περίφραγμα· αἱμωδιὰ, ἡ νάρκη τῶν ὀδόντων· αἱμωδιῶ, τὸ ναρκῶ· αἱμύλος, ὁ ἀπατεῶν· αἱμυλία, ἡ ἀπάτη· Αἶμος, ὄνομα ὄρους· Αἰμιλιανός, κύριον· καὶ αἵμων, ὁ ἐπιστήμων, ὃ καὶ κλίνεται αἵμονος.
- 33 Τὸ εὖ πρὸ τοῦ ν ψιλογραφεῖται· οἶον· ἐννέα· ἐνενήκοντα· ἔνος, ὁ χρόνος· ἐνιαυτός, τὸ αὐτό· Ἑνετοί, οἱ Παφλαγόνες· ἔνη, ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνός· ἔνια, τὰ τινά· ἐν, ἐνός· καὶ ἐνιαῖον, τὸ ἀπλοῦν· Ἑνώς καὶ Ἑνώχ, κύρια· ἔνωσις, ἡ μίξις· ἐνόω, ἐνῶ, ῥῆμα, τὸ μιγνύω· ἔνοσις, ἡ κίνησις, ἐξ οὗ καὶ Ἑνοσίχθων, Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἐνουῶ, ἡ μάχη· ἐνουάλιον, τὸ μάχιμον· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως· ἔννουχον, τὸ νυκτερινόν· ἐνόδιον· ἔνοπτρον· καὶ τὰ λοιπά.
- 34 Πλὴν τοῦ αἰνόν, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσκολον· αἶνος, ὁ ἔπαινος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· αἰνέτης· αἰνετήριον· καὶ, αἰνῶ, ῥῆμα, τὸ ἐπαινῶ· αἰνίσσομαι, τὸ αἰνιγματωδῶς δηλῶ· αἰνίγμα, καὶ αἰνιγματώδης λόγος· Αἰνείας, κύριον, ὅθεν καὶ Αἰνειᾶνες, οἱ Λατῖνοι, καὶ Αἰνειάδαι, οἱ αὐτοί· Αἶνος, πόλις· καὶ αἰνῶς, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λίαν καὶ χαλεπῶς. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ ξ ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔξ, ἐπὶ ἀριθμοῦ· ἐξᾶς, τὸ αὐτὸ, καὶ κλίνεται ἐξάδος· ἐξήκοντα· ἔξις, ἡ διάθεσις· καὶ ἡ κράτησις· ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ καθεξῆς· ἐξ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· ἔξοχος, ὁ ὑπερέχων· ἔξωμος, ὁ κυρτός· ἔξαιτος, ὁ ἐξαίρετος· καὶ τὰ λοιπά.

- 35 Πλήν τοῦ αἶξ, τὸ αἰγίδιον, ὃ καὶ κλίνεται αἰγός. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ π ψιλογραφεῖται· οἶον· ἔπος, τὸ λόγιον· ἐπητής, ὁ φρόνιμος· ἐπητεία, ἡ φρόνησις· ἐπειγώ, τὸ σπουδάζω· ἔπειξις καὶ ἐπειγωλή, ἡ σπουδή· ἐπὶ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· ἔπαινος· ἐπαινέτης· ἐπαοιδός· ἔπηλος, ὁ ξένος· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ αἵπος, τὸ ὕψος, ὅθεν καὶ αἰπεινός, ὁ ὑψηλός· αἰπὺν, τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ χαλεπὸν· αἰπὺς, ὁ χαλεπός, καὶ αἰπεῖα, ἡ χαλεπή· αἰπύκερος τράγος, ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων· αἰπόλος, ὁ ποιμὴν· καὶ αἰπόλιον, τὸ ποῖμνιον. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἶον· ἔρω, ἡ ἐπιθυμία· ἐρωτώεις, ὁ ἐπιθυμητός· ἐράω, ἐρῶ, ῥῆμα, τὸ ἐπιθυμῶ· ἔρα, ἡ γῆ· ἔρεβος, τὸ χάος· ἔρανος, ἡ συλλογή· ἔριον, τὸ μάλιον, ὅθεν καὶ ἐρέα, ἀρχιερατικὸν ἔνδυμα· ἔργον· ἐργάζομαι· ἔρις, ἡ φιλονεικία· ἐρίζω, τὸ φιλονεικῶ, ὅθεν καὶ ἐρεσχελία, ἡ διὰ τῶν χειλέων ἔρις· ἐρέβινθος, εἶδος ὀσπρίου· ἐρείδω, τὸ ἐπιστηρίζω, ὅθεν καὶ ἔρεισμα· ἐρέσσω, τὸ κοπηλατῶ, ὅθεν καὶ ἐρετμός, ἡ κωπηλασία· ἔρημος· ἐρημία· ἔρω, καὶ ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ· ἐρητύω, τὸ κωλύω· ἐρείπιον, τὸ καταβεβλημένον οἶκημα· Ἐρετριεύς, τοπικόν· ἐρὶ, ἀντὶ τοῦ ἄγαν, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ἐρίζηλος· ἐρίγδουπος, ὁ μεγαλόηχος.
- 36 Σὺν τούτοις, Ἑρμῆς, θεὸς Ἑλληνικός, καὶ ὁ λόγος· ἔρμαιον, τὸ εὔρεμα· ἡ ἐρινεός, ἡ ἀγρία συκῆ· ἔρκος, τὸ περίφραγμα· ἔρπω· ἐρπετόν· ἐρσήεις, ὁ δροσώδης· Ἑρυθρὰ θάλασσα· ἐρυθρόν, τὸ κόκκινον· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ αἶρω, τὸ ἐπαίρω· καὶ αἶρῶ, τὸ κρατῶ· αἶροῦμαι, τὸ βούλομαι· ὅθεν καὶ αἶρεσις· αἶρετικός, αἶρεσιάρχης· αἶρα, τὸ σκύβαλον. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ ς ψιλοῦται· οἶον· ἔσω, ἀντὶ τοῦ ἔσωθεν· ἐσία, ἡ πρεσβεία· ἐσπέρα· ἐσθῆς, τὸ ἱμάτιον· ἐσθίω, τὸ τρώγω· ἐστιῶ, τὸ εὐωχῶ· ἔσοπτρον, τὸ κάτοπτρον· ἐστία, ἡ κατοικία· ἐστιάτωρ, ὁ τροφεύς· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ αἶσα, ἡ μοῖρα· αἶσιον, τὸ δίκαιον· αἶσιμον, τὸ αὐτό· αἶσις, ἡ καὺσις· αἰσιμῶ, τὸ ἀναλίσκω· Αἶσωπος, ὄνομα κύριον· Αἰσώπειος μῦθος· αἰσθησις· αἰσθάνομαι· αἰσθητήριον· αἶσχος, τὸ μῦσος· αἶσχιστος, ὁ μυσαρός· αἰσχύνη· αἰσχυντηλός· αἰσχρός· αἰσχρότης· αἶσχιον, τὸ αἰσχρόν· καὶ Αἰσχύλος, κύριον.
- 37 Τὸ εὖ πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται· οἶον· ἔτος, ὁ χρόνος· ἔτειον, τὸ χρόνιον· ἐτήσιον, τὸ αὐτό· ἐταῖρος, ὁ φίλος· ἐταιρία, τὸ τῶν φίλων ἄθροισμα, ὅθεν καὶ ἐταιρειώτης, καὶ ἐταιριάρχης, ἐταῖρα, καὶ ἐταιρίς, ἡ πόρνη. Ἔτι πρὸ τοῦ τ δασύνεται· ἔτερος, ὁ ἄλλος· ἑτεροῖον, τὸ ἀλλοῖον· ἑτεδόν, τὸ ἀληθές· Ἐτεοκλῆς, κύριον· ἔτυμον, τὸ ἀληθές, ὅθεν καὶ ἐτυμολογία· ἔτοιμον, τὸ πρόχειρον, ὅθεν καὶ ἐτοιμοπειθής, καὶ ἐτοιμάζω· ἔτνος, τὸ φάβα· καὶ τὰ λοιπά.
- 38 Πλήν τοῦ αἰτῶ, τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ αἵτης, ὁ πτωχός, καὶ ἐπαίτης καὶ προσαίτης, καὶ αἵτημα, τὸ ζήτημα· Αἰτωλοί, ἔθνος· καὶ Αἵτην, ὄρος Σικελίας, ὅθεν καὶ Αἰτναῖον πῦρ. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται· οἶον· ἔφεις, ἡ ἐπιθυμία· ἐφετόν, τὸ ἐπιθυμητόν· ἐφθόν, τὸ ἐψημένον· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἔφιππος· ἔφηβος· ἐφάμιλλος· ἐφόλκιον· ἐφίεμαι, ῥῆμα· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ αἴφνης· αἰφνιδόν· αἰφνίδιον, ὅθεν καὶ τὸ ἐξαίφνης. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται· οἶον· ἔχω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ἐχέφρων, ὁ φρόνιμος· ἐχέμυθος, ὁ κρυψιλόγος· ἐχενήϊς, ὄνομα ἰχθύος· ἔχις, ὁ ὄφις, ὅθεν καὶ ἔχιδνα· ἐχῖνος, ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον· ἔχης, ὁ πλούσιος· Ἐχετος, κύριον· ἐχυρός, ὁ ἀσφαλής· ἐχέτλη, ὁ κρατὴρ τοῦ ἀρότρου· ἔχθος, τὸ μῖσος, ὅθεν καὶ ἐχθρός, καὶ ἐχθραίνω· καὶ τὰ λοιπά.
- 39 Πλήν τοῦ αἰχμή, τὸ κοντάριον· αἰχμητής, ὁ πολεμικός· καὶ αἰχμάζω, ῥῆμα, τὸ δορατίζω, ὅθεν καὶ αἰχμάλωτος, καὶ αἰχμαλωσία. Τὸ εὖ πρὸ τοῦ ψ δασύνεται· οἶον· ἐψητόν, τὸ βρῶμα· ἐψητήριον, ἡ χύτρα· ἔψημα· ἐψιά, ἡ ὁμιλία· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ αἵψα, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὅθεν καὶ αἵψηρός, ὁ ταχύς.
- 40 ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΖΗΤΑ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ζε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· ζέω, τὸ βράζω· Ζεβεδαῖος, κύριον· ζέσις· ζέφυρος, ὄνομα ἀνέμου· Ζεφύριον πνεῦμα· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ ἀπὸ τῆς ζι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ζιζάνιον, ἡ ἄκανθα· ζιβύνιον, ἀκόντιον ὀλοσίδηρον· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ δὲ διὰ τοῦ ἦτα, εἰσὶ ταῦτα· ζητῶ· ζήτησις· ζήτημα· ζηλῶ·

ζηλωτής· ζηλωτυπία· ζήλος, μίμησις, καὶ ὁ φθόνος, ὅθεν καὶ ζηλότυπος, καὶ ζηλήμων, ὁ φθονερός· ζημία· ζημιῶ, καὶ ζημίωμα· Ζήνων, Ζηνόβιος, καὶ Ζηνοδότης, κύρια· Ζήβος, ὄνομα κιθαρωδοῦ· καὶ ζῆθι, προστακτικὸν, ἀντὶ τοῦ ζῆσον.

41 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· ζεῖα, εἶδος σπέρματος· ζεῖδωρος γῆ, ἡ τὰς ζεῖας δωρουμένη· καὶ ζεῖ, ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ βράζει. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ζο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ζόφος, τὸ σκότος· καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ζοφερός· ζοφώδης· ζοφῶ, ῥῆμα, τὸ σκοτίζω· ζόφωσις· καὶ Ζοροβάβελ, κύριον. Πλὴν τοῦ ζῶ· ζωή· ζῶον· ζωγράφος· ζωγρῶ, τὸ ἀγρεύω· ζωγρία, ἡ ἄγρα· ζώνη, τὸ ζωνάριον· ζώννυμι· ζώπυρον· ζωπυρῶ, ῥῆμα· ζῶδιον· ζωογονῶ· ζωῦφιον· καὶ τὰ λοιπά. ἈΡΧΗ ΤΟΥ ἸΩΤΑ.

42 (1τ) Τὸ ἦτα ἐν τοῖς πλήν. Τὸ ἰῶτα πρὸ παντὸς φωνήεντος ἰωτίζεται. Ἡ ἰῶτα συλλαβὴ πρὸ παντὸς φωνήεντος διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἱατρός· Ἰάκωβος, Ἰάσων, καὶ Ἰάειρος, κύρια· ἰάλεμος, ὁ θρήνους· ἱάμβος, μέτρον στίχου· ἱασπις, ὄνομα λίθου· ἱαταταιᾶξ, ἐπίρρημα θρηνητικόν· ἰαχή, ἡ κραυγὴ· ἱαύω, ῥῆμα· ἱερός· ἱερεύς· ἱερεῖον, τὸ θῦμα· ἱέρων, κύριον· Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἱεριχῶ, ὀνόματα πόλεων· Ἱερεμίας, Ἱεροβοὰμ, Ἱεσσαί, Ἱεχονίας, καὶ Ἱεζεκιήλ, ὀνόματα κύρια· ἸΗΣΟΥΣ· ἰήϊος, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἰόβας, Ἰοβιανός, καὶ Ἰουλιανός, κύρια· Ἰοθὼρ, ὁ τοῦ Μωσέως πενθερός· Ἰορδάνης, ποταμός, καὶ κύρια ὀνόματα· ἰός, τὸ βέλος, ὅθεν καὶ ἰόμωρος, ὁ περὶ τὰ βέλη μεμωραμένος· ἰός, τὸ φάρμακον, ὅθεν καὶ ἰοειδής, ὁ μέλας· ἰότης, ἡ βουλή· Ἰόλαος, κύριον· Ἰοκάστη, θηλυκόν· Ἰουλος, τὸ γένειον· Ἰωάννης· Ἰωακεῖμ· Ἰωνία, χώρα· Ἰωνες ἄνδρες· ἰῶτα, τὸ στοιχεῖον· ἰωή, ἡ κραυγὴ· ἰωκή, ἡ δίδωξις· Ἰωνάς, Ἰωνάθαν, καὶ Ἰώσηπος, κύρια· ἰῶ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ· καὶ τὰ λοιπά.

44 Πλὴν τοῦ Ἡετίων, ὄνομα κύριον· ἡέλιος, ὁ ἥλιος· ἡεροφοίτης, ὁ εἰς τὸν ἀέρα φοιτῶν· Ἡερίβοια, κύριον· ἡῖων, ὁ αἰγιαλός· καὶ ἡὼν τὸ αὐτό· ἡῦς, ὁ πλατὺς, ὅθεν καὶ ἡῦγένειος· ἡὼς, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ πρωΐα· καὶ ἡῶθι, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐκ πρωΐας. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· εἰαρινός, ὁ ἔαρινός· καὶ εἰ, ἀντὶ τοῦ ἐάν· εἶα, ἀντὶ τοῦ ἄγε· καὶ εἰαμενὴ, ὁ κάθυγρος τόπος. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ β γράφεται διὰ τοῦ ἰῶτα· οἶον· Ἰβηρες, ἔθνος· Ἰβηρία, χώρα· Ἰβυκος, κύριον· Ἰβις, ζῶον, καὶ κλίνεται Ἰβεως· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἦβη, ἡλικία· ἡβῶ, τὸ ἀκμάζω· ἡβάσκω, τὸ αὐτό· ἡβηδόν, ἐπίρρημα. Εἴβω, τὸ στάζω, μόνον, δίφθογγον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ γ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἰγνὺς, καὶ ἰγνύη, ἡ ἄντζα· ἰγδη, τὸ ἰγδῖον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἡγοῦμαι· ἡγεμών· ἡγεμονεύω· ἡγεμονία· ἡγουμενεῖα δὲ, τὸ νει δίφθογγον· Ἠγήσιππος, καὶ Ἠγησίλαος, κύρια· καὶ ἡγάθεος, ὁ ἄγαν θεῖος.

45 Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ δ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἴδος, ὁ κόπος, καὶ ὁ ἰδρώς· ἰδίω, τὸ κοπιῶ· Ἰδη, ὄνομα ὄρους, ἐξ ἧς καὶ Ἰδαῖος· Ἀλέξανδρος· ἰδέα, ἡ θεωρία· Ἰδομενεὺς, κύριον· Ἰδουμαῖος, τὸ οἰκεῖον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἦδω, τὸ εὐφραίνομαι· ἦδὺς, ὁ εὐφραντός· ἦδεῖα, θηλυκόν, ἡ εὐφραντή· ἦδίω, ὁ εὐφραντύτερος· ἦδιστος, τὸ αὐτό· ἦδύνω· ἠδύτης· ἠδύοσμος, βοτάνη· ἠδυσπάθεια, ἡ εὐπάθεια· ἠδονή· ἦδος, τὸ ὄφελος· ἠδωνός, ὁ Μακεδών· ἠδωνὶς γῆ, ἡ Μακεδονική· ἠδυεπής, ὁ ἠδυλόγος· καὶ ἦδη, ἀντὶ τοῦ ἀπάρτι. Τὰ δὲ διὰ διφθόγγου, εἰσὶ ταῦτα· εἶδος, ἡ θεωρία, ὅθεν καὶ εἰδεχθές, τὸ δύσμορφον, καὶ εἶδωλον, τὸ ὁμοίωμα· εἶδησις, ἡ γνῶσις· εἰδήμων, ὁ ἐπιστήμων· εἰδὺς, ἡ ἡμέρα· καὶ εἶδαρ, τὸ βρῶμα.

46 Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ζ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἶζω, τὸ κάθημαι, ἐξ οὗ καὶ ἶζησις, καὶ συνίζησις· ἰζάνω, τὸ κάθημαι· καὶ τὰ λοιπά. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ θ, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰθύς· ἰθεῖα, ἡ εὐθεῖα· ἰθύνω, τὸ κατευθύνω· ἰθυτενής, ὁ κατηυθυσμένος· Ἰθάκη, νῆσος, ὅθεν καὶ Ἰθακήσιος· ἰθαγενής, ὁ ἐγχώριος· ἴθι, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἦθος, ὁ τρόπος, ἐξ οὗ καὶ ἠθικός· ἠθμός, τὸ σακελιστήριον· ἠθεῖος, ὁ ἄγαν θαυμαστός· καὶ ἠθάμ, τόπος. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ κ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰκετεύω· ἰκετεία· ἴκω, τὸ ἰκετεύω· ἰκεσία·

ικέτης, ὁ παρακλήτωρ· Ἰκαρος, κύριον, ἐξ οὗ καὶ Ἰκάριον πέλαγος· Ἰκόνιον, χώρα· ἰκρίον, τὸ ὄρθιον ξύλον· ἰκμάς, ἡ ὑγρασία, καὶ κλίνεται ἰκμάδος· ἰκμάζω, τὸ ὑγραίνω· ἴκτερος, νόσος· ἰκτῖνος, ὁ λούπης καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἤκω, τὸ ἔρχομαι· ἤκιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἢ μετρίως καὶ ἤκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.

47 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· εἴκω, τὸ ὑποχωρῶ καὶ ὑποτάσσομαι· εἰκάζω· εἰκῆ, ἀντὶ τοῦ μάτην· εἰκαῖον, τὸ μάταιον· εἴκοσι, ἐπὶ ἀριθμοῦ· εἰκάς, εἰκάδος, τὸ αὐτό· εἰκός, τὸ πρέπον· εἰκότως, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως καὶ εἰκάθω, ῥῆμα, τὸ ὑποτάσσομαι. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ λ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰλαρός· ἰλαρύνω· ἴλεως, ὁ εὐμενής· ἰλάσκω, τὸ ἐξευμενίζω· ἴλη, ἡ τάξις· ἰλαδόν, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τάξιν· Ἰλιος, ἡ Τροία· καὶ Ἰλιεύς ἀνὴρ, ὁ Τρωϊκός· ἴλλος, ὁ ὀφθαλμός· ἰλὺς, ὁ βόρβορος, καὶ κλίνεται ἰλῦος, ὅθεν καὶ ἰλυσπώμενος, ὁ ἐν τῇ ἴλῃ στρεφόμενος· ἰλεός, ὁ φωλεός· ἴλιγγος, ἡ ναυτία· ἰλιγγιῶ, τὸ ναυτιῶ· Ἰλλυρικὸν χωρίον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἥλιος, ὁ λάμπων· ἡλιοειδής, ὁ λαμπρός· Ἡλιάδες, αἱ τοῦ ἡλίου θυγατέρες· Ἡλιούπολις· ἥλος, τὸ καρφίον· ἥλῳ, τὸ προσκαρφῶ· Ἡλίας, κύριον· Ἡλιοῦ, τὸ αὐτό· Ἡλὶ, ὄνομα ἱερέως· Ἐβραίου· ἡλικία· ἡλικιώτης· ἥλιξ, ὁμηλιξ, καὶ κλίνεται ἥλικος· ἡλακάτη· Ἥλεκτρος, κύριον· ἡλίθιος, ὁ ἀναίσθητος· Ἡλιόδωρος, κύριον· ἡλιαῖα, δικαστήριον ἐν Ἀθηναίοις· ἡλίβατος, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἡλίκον, τὸ ὁποῖον· ἡλύγη, ἡ νύξ· ἡλύσιον, τὸ πεδίον, καὶ ἥλυσις, ἡ ἔλυσις.

48 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· εἴλη, ἡ θερμασία, ὅθεν καὶ εἰληθεροῦμαι· εἰλεός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα· εἰλικρίνεια, ἡ καθαρότης· Εἴλω, ὁ δοῦλος, καὶ κλίνεται Εἴλωτος· εἴλωτεύω, τὸ δουλεύω· εἴλωτεία, ἡ δουλεία· εἰλίπους βοῦς, ὁ τοὺς πόδας συστρέφων· εἰλύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ εἰλῦός, ὁ φωλεός· εἴλαρ, τὸ βρῶμα· εἰλαπίνη, ἡ εὐωχία· εἰλαπινάζω, τὸ εὐωχῶ· καὶ Εἰλείθυια, θεὰ ἔφορος τῆς γέννας. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ μ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἱμερος, ἡ ἐπιθυμία· ἱμεῖρω, ῥῆμα, τὸ ἐπιθυμῶ· ἱμερτός, ὁ ἐπιθυμητός· ἱμερόεις, τὸ αὐτό· ἱμάτιον· ἱματίζω· ἱματισμός· ἱμάς, ὁ λῶρος, καὶ κλίνεται ἱμάντος, ὅθεν καὶ ἱμάσθλη, ἡ βίτζα· ἱμῶ, τὸ ἀντλῶ, ὅθεν ἱμονία, τὸ ἀντλητήριο· Ἱμέρα, πόλις· Ἱμβρος, νῆσος· καὶ τὰ λοιπά.

49 Πλὴν τοῦ ἡμεῖς· ἡμέτερος· ἡμεδαπός· ἡμέρα· ἡμερόκοιτος, ὁ κλέπτης· ἡμερήσιον· ἡμαρ, ἡ ἡμέρα· ἡμάτιον, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· ἡμερος, ὁ πρᾶος· ἡμερῶ, ῥῆμα, τὸ πράυνω· ἡμισυ· ἡμιόλιον, εἶδος ἀριθμοῦ· ἡμίονος· ἡμων, ὁ ἀκοντιστής, καὶ κλίνεται ἡμονος· Ἡμαθία, τόπος· ἡμερίς, ἄμπελος· ἡμύω, τὸ κλίνω· ἡμὶ, ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ φημί· καὶ ἡ 'μή, ἡ ἐμή. Εἶμα δὲ, τὸ ἱμάτιον· εἰμένος, ὁ ἐνδεδυμένος· εἶμι, τὸ πορεύομαι· καὶ εἶμι, τὸ ὑπάρχω· δίφθογγα. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ν διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰνίον, τὸ νεῦρον· Ἰνώ, κύριον, θηλυκόν· Ἰναχος, κύριον· ἰνῶ, τὸ ἐνδυναμῶ, καὶ ἰνώω· ἴνα, ἀντὶ τοῦ ὅπως, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου· ἴνδαλμα, τὸ ὁμοίωμα· ἰνδάλλω, τὸ ὁμοιωῶ, ἰνδικτος· καὶ τὰ λοιπά.

50 Πλὴν τοῦ ἡνία, θηλυκόν, ὁ χαλινός, ὅθεν καὶ ἡνίοχος, ἡνιοχεύω, ἡνιοχεία· ἡνίκα, ἀντὶ τοῦ ὁπότε· ἡνωρέη, ἡ ἀνδρία· καὶ ἡνεμόεις, ὁ τόπος ὁ ἀνέμοις καταπνεόμενος. Εἰνάτηρ δὲ ἡ νύμφη· εἰνοσίφυλλον γῆδιον· εἵνεκα, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ χάριν· καὶ εἶνα, τὸν ἕνα, ποιητικῶς· δίφθογγον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ξ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰξός· ἰξεύω· ἰξευτής· Ἰξίων, κύριον, καὶ κλίνεται Ἰξίωνος· ἴξ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται ἰκός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἥξω, ἀντὶ τοῦ ἔλθω· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ η γράφεται. Εἴξω δὲ, τὸ ὑποχωρήσω καὶ ὑποταγῶ· δίφθογγον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ π, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἵππος· ἵππεύω· ἵππεύς· ἵππηλάτης· Ἴππιος, ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος· ἵπνός, ὁ φοῦρνος, ἡ ἡ κάμινος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἥπιος, ὁ πρᾶος· ἡπία, θηλυκόν, ἡ πραεία· ἡπῶ, ῥῆμα, τὸ ράπτω· καὶ ἡπίαλος, νόσος, ὃ λέγεται ῥιγοπύρετον.

51 Εἶπω δὲ, τὸ λέξω· εἶπα, ἀντὶ τοῦ ἔλεξα· καὶ εἰπών, ὁ λέξας· δίφθογγον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ρ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἴρος, ὁ πτωχός· καὶ Ἴρος, ὄνομα κύριον· Ἴρις, ὄνομα θεᾶς, καὶ τὸ ἐν

νεφέλαις τόξον· ἴρηξ, ὁ ἰέραξ, κατὰ συγκοπήν· ἱερός· ἱερεύς· ἱρεῖον, τὸ θῦμα, κατὰ συγκοπήν· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἡρέμα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως· ἡρεμῶ, ῥῆμα· ἡρεμία, ἡ ἡσυχία· Ἡρώδης, καὶ Ἡρωδῖανος, κύριον· Ἡρα, θεά· Ἡρακλῆς· Ἡρόδοτος· ἥρως, ὁ ἡμίθεος, καὶ κλίνεται ἥρωος· Ἡρων, φιλόσοφος, καὶ κλίνεται Ἡρωνος· Ἡρακλεία λίθος, ἡ μαγνήτις ἥρτο· ἕαρ, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ἡριγένεια· ἡριγέρων, βοτάνη· ἡρινός, ὁ ἑαρινός· Ἡριδανός, ποταμός· καὶ ἡρίον, τὸ μνημεῖον.

52 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· εἴρων, ὁ ἀπατεών, καὶ κλίνεται εἴρωνος· εἰρηνεύω· εἰρωνεῖα· εἴρω, τὸ πλέκω· εἰρμός, εἴρεμος, ὁ δεσμός· εἴργω, τὸ κωλύω· εἰρκτή, ἡ φυλακή· εἰργνύω· εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος· εἰρεσία, ἡ κωπηλασία· εἰρεσιώνη, ὁ στέφανος· εἰρίον, τὸ μαλίον· εἰρηκώς, ὁ εἰπών, ἐπὶ μετοχῆς· καὶ εἴρυον, ἀντὶ τοῦ εἴλκον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ς διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἴσον, τὸ ὅμοιον· ἰσότης, θηλυκόν· ἰσώω, ἰσῶ, ῥῆμα, τὸ ὁμοιωῶ, ὅθεν καὶ ἰσόπεδον, καὶ ἰσόμετρον· Ἰσοκράτης, κύριον· ἰσηγορία· ἰσηλιξ· ἰσθμός, ἡ μέσον δύο θαλασσῶν γῆ· Ἰσραήλ· Ἰσραηλῖται, οἱ Ἑβραῖοι· Ἰσμαήλ· Ἰσμαηλῖται, οἱ Πέρσαι· Ἰσμηνίας, κύριον· Ἰσμηνός, ποταμός· Ἰσπανία, χώρα· Ἰστρος, ποταμός· ἰστορῶ· ἰστορία· ἴστωρ, ὁ ἐπιστήμων· ἴστημι, ῥῆμα· ἰστίον, τὸ ἄρμενον· ἰστός, τὸ κατάρτιον, καὶ τὸ γυναικεῖον ἔργον· ἰσχνός· ἰσχναίνω· ἰσχυρός· ἴσχω, τὸ κρατῶ· ἰσχίον, μέλος τοῦ σώματος· καὶ ἕτερα.

53 Πλὴν τοῦ Ἡσαῦ, Ἡσίοδος, καὶ Ἡσαΐας, ὀνόματα κύρια· ἡσυχος· ἡσυχία· ἡσυχάζω, ῥῆμα· ἦσις, ἡ εὐφροσύνη· ἦσσα, ἡ τροπή· ἡσῶ, ῥῆμα, τὸ νικῶ· ἦσσω, ὁ ἐλάττων, καὶ κλίνεται ἦσσοнос· ἦστον, τὸ εὐφραντόν· καὶ ἦσθα, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσθεων· εἰς, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· εἰσαγωγέυς· εἰσαγγελεύς· εἰσιτήριος· καὶ εἴσεται, ἀντὶ τοῦ γνώσεται.

54 Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ τ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰτέα, δένδρον· Ἰταλία, χώρα, ὅθεν καὶ Ἰταλός, καὶ Ἰταλιώτης ἀνὴρ· ἰταμός, ὁ ἄγριος· ἰταμότης, ἡ ἀγριότης· ἴτης, ὁ πτωχός· Ἴτυς, κύριον, καὶ κλίνεται Ἴτυος· ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἄρματος· Ἰταμύριον, ὄρος· ἰτρίον, εἶδος βρώματος· ἰτέον, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ πορευτέον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἦττα, ἡ τροπή· καὶ ἦττω, ῥῆμα, τὸ νικῶ· ἦττων, ὁ ἐλάττων, καὶ κλίνεται ἦττονος· ἦτορ, ἡ ψυχὴ· καὶ ἦτρον, τὸ ἔντερον. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ φ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἴφι, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ ἴφθιμος, ὁ ἰσχυρός· Ἰφιγένεια, κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ Ἡφαιστος, θεὸς Ἑλληνικὸς, καὶ τὸ πῦρ· Ἡφαιστίων, κύριον, ὃ καὶ κλίνεται Ἡφαιστίονος. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ χ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ἰχώρ, τὸ γράμμα, καὶ κλίνεται ἰχώρος· ἴχνος· ἰχνεύω· ἰχνευτής· ἰχνηλάτης· ἰχθὺς, ἰχθύος· καὶ τὰ λοιπά.

55 Πλὴν τοῦ ἦχος, ἡ κραυγὴ· ἡχώ, ῥῆμα· ἡχήεις, ὁ ἡχητικός· ἡχήεσσα· ἡχώ, θηλυκόν, ἡ κραυγὴ, καὶ κλίνεται ἡχοῦς· Ἡχώ, κόρη· καὶ ἦχι, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ἡ ι συλλαβὴ πρὸ τοῦ ψ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· ἴψ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται ἰπός· ἴψω, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ βλάψω· ἡψάμην δὲ, ἐπὶ παρωχημένου. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

56 (1τ) Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε γράφεται· οἶον· θεός· Θεόδωρος, Θεοφάνης, καὶ Θεόδοτος, κύριον· θέω, τὸ τρέχω· θεῶ, τὸ βλέπω· θεωρῶ· θεωρία· θεωρεῖον, τὸ ἵπποδρόμιον· θέλω· θέλησις· θέλημα· Θεαγένης, Θεμιστοκλῆς, καὶ Θεογένης, κύρια· θεμέλιον· θέμεθλον, τὸ αὐτό· θέμις, ἡ δικαιοσύνη, καὶ κλίνεται θέμιδος· θεμιστεύω, τὸ δικάζω· θέρος· θερίζω· θερινός· καιρός· θέρμια, τὰ λυπηνά· θερίγανον, βοτάνη· Θερσίτης, κύριον· θεράπων, ὁ ἀγαθὸς δοῦλος, καὶ κλίνεται θεράποντος· θεράπαινα, ἡ δούλη· θένω, τὸ τύπτω· θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρός· Θέσβη, πόλις, ὅθεν καὶ Θεσβίτης ἀνὴρ· θέσπις, ἡ θεία φωνή, ὅθεν καὶ Θεσπιωδῶ, τὸ τὰ θεῖα λέγω· Θεσμός, τὸ δίκαιον, ὅθεν καὶ Θεσμοφύλαξ· Θεσπέσιος, ὁ θεῖος· Θέων, κύριον, καὶ κλίνεται Θέωνος· Θεομηνία, ἡ τοῦ θεοῦ ὀργή· Θεοπτία, ἡ τοῦ θεοῦ ὄρασις· καὶ τὰ

λοιπά. Πλὴν τοῦ θαιρός, ἡ στρόφιγξ τῆς θύρας· θαιμάν, ἡ ἀνατολή, ὅθεν καὶ θαιμανίτης ἀνὴρ, ὁ ἀνατολικός. Τὰ ἀπὸ τῆς θι συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· θίασος, ὁ χορός· θιασώτης, ὁ χορευτής· θις, ὁ σωρὸς, καὶ κλίνεται θινός· θιν, ὁ αἰγιαλός· θίγω, τὸ προσεγγίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀθιγής, ὁ ἀπρόσψαυστος· θίβη, τὸ κιβώτιον· θίσβη, ὄνομα γυναικός· καὶ τὰ λοιπά.

57 Πλὴν τοῦ θησαυρός· θησαυρίζω· θῆβαι, πόλεις, ὅθεν καὶ Θηβαῖος ἀνὴρ· Θηβαῖς, τὸ αὐτό· θήγω, τὸ ἀκονῶ, ὅθεν καὶ θηγάνη, ἡ ἀκόνη· θῆλυ· θηλυκόν· θήλεια, ἡ γυνή· θηλή, ὁ μαστός, ἐξ οὗ καὶ θηλαμῶν, ἡ τροφός· θῆς, ὁ μισθαρνός, καὶ κλίνεται θητός· θῆσσα, ἡ μισθάρνισσα· θῆρ, θηρός· θηρεύω, ῥῆμα· θηρεία, ἡ θήρευσις· θηριωδία, ἡ ἀγριότης· Θησεὺς, κύριον, καὶ κλίνεται Θησέως· καὶ θητὸν, τὸ θαυμαστόν. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· θεῖον, τὸ θαυμαστόν, καὶ θεϊκόν, ὅθεν καὶ θειότατος· Θειοδάμας, κύριον· θεῖος, ὁ κατὰ συγγένειαν· θειάζω, ῥῆμα, τὸ θαυμάζω· θειασμός, ὁ θαυμασμός· καὶ θειαστὸν, τὸ θαυμαστόν· καὶ θείνω, ῥῆμα, τὸ τύπτω. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θλι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· θλίβω· θλίψις· θλιβερόν· θλίβω, τὸ ἀποπιέζω· καὶ τὰ λοιπά.

58 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θνη συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον· θνήσκω· θνητός· θνησιμαῖον, τὸ τεθνηκός· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θρι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· θριγγός, τὸ περίφραγμα· θριγγίον, τὸ αὐτό· θρίδαξ καὶ θριδακίνη, τὸ μαϊούλιον· θριξ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται θριπός· θρίαμβος· θριαμβεύω, τὸ πομπεύω· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ θρήνος, ὁ κλαυθμός· θρηνωδῶ· θρηνωδία· θρηνωδός· θρήνυς, τὸ ὑποπόδιον· Θρηΐκες, οἱ Θρᾶκες· θρησκεύω· θρησκεία· θρήσκος, ὁ περὶ τι πιστός· καὶ Θρησσα, ἡ Θρακική.

59 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θο συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· θόας, κύριον, καὶ κλίνεται θόαντος· θοός, ὁ ταχύς· θόρυβος· θορῶ, τὸ πηδῶ· θορός, τὸ ὑγρὸν σπέρμα· θολῶ, τὸ ζοφῶ· θολερός· θόλος, ὁ τοῦ οἰκήματος· θόριξις, ἡ μέθη· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ θώραξ, μέρος τοῦ σώματος· θώραξ, τὸ λωρίκιον, καὶ κλίνεται θώρακος· θωρακίζω, ῥῆμα, τὸ καθοπλίζω· θωρακισμός· θῶκος, ὁ θρόνος· θῶψ, ὁ κόλαξ, καὶ κλίνεται θωπός· θωπεύω, τὸ κολακεύω, θωπεία, ἡ κολακεία· θῶς, ὁ λυκοπάνθηρος, καὶ κλίνεται θωός· ὅθεν καὶ θωῦζω, τὸ ἀγρίως φωνῶ· θώμιγξ, τὸ σχοινίον, καὶ κλίνεται θώμιγγος· θωή, ἡ ζημία· θωρήσω, τὸ καθοπλίζω· καὶ θωμάς, κύριον ὄνομα.

60 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θρο συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· θρόνος· θρονίζω· θρονίς, ὁ μικρὸς θρόνος, καὶ κλίνεται θρονίδος· θροῶ, τὸ θορυβῶ· θρόησις, ἡ θορύβησις· θρόμβος, ὁ παχὺς τοῦ αἵματος σταλαγμός· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ θρώσκω, τὸ ῥῆμα, τὸ πηδῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θυ συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφεται· οἶον· θύω· θύτης, ὁ ἱερεύς· θῦμα· θυμίαμα, θυμός, ἡ ὀργή, καὶ ἡ ψυχὴ· θυμικός, ὁ ὀργίλος· θυμάτιον, τὸ θῦμα· θυμήρης, ὁ ἐπιθυμητός· θυμηδία, ἡ χαρά· θυμέλη, ἡ τερπνὴ ᾠδή· θύμος, βοτάνη· θύρα· θυραιὸς, ὁ ἔξω τῆς θύρας· θυροκοπῶ, τὸ τὴν θύραν κρούω· θυρωρός· θύελλα, ὁ ζόφος τοῦ ἀέρος· θύεια, τὸ ἰγδίον· θύρσος, κύριον, καὶ εἶδος κλάδου· θύσθλον, τὸ θῦμα· καὶ τὰ λοιπά.

61 Πλὴν τοῦ θοίνης, ἡ εὐωχία, ὅθεν καὶ βουθοίνας, ὁ βοῦν ἐσθίων, ἔστι δὲ ἐπώνυμον τοῦ Ἑρακλέους· θοίνομαι, ῥῆμα, τὸ εὐωχοῦμαι· καὶ θοιμάτιον, κατὰ συναλοιφήν, τὸ ἱμάτιον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς θρυ συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφεται· οἶον· θρυλλῶ, τὸ φημίζω· θρύλλημα, ἡ φήμη· θρύλλος, τὸ αὐτό· θρυαλὶς, ὁ σπινθήρ· θρύπτω, τὸ εἰς μικρὰ τέμνω· θρύπτομαι, τὸ ἀκκίζομαι· καὶ τὰ λοιπά. Οἱ τοῦ ἰῶτα ἐπιμερισμοὶ προεγράφησαν εἰς τὸ η.

62 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· κεφαλὴ· κεφάλαιον· κέραμος· κεραμὶς, ὁ ἐν τοῖς ὀρόφοις κέραμος, καὶ κλίνεται κεραμίδος· κέρας· κερατίζω· κερῶεις βοῦς, ὁ κέρατα ἔχων· κερασφόρος, τὸ αὐτό· κενὸν, τὸ μάταιον καὶ τὸ κοῦφον, ὅθεν καὶ κενοδοξία, καὶ κενήριον, τὸ κενοτάφιον· κελαδῶ, τὸ ἡχῶ· κέλαδος, ὁ ἦχος·

κελαρύζω, τὸ ἡχώ· καὶ κελαρύζον ὕδωρ, τὸ ἡχοῦν ἐν τῷ ῥέειν· κέλυφος, τὸ τοῦ ὤου λέπος· κέλλης, ὁ καβαλλάριος, καὶ κλίνεται κέλλητος· κελλητίζω, τὸ καβαλλικεύω· κέλωρ, ἀξίωμα, καὶ κλίνεται κέλωρος· κεμάς, ἡ ἔλαφος, καὶ κλίνεται κεμάδος· κέαρ, ἡ ψυχὴ· Κέκρωψ, κύριον, καὶ κλίνεται Κέκροπος· κεάδης, εἶδος λαβυρίνθου· κεδνόν, τὸ ἀγαθόν· κεκρύφαλος, κάλυμμα ἐξ ὑφάσματος· κέδρος, δένδρον· κελαινόν, τὸ σκοτεινόν, ὅθεν καὶ κελαινεφές· Κελεός, κύριον· κελεύω, τὸ προστάσσω· κέλομαι, τὸ αὐτό· κεραΐζω, τὸ τέμνω· κεραυνός· κέπφος, ὁ λάρος· Κέρβερος, κύων ἐν τῷ ἄδι· κερδαλέος· κερδῶ, ἡ ἀλώπηξ· κέρδος· κερκίς, κερκίδιον τῶν γυναικῶν, καὶ κλίνεται κερκίδος· κέρμα, τὸ κόμμα, καὶ τὸ νόμισμα· κερματίζω, τὸ εἰς μικρὰ κόπτω· κερτομῶ, τὸ λοιδορῶ· κερτομός, ὁ λοῖδορος· Κέρκυρα, πόλις, ἀφ' ἧς καὶ Κερκυραῖος ἀνὴρ· κεστός, ὁ κεντητός λῶρος· καὶ τὰ λοιπά.

- 63 Πλὴν τοῦ καὶ, συνδέσμου· καινόν, τὸ νέον καὶ παράδοξον, ὅθεν καὶ καινοτομία, ἡ νέα πράξις ἢ ἡ παράδοξος καινοτομῶ, τὸ νεοπραγῶ· Καῖσαρ, Καῖσαρος· Καισάρεια, πόλις, καὶ Καισαρεὺς, ὁ ἀπὸ Καισαρείας· καιρὸς, ὁ χρόνος, ὅθεν καὶ καίριον, τὸ ἔγκαιρον· καιροφυλακῶ· καιροσκοπῶ· καιρία· πληγὴ, ἡ θανάσιμος καικίας, ἄνεμος· Καινεὺς, κύριον, καὶ κλίνεται Καινέως· καίω, ῥῆμα, τὸ φλογίζω· καίνω, τὸ κόπτω, ὅθεν καὶ καινίς, ἡ μάχαιρα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κλε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· κλέος, ἡ δόξα· κλεῖζω, ῥῆμα, τὸ δοξάζω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· Κλέων, Κλεόνικος, Κλεόπατρος, καὶ Κλεόπας, κύρια.
- 64 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κρε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· κρέας, κρέατος· κρεοφαγία, ἡ τῶν κρεῶν βρωσίς· κρεανομία, ὁ τῶν κρεάτων μερισμός· κρεμῶ, ῥῆμα, ὅθεν καὶ κρεμάθρα· κρέκω, τὸ κρούω· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ κραιπάλη, ἡ μέθη· κραιπαλῶ, ῥῆμα, τὸ μεθύω· κραίνω, τὸ τελειῶ· καὶ κραιπνός, ὁ ταχύς. Τὰ ἀπὸ τῆς κι συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· κινῶ· κίνησις· κίνημα· κιννάμωμον, ἄρωμα· κιβωτός· κιβώτιον· κίτρον, καρπός· κιγκλῖς, τὸ κάγκελον, καὶ κλίνεται κιγκλίδος· κίδαρις, ἡ ἀρχιερατικὴ περικεφαλαία, καὶ κλίνεται κιδάρεως· Κιβυρραίωνης, τοπικόν· κισσύβιον, τὸ ποιμενικόν ἀγγεῖον· κισσός, εἶδος φυτοῦ· κισσῶ, τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω· κίσσα, ὄρνεον· Κικέρων, κύριον· κικλήσκω, τὸ καλῶ· Κιλικία, ἡ Ἀρμενία· Κίλιξ, ὁ Ἀρμένιος, καὶ κλίνεται Κίλικος· Κιμμέριοι, ἔθνος ἀνῆλιον· κιννύρα, ἡ λύρα· κιρρόν, τὸ κίτρινον· Κίρκη, ὄνομα γυναικὸς πόρνης· κίρκος, ὁ ἐξύπτερος· κίστη, τὸ κιβώτιον· κίχω, τὸ καταλαμβάνω· κιχώριον, βοτάνη· κιχρῶ, τὸ δανεῖζω· καὶ τὰ λοιπά.
- 65 Πλὴν τοῦ κηδεμῶν, ὁ φροντιστής, καὶ κλίνεται κηδεμόνος· κηδεμονία, ἡ πρόνοια· κήδεα, αἱ φροντίδες· καὶ αἱ λύπαι· κῆδος, ἡ συμπενθερία· καὶ κηκάζω, τὸ λοιδορῶ· κηκασμός, ἡ λοιδορία· κηλῶ, τὸ θέλω· κήλη, πάθος· κηλήτης ἀνὴρ· κηλῖς, ὁ ῥύπος, καὶ κλίνεται κηλίδος· κημός, ὁ χαλινός· κήρυξ· κηρύσσω· κηφὴν, ἡ ἀγρία μέλισσα, καὶ κλίνεται κηφῆνος· Κηφᾶς, κύριον· Κηδάρ, τόπος σκοτεινός· κηκίδιον, ὁ καρπὸς τῆς κυπαρίττου· κῆλον, τὸ βέλος· κηλώνιον, ὁ ἐπιβατεῦων ἵππος· κῆπος· κηπίον· κηπεύω· κηπωρός· κηρός· κηρίον· κῆρ, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ θανατηφόρος μοῖρα· κῆτος, τὸ μέγα τῆς θαλάσσης ζῶον, ὅθεν κητώδης, ὁ ἰχθύς ὁ μέγας· κηώδης, ὁ μεμυρισμένος οἶκος· κῆχος, ἀντὶ τοῦ πρὸ μικροῦ· καὶ κῆνσος, τὸ νόμισμα.
- 66 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· κεῖμαι· κείμενος· κειμήλιον, τὸ ἀποτεθὲν χρῆμα· κειμηλιοῦμαι, τὸ ἀποτίθημι· κειρία, ὁ δεσμός· κείρω, τὸ κόπτω· κεῖθεν, κεῖθι, καὶ κεῖσε, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, κατὰ ἀφαίρεσιν Ἰωνικὴν· Κεῖος ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς Κέω· καὶ κεινός, ὁ μάταιος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰῶτα. Τὰ ἀπὸ τῆς κλι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· κλίνω· κλίνομαι· κλίνη, τὸ κραββάτιον· κλινίδιον, ἡ μικρὰ κλίνη· κλινοπετής, ὁ ἐν τῇ κλίνῃ κείμενος κλινήρης, τὸ αὐτό· κλίμαξ, ἡ σκάλα, καὶ κλίνεται κλίμακος· κλιμακηδόν, ἀντὶ τοῦ δίκην κλίμακος· κλισία, ἡ σκηνή· κλισμός, ἡ καθέδρα· κλίτος, τὸ μέρος κλιτύς, ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους, καὶ κλίνεται κλιτύος· κλίβανος, ἡ κάμινος· καὶ τὰ λοιπά.

Πλήν τοῦ κληδών, ἡ φήμη καὶ ἡ μαντεία, καὶ κλίνεται κληδόνος κληδονισμός, τὸ αὐτό· Κληδόνιος, κύριον κλήμαξ, ἡ ἄμπελος, καὶ κλίνεται κλήματος κλήμα, τὸ τῆς ἀμπέλου· Κλήμης, κύριον, καὶ κλίνεται Κλήμεντος κλήρος κληρουχία· καὶ κληρονομία, τὸ αὐτό· κληρονομῶ, ῥῆμα· κλητώριον, ἡ τράπεζα· κληῖζω, τὸ δοξάζω· καὶ κληῖδα, τὴν κλεῖδα, ποιητικῶς. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· κλεινός, ὁ ἔνδοξος· Κλεινίας, κύριον· κλεις, κλειδός, τὸ κλειδίον· κλειθρον, τὸ αὐτό· κλειδοῦχος· Κλεῖτος, Κλειτοφῶν, Κλεισθένης, καὶ Κλειταγόρας, κύρια· Κλειώ, Μοῦσα· καὶ κλείω, τὸ ἀσφαλίζω. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κνι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· κνίζω, τὸ κόπτω· κνίσσα, ὁ καπνός· κνίδη, ἡ τζουκνίδα· Κνίδος, ἡ νῆσος, ὅθεν καὶ Κνιδία, ἡ Ἀφροδίτη· κνιπός, ὁ φειδωλός· καὶ τὰ λοιπά.

68 Πλήν τοῦ κνήθω· κνησμός, καὶ κνησμονή· κνήμη, τὸ σκέλος· κνημὶς, τὸ τοῦ σκέλους ἔνδυμα, καὶ κλίνεται κνημίδος· κνηστis, ἡ μάχαιρα· καὶ Κνήμων, ὄνομα κύριον. Τὰ ἀπὸ τῆς κρι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· κρίνω· κρίσις· κριτής· Κριτίας, κύριον· Κρίνις, ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος· κριός, ὁ τράγος· κρίκος, τὸ κρικέλιον· κρῖ, τὸ κριθάριν· Κρισαῖος κόλπος τῆς θαλάσσης· κρίβανος, ἡ κάμινος· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ Κρήτη, νῆσος· Κρῆς, ὁ Κρητικός, καὶ κλίνεται Κρητός· κρήνη, ἡ πηγή· κρηναῖον ὕδωρ, τὸ πηγιμαῖον· κρημνός· κρημνίζω· κρησφύγετον, τὸ καταφύγιον· κρήδεμνον, τὸ κεφαληδέσμιον· Κρηθηῖς, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀμήρου, καὶ κλίνεται Κρηθηίδος· καὶ κρήγυον, τὸ ἀληθές.

69 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· κρείττων, ὁ καλώτερος, καὶ κλίνεται κρείττονος· κρείσσω, τὸ αὐτό· κρειττονεύω, ῥῆμα· κρείων, ὁ βασιλεύς· καὶ κρειῶν, τῶν κρεάτων, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰῶτα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κτι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· κτίσις, ὁ κόσμος· κτίσμα· κτιννύω, τὸ φονεύω· κτίννυμι, τὸ αὐτό· κτίλος, ὁ χειροήθης τράγος· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ κτῆσις, ἡ περιουσία· κτῆμα· κτήτωρ· Κτησιφῶν καὶ Κτήσιππος, κύρια. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· κτείνω, τὸ φονεύω· καὶ κτεῖς, τὸ κτένιον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ μικροῦ γράφεται· οἶον· κόπος· κοπιῶ· Κόμης, ἀξιωμα, καὶ κλίνεται Κόμητος· κόμη, ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς· κομήτης, ἀστήρ, καὶ ὁ δασύμαλος· κομῶ, το θάλλω· κομιδῇ, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λίαν· Κομανοί, ἔθνος· κόμμα, τὸ ἀπόκομμα· κόβαλος, ὁ λάλος· κόλαξ· κολακεύω· κολακεία· κολλῶ, τὸ προσκολλῶ· κολοβός· κολοῖός, ἡ γαγίλα· κολοσσός, εἶδωλον· κολοφῶν, τὸ ὕψος, καὶ κλίνεται κολοφῶνος· κολούω, τὸ θορυβῶ· κολοσυρτός, ὁ θόρυβος· Κόδρος, κύριον· κόρυς, ἡ περικεφαλαία, καὶ κλίνεται κόρυθος, ὅθεν καὶ κορύσσω, τὸ καθοπλίζω· κολωνός, ὁ ὑψηλός· τόπος· κορώνη, ὄρνειον· κόνις, ὁ κονιορτός· κονίστρα, ἡ παλαίστρα· κονίω, τὸ μάχομαι· κόναβος, ὁ ἦχος· κόνδου, τὸ ποτήριον· κονίσσαλος, ὁ κονιορτός· κόπις, ὁ λάλος· κοπῖς, τὸ κοπίδιον, καὶ κλίνεται κοπίδος· κόπρος· κοπρία· κορβωνᾶς, ὁ ἱερός θησαυρός· κόρη, ἡ παρθένος, καὶ τὸ μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ· κόρη, ἡ κεφαλὴ, καὶ κόρη, τὸ αὐτό· Κόρινθος, πόλις· Κορνήλιος, κύριον· Κόροιβος, ὁ μωρός· κόρυδος, ὁ τρωγλοδύτης· κόρος, ἡ χορτασία· κορέννυμι, τὸ χορτάζω· Κορύβαντες, ἔθνος· κορυβαντιῶ, τὸ μαίνομαι· κόρυζα, ἡ μύξα· κορύνη, ἡ ματζοῦκα· Κορώνεια, πόλις· κόταβος, ὁ ἦχος· κότος, ἡ ὀργή· κότινος, ὁ ἐξ ἐλαίας στέφανος· κοτύλη, τὸ κοῖλον τῆς χειρός· καὶ τὰ λοιπά.

71 Πλήν τοῦ Κώνστας, Κωνσταντῖνος, καὶ Κωνστάντιος, κύρια· κώνωψ, εἶδος ζωῦφίου, καὶ κλίνεται κώνωπος· κῶνος, ὁ στρόβιλος· κωνοειδὲς σχῆμα· κώνειον, τὸ δηλητήριον φάρμακον· κῶμος, ἡ μέθη, καὶ ὁ ὕπνος· κωμάζω, τὸ μεθύω· κώμη, ἡ πόλις· κωμῶδῶ, τὸ λαιδορῶ· κωμῶδία, ἡ λαιδορία· κωμικός ποιητής, ὁ λοιδωρός· κωλύω· κώλυμα· κωλύμη, ἡ κώλυσις· κῶλον, τὸ ὅστουν· Κωλιάς, ἡ Ἀφροδίτη· κωκύω, τὸ θρηνῶ· κωκυτός, ὁ θρῆνος· κῶδων, κῶδωνος, τὸ κωδώνιον· κῶθων, κῶθωνος· κῶδιον, τὸ τοῦ προβάτου δέρμα· Κῶς, ὄνομα νήσου· Κῶος ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς Κῶ· κωβίος, ἰχθύς· κῶδιξ, τὸ πινακίδιον, καὶ κλίνεται κώδικος· κωδίκελος· κώπη, τὸ κωπίον, ὅθεν καὶ κωπηλάτης, ὁ ναύτης, καὶ κωπηλατῶ· καὶ κώπη, ἡ τοῦ ξίφους λαβή. Πᾶσα

λέξις ἀπὸ τῆς κλο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· κλόνοϛ, ἡ ταραχή· κλονῶ, ῥῆμα, τὸ ταρασσῶ· κλοπή, ἡ κλεψία· κλοπιαῖον πρᾶγμα· κλοποφόρημα· κλοποφορῶ· Κλοπᾶϛ, κύριον· καὶ τὰ λοιπά.

- 72 Πλὴν τοῦ κλώθω· κλωστήρ· Κλωθῶ, ἡ Μοῖρα· κλών, ὁ κλάδος, καὶ κλίνεται κλωνός· κλωνίτης πρέμνος· κλώψ, ὁ κλέπτης, καὶ κλίνεται κλωπός· καὶ κλωβός, τὸ κλωβίον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κνο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ** Πλὴν τοῦ κνώσσω, τὸ κοιμῶμαι· κνώδαλον, τὸ ἐν ὄρεσι ζῶον· καὶ κνώμενος, μετοχικόν, ὁ γαργαλιζόμενος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· κρότος· κροτῶ· κρότημα· κροαίνω, ῥῆμα, τὸ πηδῶ· Κρόνος, ὄνομα θεοῦ· Ἑλληνικοῦ· κροκόδειλος, ὄνομα ζώου· κρόκος, ὅθεν καὶ κροκόπεπλος· κρόμμυον· κρόταφος, ἡ μήνιγξ· κροσσός, τὸ κροσσίον, ὅθεν κροσσωτὸν ἱμάτιον· Κρότων, Κρότωνος, ὅθεν καὶ Κροτωνιᾶται, ἔθνικόν· καὶ τὰ λοιπά. Κρώζω δὲ, τὸ κράζω, ὅθεν καὶ κρῶγμα, ἡ κραυγὴ μεγάλη.
- 73 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ γράφεται· οἶον· κύριος· κῦμα· κυμαίνω, τὸ ταρασσῶ· κυβερνῶ· κυβερνήτης· κύβος, τὸ ταυλίον· κῦδος, ἡ δόξα· κυδαίνω, τὸ δοξάζω· κύκλος· κυκλεύω· Κύκλωψ, κύριον· κύλιξ, τὸ ποτήριον, καὶ κλίνεται κύλικος· κυλίω· κυλινδοῦμαι, τὸ κυλίομαι· κύων, ὁ σκύλλος, καὶ κλίνεται κυνός· κυνῆ, ἡ περικεφαλαία· κυνηγῶ· κυνῶ, τὸ προσκυνῶ· Κύπρος, νῆσος· Κύπρις, ἡ Ἀφροδίτη· κῦρος, ἡ ἐξουσία, καὶ κύριον ὄνομα· Κυρήνη, πόλις· Κυρηναῖος ἀνὴρ· κύτος, τὸ πλάτος· κυρῶ, τὸ βεβαιῶ· κύαμος, τὸ φάβα· κυάνεον, τὸ μέλαν· κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ· κυβιστήρ, ὁ κολυμβητής· κυδοιμός, ὁ θόρυβος· κυδώνιον, ὁπώρα· Κυθήρεια, ἡ Ἀφροδίτη· κύω, καὶ κύϊσκω, τὸ γεννῶ· κυκεών, πόμα πολυμιγές, καὶ κλίνεται κυκεώνος· κυλλός, ὁ χωλός, ὅθεν καὶ κυλλοποδιών, Ἡφαιστος· Κύμη, πόλις· Κυμαῖος ἀνὴρ· κύμινον, εἶδος βοτάνης· Κυναίγειρος, κύριον· κυνόμυια, ζῶον· Κυπάριττος, κύριον· Κύψελα, τόπος· κυψελίς, ὁ ῥύπος τῶν ὠτίων· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ κοιμῶμαι· κοίμησις· κοιμάζω· κοίτη, ἡ στρωμνὴ· κοιτῶν, κοιτῶνος· κοιτάζομαι· κοινὸν τὸ πρᾶγμα· κοινωνία· κοινωνῶ· κοινολογοῦμαι· κοινωφελές· κοινῶ, τὸ μολύνω· κοῖλον, τὸ βαθύ· κοιλία· κοιλὰς, ὁ βαθὺς τόπος· κοιλαίνω, τὸ βαθύνω· κοιαιστῶρ, ἀξίωμα· κοίας, ὁ στρογγύλος λίθος· κοίρανος, ὁ βασιλεύς· καὶ κοιρανῶ, ῥῆμα, τὸ βασιλεύω.
- 74 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κλυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· κλύω, τὸ ἀκούω· κλυτὸς, ὁ ἐξάκουστος· Κλυταιμνήστρα, κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ κλοιός, ὁ ἐπιτραχήλιος δεσμός, καὶ τὸ βάρος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κνυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· κνυζόμενος, καὶ κνυζᾶται. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· κρύος, τὸ ψύχος· κρυμός, τὸ αὐτό· κρυμαίνω, τὸ ψύχω· κρύπτω.
- 75 κρύφιον· κρυφῆ, ἐπίρρημα· κρύβδην, ἀντὶ τοῦ λαθραίως· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ Κροῖσος, ὄνομα κύριον, ὅθεν καὶ Κροίσειος στρατὸς, ὁ τοῦ Κροίσου. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Λ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς λε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· λέγω· λέξις· λεξικόν· λεκτικός· λέων, θηρίον, καὶ κύριον ὄνομα· λεκάνη· λεκανίσκη, ἡ μικρὰ λεκάνη· λέπος· λέμα, τὸ αὐτό· λεπίζω· λεαίνω, τὸ ὁμαλίζω· λεῶς, ὁ λαός, ὅθεν καὶ λεηλασία, ἡ αἰχμαλωσία, καὶ λεηλατῶ, ῥῆμα, τὸ αἰχμαλωτίζω· λεγεών, τὸ πλῆθος· λεβηρίς, τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως· λέμβος, τὸ πλοῖον· λέκυθος, ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ· λεπὰς, τὸ λέπας· λεπρός· λεπρὰς πέτρα, ἡ τετραχυσμένη· λέχος, ἡ κοίτη· λεχῶ, ἡ τεκοῦσα· λέσχη, ἡ φλυαρία· Λεαγόρας· Λεωνίδης, ὄνομα κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ λαιόν, τὸ κακόν· καὶ ἀριστερόν· λαίλαψ, ἄνεμος, καὶ κλίνεται λαίλαπος· λαῖφος, τὸ ἄρμενον· λαιμός, ἡ φάρυγξ, ὅθεν καὶ λαίμαργος, καὶ λαιμαργῶ, ῥῆμα, καὶ λαιμαργία· Λαιστρυγόνες, ἔθνος θηριάνθρωπον· λαῖτμα, τὸ κῦμα· λαιψηρόν, τὸ ταχύ· λαικάζω, τὸ ἀπατῶ, καὶ πορνεύω· καὶ λαικάστρια, ἡ πόρνη.

Τὰ ἀπὸ τῆς λι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· λίθος· λιθοξόος· λιθουργός· λιμός, ἡ πείνα· λιμαγχονῶ· λιμαγχόνη· λιτή, ἡ παράκλησις· λιτάζομαι, τὸ παρακαλῶ· λίμνη· λιμνάζω· λίθος, τὸ λινάριον, καὶ τὸ δίκτυον· λινοῦν ἱμάτιον· Λίβανος, ὄρος, καὶ ἄρωμα· λιβανωτόν· Λιβάνιος· λιβάς, ὁ σταλαγμός, καὶ κλίνεται λιβάδος· λιβάδιον, ὁ μικρὸς σταλαγμός· λίβος, οὐδέτερον, ὁ σταλαγμός· Λιβύη, ἡ χώρα· λιγύς, ὁ ὀξύς· λιγαίνω, τὸ ὑμνῶ· λιγνύς, ἡ λιπώδης ἀναθυμίασις· Λικίνιος, κύριον· λικμῶμαι· λικμητήρ· λίκνον, τὸ πτύον, καὶ τῶν βρεφῶν ἡ κλίνη· λιλαίω, τὸ ἐπιθυμῶ· λιμῆν, λιμένος· λιμβεύω· λιμβεία· λιπαρῶ, τὸ παρακαλῶ· λίπτω, τὸ ἐπιθυμῶ· λισσὸν, τὸ ὁμαλόν· λιτόν, τὸ εὐτελές· λιτότης, ἡ εὐτέλεια· λίχνος, ὁ λαίμαργος· λιχνεία, ἡ λαιμαργία· λιχανός, ὁ δάκτυλος ὁ μετὰ τὸν μέγαν· λῖψ, ἄνεμος, καὶ κλίνεται λιβός· λιάζω, τὸ ἐκφεύγω· λιαρὸς, τὸ χλιαρόν· καὶ τὰ λοιπά.

- ⁷⁷ Πλὴν τοῦ ληστής· ληστεύω· ληστεία· ληνός, ἐν ᾗ τοὺς βότρυας ἐκθλίβουσι· ληνοβάτης· ληνοβατῶ, ῥῆμα· λήθω, τὸ λανθάνω· λήθαργος, ὁ ἀναίσθητος· λήγω, τὸ παύω· λῆξις, ἡ παῦσις· λήϊον, τὸ χωράφιον· ληΐζομαι, τὸ πορθῶ· λήμη, ἡ τζίμβλα· λημῶ, τὸ τζιμβλώττω· λῆρος, ἡ φλυαρία· ληρῶ, τὸ φλυαρῶ· ληρωδία, ἡ ὕβρις· Λητῶ, ὄνομα θεᾶς· Λητοΐδης, ὁ Ἀπόλλων· Λῆμνος, νῆσος· Λήδα, κύριον· λήκυθος καὶ ληκύθιον, τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον· ληρωδῶ· καὶ ληρωδία ἡ ὕβρις.
- ⁷⁸ Δίφθογγα δὲ ταῦτα· λειτουργῶ· λειτουργία· λειτουργός, ὁ ὑπηρέτης· λειμῶν, ὁ κῆπος, καὶ κλίνεται λειμῶνος· λειμωνία· καὶ λείμαξ, ὁ κῆπος, καὶ κλίνεται λείμακος· λείον, τὸ ὁμαλόν· λειότης, ἡ ὁμαλότης· λειαίνω, τὸ ὁμαλίζω· λείμμα, τὸ ἐγκατάλειμμα· λείψανον, τὸ αὐτό· λειχήν, νόσος, καὶ κλίνεται λειχήνος· λείχω· λείβω, τὸ σπένδω· λειρία, τὰ ἄνθη· λείπω, τὸ καταλιμπάνω, ὅθεν καὶ λειποτάκτης, καὶ λειποψυχῶ, καὶ λειπόνεως, καὶ λείφαιμος, ὁ λεῖψιν αἵματος ἔχων· λειπόκρεως, ὁ ἰσχνός· καὶ Λειβέθριον ἔθνος· Λιπόσαρκος δὲ, ὁ λιπαρὸς, ἰῶτα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς λο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· λόγος· λόγιος· λογίτης· λογίζομαι· λογισμός· λόγχη, τὸ κοντάριον· λογιήτης, ὁ λόγχην βαστάζων· λόχος, ἡ ἐνέδρα· λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω· λοχαγός, ὁ τοῦ λόχου ἄρχων· λόφος, ὁ ὑψηλὸς τόπος· λόχη, τὸ κατάδενδρον ὄρος· λοπάς, ἡ χύτρα, καὶ κλίνεται λοπάδος· λοβός, μέρος τοῦ ἥπατος, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου· Λοκροί, ἔθνος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ λῶρος· λωρίκιον· λώβη, ἡ βλάβη· λωβός· λωτὸς, τὸ γλυκοκάλαμον· λῶον, τὸ κρεῖττον· λώπη, τὸ ἱμάτιον, ὅθεν καὶ λωποδύτης, ὁ κλέπτης· λῶστος, ὁ φίλος· λωφῶ, τὸ παύω· Λῶτ, ὄνομα κύριον· καὶ λῶμα, τὸ ὕφασμα.
- ⁷⁹ Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς λυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· λύπη· λυπηρόν· λύχνος· λυχνία· λύω· λύσις· λύμη, ἡ βλάβη· λυμεών, ὁ βλαπτικός· λυμαίνω, ῥῆμα, τὸ βλάπτω· λύκος· Λυκόφρων, καὶ Λυκομήδης, κύρια· λύρα· λυρῶδός· λυρικὸς ποιητής· λύσσα, ἡ μανία· λυσσῶ, τὸ μαίνομαι· λύγος, τὸ βεργίον· Λυδία, χώρα, καὶ Λυδὸς ἀνὴρ· Λύδιον μέλος· Λυκαονία, χώρα· Λυκαονεὺς ἀνὴρ· Λυαῖος, καὶ Λύσιππος, κύρια· λυπρόγεως γῆ, ἡ ἄκαρπος· καὶ τὰ λοιπά.
- ⁸⁰ Πλὴν τοῦ λοιδορῶ· λοιδορισμός, καὶ λοιδορία, ἡ ὕβρις· λειβή, ἡ σπονδή· λοιμός, ἡ λοιμικὴ νόσος· λοιμώδης νόσος· λοῖσθος, τὸ ἔσχατον· λοῖσθιον, τὸ αὐτό· λοιγός, ὁ ὀλεθρος· καὶ λοιμός, ὁ φθορεὺς· λοίγιον, τὸ ὀλέθριον· λοιπὸν, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· καὶ λοιπὸν, τὸ ἐπίλοιπον· καὶ τὰ ἕτερα· ἈΡΧΗ ΤΟΥ Μ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς με συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· μέγας· μέγιστος· μέγεθος· μεγεθύνω· μέτρον· μετρῶ· μέλας· μελαίνω· μέλι· μέλισσα· μένω, τὸ ἐπιμένω· μέσος· μεσότης· μελαγχολῶ· μελαγχολία· μέλος· μελωδία· μέρος· μερίζω· μερισμός· Μερρᾶ, ὄνομα πηγῆς, ἣν πικρὰν οὔσαν ἐγλύκανεν ὁ Μωυσῆς τῇ ῥάβδῳ· μεγαίρω, τὸ φθονῶ· μέδων, ὁ βασιλεύων· Μέμνων, Μένανδρος, καὶ Μεγαπένθης, κύρια· μέγαρο, τὰ ὑψηλὰ οἰκήματα· καὶ Μέγαρο, τόπος, ὅθεν καὶ Μεγαρικὸν ἀγγεῖον· μέδιμνος, ὁ μόδιος· μέθη· μεθύω· μέθυ, οὐδέτερον, τὸ κέρασμα· Μέθυμνα, νῆσος, ὅθεν καὶ Μεθυμναῖος ἀνὴρ· Μεθώνη, ὅθεν καὶ Μεθωναῖον ὕφασμα· μελέτη· μελετῶ· μελισμός, ἡ τραγωδία· μέλω, τὸ φροντίζω· μελισμός, ἡ

φροντίς· μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅθεν καὶ μελεῖστί, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέλος· μεληδόν, τὸ αὐτό· μέλεος, ὁ ἄθλιος· μελισμός, ἡ κατακοπή τῶν κρεάτων· Μέλῃς, κύριον, καὶ κλίνεται Μέλῃτος· ἔστι δὲ ὁ τοῦ.

- 81 Ὅμηρου πατήρ· λέγουσι γὰρ αὐτὸν Μέλῃτος καὶ Κρηθηΐδος εἶναι· Μελίτη, χώρα, ὅθεν καὶ Μελιταῖον κυνίδιον· μένος, ἡ προθυμία· μενοινή, τὸ αὐτό· μέροψ, ὁ ἄνθρωπος, καὶ κλίνεται μέροπος, ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὅπα, ἥτοι τὴν φωνήν· μόνον γὰρ τῶν ἄλλων ζώων ὁ ἄνθρωπος λογικός· μέσπιλον, ὁπώρα· μέταλλον· ποιότης τῆς γῆς, ὅθεν καὶ μεταλλεία, ἡ τοῦ χρυσοῦ ἔρευνα· μετὰ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς μετόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὁπώραν καιρός· μέτωπον· μέθοδος· καὶ τὰ λοιπά.
- 83 Πλὴν τοῦ μαίνομαι, τὸ ὀργίζομαι· μαινάς, ἡ πόρνη, καὶ κλίνεται μαινάδος· μαῖα, ἡ μάμμη· μαιεύω· μαιεία καὶ μαίευμα· μαιεύτρια, ἡ μαῖα· μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι· μαιμάσσω, τὸ αὐτό· μαῖρα, θηρίον ἄγριον· μαινίς, ἡ σμαρίς, καὶ κλίνεται μαινίδος· Μαίανδρος, ποταμός· μαίανδρος γυνή, ἡ πόρνη· καὶ μαινόλης, ὁ μανικός. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς μι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἷον· μιμοῦμαι· μίμημα· μίμησις· μιμηλός· μιμῶ, θηλυκόν, ὁ ἄρκοβουζιανός, καὶ κλίνεται μιμοῦς· μίμῶ· μίξις· μινύω· μιαίνω· μίασμα· μιάρός· μαιφόνος, ὁ ληστής· μίλιον, μέτρον ὁδοῦ· Μίλητος, καὶ Μιτυλήνη, νῆσοι· μίλτος, τὸ κόκκινον· βάμμα· μίτος, τὸ μιτάριον· μίτρα, τὸ πολεμικόν ζωνάριον· Μιχαίας, κύριον· μιμνήσκω· μίμνω, τὸ καρτερῶ· Μίκυλλος, καὶ Μιλτιάδης, κύρια· μινυός, ὁ μικρός· μινύθω, τὸ σμικρύνω· μινυρίζω, τὸ θρηνῶ· Μίνως, κύριον, καὶ κλίνεται Μίνωνος· μισθός· μισθαρνός· μῖσος· μισῶ· μιστύλλω, τὸ κατακόπτω· καὶ τὰ λοιπά.
- 85 Πλὴν τοῦ μή· μηδῆτα· μηδαμῶς· μηκέτι, καὶ μηδὲν, καὶ μηδοπωσοῦν· μηνύω· μήνυμα, ἡ ἀγγελία· μηκύνω· μήκος· μήδω, τὸ βουλευόμαι· μήδεα, τὰ βουλευόμενα, καὶ τὰ αἰδοῖα· Μηδεΐα, κύριον· Μήδεα, πόλις· Μηδία, χώρα· Μηδίς, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται Μηδίδος, ὅθεν καὶ Μηδοί, οἱ Πέρσαι· Μήθυμνα, νῆσος, ὅθεν καὶ Μηθυμναῖος ἀνὴρ· Μηονία, ἡ Λυδία· μηκάσθαι, ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν αἰγῶν· μηκυθμός, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· μήκων, ἡ κωδία· μῆλον, ὁπώρα· μηλέα, δένδρον· μῆλον, τὸ πρόβατον, ὅθεν καὶ μηλωτή, τὸ τοῦ προβάτου δέρμα· μηλοβοτήρ, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν· καὶ μηλόβοτον, προβατοτρόφον· μηλονόμος, ὁ τὰ πρόβατα νέμων, ὅθεν καὶ τὰ δέρματα μηλωτάρια· Μῆλος, νῆσος· μήτρα, ἡ γαστήρ· μητρυία· μητρόπολις· Μηνάς, κύριον· μηνίω, τὸ ὀργίζομαι· μηνιθμός, ἡ ὀργή· μήρινθος, τὸ σχοινίον· μηρύω, τὸ ἀνελκύω, ὅθεν καὶ μήρυμα, καὶ μηρυκῶμαι· μῆτις, ἡ βουλή· μηχανῶμαι· μηχανή· μηχανήμα, καὶ μῆχος, τὸ αὐτό.
- 86 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· μειλίσσω, τὸ πραῦν· μείλιγμα· μειλίχιος, ὁ πρᾶος· μείλιχος, τὸ αὐτό· ὅθεν καὶ μειονεκτῶ, τὸ ἐλαττῶ, καὶ μειονεξία· μειδιῶ, τὸ ὑπογελῶ· μειδίαμα· φιλομειδίης Ἀφροδίτη· μείραξ· μεираκύλλιον· μεираκεύομαι, ῥῆμα· μείλινον· δόρυ· μείλια, τὰ ἐξώπροικα· καὶ μεῖς, ὁ μὴν, Αἰολικῶς. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς μνη συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ η γράφεται· οἷον· μνήμη· μνημονεύω· μνημοσύνη, ἡ μνήμη, καὶ ὄνομα Μούσης· μνήμων, ὁ μνημονευτικός, καὶ κλίνεται μνήμονος· μνηστεύω· μνηστεία, ὁ ἀρράβων· μνήστωρ· μνηστή, ἐπὶ τῆς γυναικός· καὶ τὰ λοιπά. Μνίον δὲ, τὸ βρύον, ἰῶτα.
- 87 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς μο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον· μόνος· μόνωσις· μοναχός· μολύνω· μολυσμός· μόλιβδος· μόλις, ἀντὶ τοῦ βραδέως· μολῶ, τὸ παραγίνομαι· μόδιον, τὸ μέτρον· μόσχος, τὸ μοσχάριον· μοσχεύω, τὸ ποτίζω· μόθος, ἡ μάχη· Μοθώνη, πόλις· Μορέας, τόπος· μόρος, ὁ θάνατος· μόρα, τὰ συκάμινα· μορία, ἡ ἀγριελαία· μορφή· μορφασμός· Μολοττός, τόπος· Μολιόνη, κύριον· μορμῶ, θηλυκόν, τὸ φάσμα, ὅθεν καὶ μορμολύκειον, τὸ φόβητρον· μόσυν, ἡ ξύλινος οἰκία, καὶ κλίνεται μόσυκος· μοχλός· μοχλεύω· καὶ τὰ λοιπά.
- 88 Πλὴν μωρός· μωραίνω· μωρία· μῶμος, ὁ ψόγος· μωμαίνω, τὸ ψέγω· μωμηλόν, τὸ μεμπτόν· μῶμαρ, οὐδέτερον, ὁ μῶμος· μωκῶμαι, τὸ μέφομαι· μωκία, ἡ μέμψις· μῶλωψ, τὸ τραῦμα·

μωλωπίζω, τὸ τραυματίζω· μῶς, τὸ ὕδωρ, ὅθεν καὶ Μωσῆς, κύριον· Μωάβ, Μωδὰδ, καὶ Μώκιος, κύρια· Μωαβίται, ἔθνικόν, οἱ ἀπὸ τοῦ Μωάβ· Μωδεεὶμ δὲ, καὶ Μωκηκός, πόλεις· μῶλος, ὁ πόλεμος· μώνυξ, ὁ ἕνα ὄνυχον ἔχων· μῶν, ἀντὶ τοῦ ἄρα· καὶ μῶρος, ὁ μωρός, Ἀττικῶς. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς μυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ γράφεται· οἶον· μύω, τὸ διδάσκω· μύστης, ὁ μαθητής· καὶ μυσταγωγός ὁ διδάσκαλος· μυστήριον· μύω, τὸ καμμύω· μῦθος· μυκᾶσθαι, ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ βοός, ὅθεν καὶ μυκηθμός· Μυκῆνη, πόλις· μύλη· μυλίτης, ὁδούς· μυδαίνω, τὸ ὑγραίνω· μυδαλέος, ὁ ὑγρός· μῦρον· μυρεψός· μύρομαι, τὸ θρηνῶ· μυρική, καὶ μυρρίνη, δένδρα· Μύρων, κύριον, καὶ κλίνεται Μύρωνος· μύωψ, ὁ κώνωψ, καὶ ἡ βίτζα, καὶ κλίνεται μύωπος· μὺς, ὁ Ποντικός, καὶ κλίνεται μύος· μυωξία, ἡ τοῦ μύδος τρύπα· μύκης, τὸ ἀμανιτάριον, καὶ κλίνεται μύκητος· μυλωθρίς γυνή, ἡ ἐν τῷ μύλωνι· καὶ τὰ λοιπά.

89 Πλὴν τοῦ μοῖρα, ἡ μερὶς καὶ ἡ τύχη μοιρογενής, ὁ εὐτυχής· μοιράζω· μοιχεύω· μοιχός· μοιχεία· καὶ μοιχαλὶς, ἡ πόρνη. Μυχός δὲ, τὸ βάθος· καὶ μυχία, ἡ Ἀφροδίτη, ψιλὰ. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

90 (1τ) Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς νε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· νέος· νεότης· νεολαία, νέος λαός· νεκρός· νεκριμαῖον· Νεκροποντός· νεώς, ὁ ναός· νεωκόρος, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελητής· νεοσσός, ὁ στρουθός· νεοσσία, ἡ καλιά· νεμεσῶ, τὸ μέφομαι· νέμεσις, ἡ μέμψις· νέω, τὸ κολυμβῶ· Νέστωρ, κύριον, καὶ κλίνεται Νέστορος· νεφρός· νεφρίτης νόσος· Νεφθαλεὶμ, τόπος· νεώριον, ὁ λιμὴν· νεωτερισμός, ἡ ἀναισχυντία· νέπους, ὁ ἰχθύς, καὶ κλίνεται νέποδος· Νέρων καὶ Νέσως, κύρια· νεβρός, ἡ ἔλαφος· νεήλης, ὁ νεωστὶ ἐλθών· νεαλὴς, ὁ ἐκ νέου ἀγρευθεὶς· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ναί· ναιχί, ἐπὶ ῥήμα· καὶ ναίω, τὸ οἰκῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς νι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· νίκη· νικῶ· Νικόβουλος, Νικοκλῆς, καὶ Νικαίας, κύρια· νίπτω· νιπτήρ· Νινευή, πόλις, ἐξ ἧς καὶ Νινευῖται· νίτρον, τὸ σαπώνιον· Νιρεὺς, ὁ εὐμορφος· Νίσος, τόπος· Νικόλαος, κύριον· Νίκαια, πόλις· καὶ τὰ λοιπά.

91 Πλὴν τοῦ νήπιος· νηπιάζω· νήφω, τὸ γρηγορῶ· νηφάλιος, ὁ γρήγορος· νήχω, τὸ πλέω, ὅθεν καὶ νηκτὰ, οἱ ἰχθύες· νηστεύω· νηστεία· νήδυμος ὕπνος, ὁ εὐφραντός· Νηρηΐς, θεὰ Θεσσαλίας, καὶ κλίνεται Νηρηΐδος· Νηρεὺς, θαλάσσιος θεός· νῆσος· νησιώτης, ὁ ἐν τῇ νήσῳ· νήσσα, τὸ νησσάριον· Νηλεὺς, κύριον· νηλεὴς, ὁ ἀνηλεής· νημερτὸν, ἐπιθυμητόν· νήτη, ἡ τῆς λύρας χορδή· καὶ νῆϊς, ὁ ἐστερημένος.

92 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· Νεῖλος, ποταμός· Νεῖλειον ῥεῦμα, καὶ Νειλῶν· νεικῶ, τὸ φιλονεικῶ· νεῖκη, ἡ φιλονεικία· νεῖκος, τὸ αὐτό· νείατον, τὸ ἔσχατον· νεΐαιρα, ἡ ἐσχάτη· νειρεὺς, ὁ κόχλος· καὶ νεῖδος, ἡ ἡροτριασμένη γῆ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς νο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· νόμος· νομικός· νομοδιδάσκαλος· νομίζω· νόμισμα· νόσος· νοσῶ· νόσημα· νόται, παρὰ Ῥωμαίοις τὰ γράμματα, ἐξ οὗ καὶ νοτάριος, ὁ γραμματικός· νότος, ἄνεμος· νοτὶς, ἡ ὑγρότης· νοτίζω, τὸ ὑγραίνω· νομεὺς, ὁ βοσκός· νόμιον μέλος· νόθος, ὁ ξένος· νοθεία, ἡ κλεψιγαμία· νόστος, ἡ ὑποστροφή· νοσφίζω, τὸ χωρίζω· καὶ νοσφισμός, ὁ χωρισμός· νόνη, ἡ ἀρχιμηγνία· καὶ τὰ λοιπά.

93 Πλὴν τοῦ νωθρός· νωθρεύομαι· νωθρεία· νωχελὴς, ὁ ῥάθυμος· νωθεία, ἡ ῥαθυμία· νῶτος, ἡ ῥάχις· νωτίζω, τὸ τὴν ῥάχιν στρέφω· νωτάριος, ὁ βαρυβαστάκτης· νωμῶ, τὸ κινῶ· νῶκαρ, ὁ δυσκίνητος· νωλεμέως, ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως· νωβελίσμιος, ἀζίωμα· νῶροψ, ὁ λαμπρός, καὶ κλίνεται νώροπος· νώνυμον, τὸ ἀνώνυμον· καὶ νῶϊ, ἀντωνυμία, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς νυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· νύξ, νυκτός· νυκτερός, ὁ σκοτεινός· νυκτερίς, ζῶον· νύμφη· νυμφοστόλος· νυμφεῖος, ὁ παστός· νυός, ἡ νύμφη· νυμφίος, ὁ γαμβρός· νύσσω, τὸ πλήττω· νύσσα, ὁ καμπτός· καὶ τὰ λοιπά.

94

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ξ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ξε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· ξέω· ξέσις· ξέστης, ὁ ξέων, καὶ τὸ ξεστίον· ξένος· ξενίζω· ξενία· ξεναγῶ, τὸν ξένον ὁδηγῶ· ξένιος· Ζεὺς, ὁ τῶν ξένων ἔφορος· ξενεία, καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ξαίνω, τὸ διαλύω, καὶ μαστίζω.

95 Τὰ ἀπὸ τῆς ξι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ξίφος· ξιφίδιον, τὸ μικρὸν ξίφος· ξιφήρης, ὁ ξίφος φέρων· ξιφίας, ἰχθύς· Ξιφίλιος, ἐπώνυμον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ξηρός· ξηρότης· ξερασία, τὸ αὐτό· ξηραίνω, ῥῆμα· ξηρίον, ἱατρικὸν φάρμακον· καὶ ξηνῶ, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ξανῶ. Ξεῖνος δὲ, ὁ ξένος καὶ φίλος· καὶ ξεῖνιον, τὸ χάρισμα, δίφθογγον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ξο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ξόανον, τὸ εἶδωλον, καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ξυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ γράφεται· οἶον· ξύλον· ξύλινον ἔργον· ξυλῶδες, τὸ αὐτό· ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων συναγωγή· ξύλοχος, ὁ σύνδενδρος· ξύω· ξυστήρ· ξυστός, τὸ κοντάριον· ξυρός, ξυράφιον· ξυνόν, τὸ κοινόν· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ξυν προθέσεως· ξυνευόνης, ὁ σύγκοιτος· ξυνωρίς, ἡ δυάς· καὶ τὰ λοιπά.

96 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ο. Τὸ ο πρὸ παντὸς φωνήεντος σμικρύνεται· οἶον· ὅαροι, αἱ γυναῖκες· ὀαρίζειν, τὸ γυναικὶ μίγνυσθαι· ὀαριστὺς καὶ ὀαρισμός, ἡ μίξις· οἷζυς, ἡ κακοπάθεια· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠόν, τὸ αὐγόν· ὦα, ἡ ἄκρα τοῦ ἱματίου· ὠή, ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὦετο· ὠηθην· καὶ ὠόμην. Τὸ ο πρὸ τοῦ β σμικρύνεται· οἶον· ὀβολός, ἡ φόλις· ὀβελίσκος, ἡ σούβλα· ὀβελίζω, τὸ κόπτω, ὅθεν καὶ ὀβελισμός· ὀβριμον, τὸ ἰσχυρόν· ὀβριμοεργός, ὁ τὰ ἰσχυρὰ πράττων· καὶ τὰ λοιπά.

97 Τὸ ο πρὸ τοῦ γ σμικρύνεται· οἶον· ὄγδοος· ὄγδοήκοντα· ὄγκος, τὸ μέγεθος, καὶ ὁ τύφος· ὀγκοῦμαι, τὸ κενοδοξῶ· ὄγμος, ἡ τάξις τῶν φυτῶν· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠγ, κύριον· καὶ ὠγύγιον, τὸ μέγα. Τὸ ο πρὸ τοῦ δ σμικρύνεται· οἶον· ὀδός· ὀδοιπόρος· ὀδοιδόκος, ὁ ληστής· ὀδύνη· ὀδυνῶμαι· ὀδύρομαι· ὀδυρμός· ὀδμή, ἡ ὁσμή· ὀδᾶξ, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀδόντων· ὀδωδῶς, ὁ βρῶμος· ὀδε, ἀντὶ τοῦ οὔτος ὁ ἄνθρωπος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠδή, ἡ ψαλμωδία· ὠδός, ἀρσενικόν, ὁ ψαλμωδός· ὠδικόν ὄρνεον, τὸ ἄδον· ὠδεῖον, τὸ σχολεῖον· ὠδὶς, ὁ ἐν τῇ γέννῃ πόνος, καὶ κλίνεται ὠδίνος· ὠδίνω, τὸ γεννῶ· ὠδε καὶ ὠδι, ἐπὶ ῥήματα, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Τὸ ο πρὸ τοῦ θ σμικρύνεται· οἶον· ὀθόνη, ὕφασμα· ὀθνεῖον τὸ ξένον· καὶ τὰ λοιπά.

98 Πλὴν τοῦ ὠθω, τὸ ἀποδιώκω· καὶ ὠθῶ, τὸ ἐμβάλλω· ὠθίζω, καὶ ὠθισμός. Τὸ ο πρὸ τοῦ ζ σμικρύνεται· οἶον· ὄζος, ὁ κλάδος· ὄζω, τὸ βρωμῶ, Ὀζίας, καὶ Ὀζάν· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ ο πρὸ τοῦ κ σμικρύνεται· οἶον· ὅκνος· ὀκνηρός· ὀκνῶ, ῥῆμα· ὀκτώ, ἐπὶ ἀριθμοῦ· Ὀκτώβριος, μὴν· ὀκλάζω, τὸ συγκάθημαι, καὶ τὸ ἀποκάμνω, ὅθεν καὶ ὀκλασμός· ὀκλαδίας, θρόνος· ὀκρίβας, ὁ ὑψηλὸς τόπος, καὶ κλίνεται ὀκρίβαντος· ὀκριόεις, ὁ φρικώδης· ὀκοῖον, τὸ ὅποιον, Ἰωνικῶς· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠκὺς, ὁ ταχύς· ὠκεῖα, ἡ ταχεῖα· καὶ ὠκέως, ἐπὶ ῥῆμα· ὠκεανός, ὁ τὴν γῆν κυκλῶν ποταμός· ὠκεάνειον ρεῦμα· ὠκεανίτις ροή· ὠκιμον, φυτὸν, τὸ βασιλικόν· καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ὠκύς· ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος· ὠκυπόρος, καὶ ὠκύαλος ναῦς, ἡ ταχεῖα.

99 Τὸ ο πρὸ τοῦ λ σμικρύνεται· οἶον· ὀλίγον· ὀλιγωρῶ, ῥῆμα· ὀλιγοδρανῶ, τὸ λειποψυχῶ· ὀλιγωρῶ, τὸ καταφρονῶ· ὀλίγωρος· ὀλιγωρία· ὄλλω, τὸ ἀπόλλω· ὀλετήρ· ὀλοφώϊος θήρ, ὁ τοὺς ἄνδρας ἀπόλλων· ὀλολύζω, τὸ θρηνῶ· ὀλολυγμός, ὁ θρῆνος· Ὀλυμπος, ὁ οὐρανός, καὶ ὄνομα ὄρους· ὄλυνθος, τὸ ἄγριον σῦκον, καὶ ὄνομα πόλεως· ὄλλουρα, ἡ κριθή· ὄλος, ὁ πεπληρωμένος· ὀλοκαύτωμα, ἡ θυσία· ὄλεθρος· ὀλέθριον· ὄλισθος, τὸ πτώμα· ὀλισθαίνω· ὀλισθηρός· ὀλκάς, ἡ ναῦς, καὶ κλίνεται ὀλκάδος· ὄλμος, ἡ ἵγδη· Ὀλοφέρνης, κύριον· ὀλοός, ὁ ὀλέθριος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠλένη, ἡ ἀγκάλη· ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών· ὠλη, αὔλαξ· ὠλεσίκαρπος ἰτέα· καὶ ὅσα παρωχημένων, ὠλεσα, ὠλώλειν· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ ο πρὸ τοῦ μ σμικρύνεται· οἶον· ὁμοῦ· ὁμόσε, τὸ αὐτό· ὁμαιμος καὶ ὁμαίμων, ὁ ἀδελφός· ὁμωρῶ, τὸ πλησιάζω· ὁμορος, ὁ πλησιαστής· ὁμίχλη· ὁμιχλώδης ἀήρ· ὅμμα, ὁ ὀφθαλμός· ὅμιλος, τὸ πλῆθος· ὁμόω, ὁμῶ, τὸ ὁμνύω· ὅμοιος· ὁμοιότης·

ὄμβρος· ὀμβριμαῖον ὕδωρ· ὄμαδος, ὁ θόρυβος· Ὅμηρος, κύριον, καὶ ἡ ὄψιδα ἰδιωτικῶς εἰπεῖν· ὁμοκλή· ἡ ἀπειλή· ὁμόργνυμι, τὸ ἀποσπογγίζω· ὁμῶς, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως.

- 100 Πλὴν τοῦ ὠμός, ὁ ἀπηνής· ὠμός, ὁ ἀνέψητος· ὠμοφάγος θήρ, καὶ ὠμηστής, ὁ τὰ ὠμὰ ἐσθίων· ὠμογέρων ὁ ἀώρως γηράσας· ὦμος, μέρος τοῦ σώματος· ὠμίζω, τὸ βαστάζω· ὠμισθής, ὁ ἀχθοφόρος· ὠμοβόειον δέρμα, τὸ ἀπὸ νεοσφαγοῦς βοός· καὶ ὦμοι, ἀντὶ τοῦ φεῦ μοι. Τὸ ο πρὸ τοῦ ν σμικρύνεται· οἶον· ὄνειρος· ὄνειρώττω· ὄνειροπολῶ· ὄνος, ὁ ἀεΐδαρος· ὄνηλάτης, ὁ τοὺς ὄνους ἐλαύνων· ὄναγρος, ὄρειον ζῶον· ὄνυξ, ὄνυχος· ὄνῳ, τὸ ὠφελῶ· ὄνειαρ, τὸ ὄφελος· ὄνειδίζω· ὄνειδισμός· ὄνθος, ἡ κόπρος καὶ τὰ λοιπά.
- 101 Πλὴν τοῦ ὠνῶ, τὸ ἀγοράζω· ὠνή, ἡ ἀγορασία· ὠνητὸς, ὁ ἡγορασμένος· ὠνιον, τὸ ὠνούμενον· καὶ ὠνθυλευμένος, ὁ κόπρου πεπλησμένος· ὁ Δαμασκηνὸς τὸ ὠνθυλευμένος μικρὸν γράφει. Τὸ ο πρὸ τοῦ ξ σμικρύνεται· οἶον· ὀξύς· ὀξύνεται· ὀξύνω· ὀξέως, ἐπὶ ῥήμα· ὀξυδερκής, ὁ βλεπτικώτατος· ὄξος· ὀξῶδες· ὀξίνης οἶνος, ὁ ὀξώδης· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὤξος, ὄνομα ποταμοῦ. Τὸ ο πρὸ τοῦ π διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ὀπίσω· ὀπισθεν· ὀπισθότονος, εἶδος νόσου· ὁπότε· ὀπηνίκα· ὀπὸς, τὸ γάλα· ὀπή, ἡ τρύπα· ὀπις, ἡ ἐπιστροφή· ὀπώρα· ὀπωρισμός, ὁ θερισμός· ὀπωρινός, ὁ θερινός· ὀπτάνομαι, τὸ βλέπω· ὀπτὸν κρέας· ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον· ὀπλίτης· ὀπλιτεύω· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὤπος, κύριον· καὶ ὅσα ἐπὶ παρωχημένων· ὠπόπειν· ὠπτανόμην· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ σμικρύνεται· οἶον· ὀρῶ, τὸ βλέπω· ὄρασις· ὄραμα· ὄρος, ὁ βουνός· ὄρειος· ὀρεινός· ὀρειφοίτης, ὁ ἐν τῷ ὄρει περιπατῶν· ὄρος, ὁ ὀρισμός· ὀρίζω, τὸ περιγράφω· ὄριον, τὸ ὀροθέσιον· ὀρεὺς, ὁ ἀεΐδαρος, καὶ κλίνεται ὀρέως· ὀρέγομαι, τὸ ἐπιθυμῶ· ὄρεξις· ὀργίζομαι· ὀργή· ὄρνις, ὄρνιθος· ὄργιον, τὸ μυστήριον· ὀργυιὰ, τὸ μέτρον· ὀρθός· ὀρθιάζω· ὀρμή· ὀρμαίνω, τὸ ὀρμῶ· ὄρκος· ὀρκωμοτῶ· ὀρύσσω· ὄρυγμα· ὀρυγή, τὸ αὐτό· ὀριγνῶμαι, τὸ ἐπιθυμῶ· Ὀρφεὺς, κύριον· ὀρφανός· ὀρφνή, ἡ νύξ· ὀρρός, τὸ γάλα· ὀρρῶ, τὸ ταράσσω· ὀργῶ, τὸ ὀρμῶ· ὀργαίνω, τὸ αὐτό· Ὀριβάσιος, ὄνομα ἱατροῦ· ὀρρόδω, τὸ φοβοῦμαι· ὀρίγανον, βοτάνη· ὄροβος, ὄσπριον· ὄρρομαι, τὸ ἀναχείρομαι· Ὀρρόντης, ὄνομα ποταμοῦ· ὀρούω, τὸ ὀρμῶ· ὀρτάλιξ, ὁ στρουθός· ὄρπηξ, ὁ κλάδος· ὄροφος, ἡ στέγη· ὄρτυξ, ὄρτυγος, ζῶον· ὄρχατος, ἡ τάξις τῶν φυτῶν· ὄρχις, ὄρχεως· ὀρχοῦμαι· ὄρχησις· καὶ τὰ λοιπά.
- 102 Πλὴν τοῦ ὠρα, ἡ φροντίς, καὶ ὁ καιρὸς, καὶ ἡ εὐμορφία· ὠραῖος, ἔγκαιρος, καὶ ὁ εὐμορφος· ὠραῖζω, τὸ καλλωπίζω· ὠραῖσμός· ὠρος, ὁ καιρός· ὠριον, τὸ ἔγκαιρον· ὠρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον· ὠρολογία· ὠριμον· ὠρῶ, τὸ φυλάσσω· ὠρακιῶ, τὸ δειλιῶ· ὠρεὸς, καὶ ὠροπὸς, τόπος· ὠρίων, κύριον, καὶ κλίνεται ὠρίωνος· ὠρ, κύριον· καὶ ὠρεΐθια, ὄνομα θεᾶς.
- 103 Τὸ ο πρὸ τοῦ ς διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ὄσον, τὸ ὁποῖον, καὶ τὸ πολὺ· ὄσωραι καὶ ὄσημέραι· ὄσσα, ἡ φήμη καὶ ἡ μαντεία· Ὅσσα, ὄνομα ὄρους· ὄσσοις, ὁ ὀφθαλμός· Ὅσιρις, κύριον, καὶ κλίνεται Ὅσίριδος· ὄστουν· ὄστρακον· ὄσσόμενος, ὁ βλέπων· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠσεῖ, ἀντὶ τοῦ καθά· ὠσανεῖ· ὠσηε, κύριον· ὠστίζω, τὸ ἀποδιώκω· ὠστὸν, τὸ ἀποδιώκτον· ὠσχος, ὁ κλάδος· ὠσχοφόρον δένδρον, τὸ κλαδηφόρον· καὶ ὠς, τὸ ὠτίον, ὃ καὶ κλίνεται ὠτός. Τὸ ο πρὸ τοῦ τ σμικρύνεται· οἶον· ὄττοβος, ὁ ἥχος· ὄττοβῶ, τὸ ἡχῶ· ὄττοτοι, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὄττα, ἡ φήμη καὶ ἡ μαντεία· ὄττεία, τὸ αὐτό· ὅτι· ὅτε δήποτε· ὀτρύνω· ὀτρηρός, ὁ σπουδαῖος· καὶ τὰ λοιπά.
- 104 Πλὴν τοῦ ὠτίον, ἡ ἀκοή· ὠτακουστῶ· ὠτειλή, τὸ τραῦμα· ὠτίς, ὄρνεον, καὶ κλίνεται ὠτίδος· καὶ ὠτος κύριον, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλωέως. Τὸ ο πρὸ τοῦ φ σμικρύνεται· οἶον· ὄφρις, ὄφεως· ὄφεώδης· ὄφελος· ὄφέλω, τὸ αὐξάνω· ὀφείλω, τὸ χρεωστῶ· ὀφρὺς, ὀφρύος· ὀφειλή καὶ ὀφείλημα, τὸ χρέος· ὄφλω καὶ ὀφλισκάνω, τὸ χρεωστῶ· ὀφφίκιον, ἀξίωμα· Ὀφνῶς, Ἑβραϊκὸν ὄνομα· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠφελῶ· καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ὠφέλημα· ὠφέλιμον· ὠφέλεια· καὶ τῶν συνθέτων, βιωφελής· ψυχωφελής· ἀνωφελής· καὶ τὰ ὅμοια. Τὸ ο πρὸ τοῦ χ σμικρύνεται· οἶον· ὀχυρόν·

ὀχύρωμα· ὀχεὺς, ἡ κλείς καὶ ὁ δεσμός· ὄχος, τὸ ἄρμα· ὀχοῦμαι, τὸ ἐπιβαίνω· ὀχεία, ἡ ἐπίβασις· ὄχημα, τὸ ἐπιβαινόμενον· ὄχλος· ὄχλῳ, τὸ θορυβῶ· ὀχλίζω, τὸ κινῶ· ὄχθη, τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· ὄχνη, ἡ ἀπιδέα· ὀχμάζω, τὸ κρεμῶ· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὠχρός· ὠχρότης· ὠχρία, τὸ αὐτό· ὠχρίασις· ὠχριῶ, ῥῆμα· καὶ ὅσα ἐπὶ παρῳχημένων· ὠχόμην· ὠχύρωκα· καὶ τὰ ὅμοια.

105 Τὸ οὖν πρὸ τοῦ ψ σμικρύνεται· οἶον· ὀψέ, τὸ μόλις· ὀψίζω, τὸ βραδύνω· ὀψιά, ἡ βραδύτης· ὄψις, ὄψεως· ὄψον, τὸ προσφάγιον· ὀψάριον· ὀψώνιον· ὄψ, ἡ φωνή· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὦψ, ὁ ὀφθαλμός, ὃ καὶ κλίνεται ὠπός. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Π. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πένης· πενητεύω· πενητεία· πέτρα· πετρώδης· πέπερι· πέλω, τὸ ὑπάρχω· πελάζω, τὸ πλησιάζω· πέλας, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ πλησίον· πέδη, ὁ δεσμός· πεδῶ, τὸ δεσμῶ· πέζα, ὁ ποῦς· πεζός· πεζεύω· πεζοπορία· πέδον, τὸ γήδιον· πεδίον, τὸ αὐτό· πεδιάς, ἡ ὁμαλὴ γῆ· πεδινὸς τόπος, ὁ ὁμαλός· πέδιλον, τὸ ὑπόδημα· πέλεια, ἡ περιστερὰ· Πελίας, κύριον· πελιδνόν, τὸ μέλαν· Πέλοψ, κύριον, καὶ κλίνεται Πέλοπος· πελώριος, ὁ μέγας· πέμμα, ὁ πλακοῦς· πέπων, ὁ προσφιλής· περαιτέρω, τὸ μακράν· περόνη, ἡ σοῦβλα· Πέρσης, ὁ Τοῦρκος· Περσὴς, κύριον, καὶ κλίνεται Περσέως· περσέα, ἡ ῥοδακινέα· πέτηλον, τὸ φύλλον· πέττω, τὸ χωνεύω· πεσσός, τὸ ταυλίον· Περικλῆς καὶ Πελεγρῖνος, κύρια· περὶ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· περίλυπος· περιώδυνος· περιφρονῶ, τὸ καταφρονῶ· καὶ τὰ λοιπά.

106 Πλὴν τοῦ παῖς, παιδός· παιδίον· παιδάριον· παιδίσκη, ἡ δούλη· παιδεύω· παιδεία, ἡ παιδείυσις· καὶ παιδιά, ὀξυτόνως, τὸ παῖγνιον· παιδαγωγῶ· παιδαγωγία· παίζω· παῖγμα· παιγνήμων, ὁ παικτικός· Παῖονες, οἱ Βουλγάροι· Παιονία, ἡ Βουλγαρία· παιάν, ὕμνος, καὶ κλίνεται παιᾶνος· παιανίζω, τὸ ὕμνῶ· Παιανιεὺς, ἐπώνυμον· παιπάλη, ἡ στακτὴ, καὶ ἄλευρον λεῖον· παίπαλον, τὸ κατάξηρον· παίω, τὸ τύπτω· καὶ παιφάσσω, τὸ ὀρμῶ.

107 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πλε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πλέω· πλέον, τὸ περισσότερον· πλέκω· πλέγμα· πλεκτάνη, τὸ αὐτό· πλέθρον, μέτρον γῆς· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πλαίσιον, τὸ πλάγιον. Τὸ πνέον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πρέπον, τὸ ἀρμόδιον· πρεπῶδες, τὸ αὐτό· πρέμνος, ὁ κλάδος· πρεσβεύω, τὸ παρακαλῶ· πρεσβεία, ἡ παράκλησις· πρέσβις, ὁ παρακλητὴρ· πρέσβυς, ὁ γηραιός· πρέσβειρα, ἡ γηραιά· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πραίτωρ, πραίτωρος, ἀξίωμα· πραιπόσιτος· πραιτώριον· καὶ πραῖδα, ἡ ληστεία, καὶ ἡ κλωπή, καὶ τὰ ἐξῆς.

108 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πτε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πτελέα, δένδρον· πτερόν· πτέρυξ· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πταίω, καὶ πταῖσμα, διὰ διφθόγγου. Τὰ ἀπὸ τῆς πι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· πίστις· πιστεύω· πίπτω· πίνω· πῖνος, ὁ ῥύπος· πιναρόν, τὸ ῥυπαρόν· πίτυρον, ἄφ' οὗ καὶ πιτυρίας ἄρτος, ὁ κιβαρός· πίτυς, δένδρον, καὶ κλίνεται πίτυος· πῖον, τὸ λιπαρόν· πιαίνω, τὸ λιπαίνω· πῖαρ, τὸ λίπος· πίθος· πιθάκη, ὁ μικρὸς πίθος· πίσσα, ἡ μέλαινα· καὶ Πίσα, χώρα, ὅθεν καὶ Πισαῖος ἀνὴρ· Πισιδία, χώρα· Πισίδης ἀνὴρ· πίναξ, τὸ πινακίδιον, καὶ κλίνεται πίνακος· πίδαξ, ἡ πηγὴ· πιδύω, τὸ ἀναβρύω· πιέζω, τὸ συντρίβω· πιεσμός, ἡ σύνθλιψις· πιθανός, τὸ ἐγγὺς ἀληθείας· πιθανότης· πίθηξ, ὁ πιτζᾶς· πίθηκος, ὁ ἀρκοβυζιανός· Πιερία, ὄρος· πείρα γῆ, ἡ λιπαρά· πιμελή, τὸ λίπος· Πίτης, ὄνομα· πιλῶ, τὸ σφίγγω, ὅθεν καὶ πιλωτόν· καὶ πίλος, τὸ κέντουκλον· πιλίον, τὸ αὐτό· πίννα, ζῶον θαλάσσιον· Πίνδαρος, κύριον· πῖσυνος, ὁ θαρρῶν· πιμπρῶ, τὸ καίω· πίμπλαμαι, τὸ γεμίζομαι· Πίδνος, πόλις· καὶ τὰ λοιπά.

109 Πλὴν τοῦ πηγῆ· πηγαῖον ὕδωρ, καὶ πηγιμαῖον· πηγάζω, τὸ βρύω· πήγανον, βοτάνη· Πήγασος καὶ Πήδαςος, ὀνόματα ἵππων· πῆσσω, τὸ πηγνύω· πῆγνυμι, τὸ αὐτό· πηδῶ· πῆδημα· πηλός· πῆλινον, τὸ ἀπὸ πηλοῦ· Πηλεὺς, κύριον, καὶ κλίνεται Πηλέως· Πηλείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως· Πῆλιον, ὄρος· πηλίκον, τὸ μέγα· πηλικότης· Πελούσιον, τόπος· Πηλουσιώτης ἀνὴρ· πῆμα, βλάβος·

πημονή, τὸ αὐτό· πημαίνω, τὸ βλάπτω· Πηνειὸς, ποταμός· Πηνέλεως, κύριον· καὶ Πηνελόπη, θηλυκόν· πηνήκη, τὸ κεφαλοδέσμιον· πήληξ, ἡ περικεφαλαία· πήρα, τὸ σακούλλιον· πηρὸς, ὁ τυφλός· πήρωσις, ἡ τύφλωσις· πηδάλιον, τὸ αὐχένιον τῆς νηός· πηλαμῖς, ἰχθύς· πηδός, ὁ συγγενής· πηγυλῖς, ὁ πάγος· πηγὸς, ὁ εὐτραφής· καὶ πῆ ἀντὶ τοῦ δῆ· καὶ ἕτερα.

110 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· πεῖνα, ὁ λιμός· πεινῶ, ῥῆμα· πεῖρος, ἡ ἀπόπειρα· πειρῶμαι· πειρασμός· καὶ πειρατήριον· πειρατής, ὁ κουρσάριος· Πειραιεύς, λιμὴν ἐν Ἀθήναις, καὶ κλίνεται Πειραιεύς· πείθω, τὸ καταπεῖθω· πειθῶ, θηλυκόν, ἡ κατάπεισις· πεῖσις, τὸ αὐτό· πειθήνιος, ὁ ὑπήκοος· Πείσανδρος καὶ Πεισίστρατος, κύρια· πεῖσμα, τὸ σχοινίον· πεῖσα, ἡ τοῦ ξύλου· Πείρινθος, ἡ Ἡράκλεια· καὶ Πειρίθους, κύριον. Τὰ ἀπὸ τῆς πλι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πλίνθος· πλινθεύω· πλινθεία· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πλήθους· πληθύνω· πληθῶρα, ἡ πλησμονή· πλημμελῶ, τὸ παταίω· πλημμέλημα, τὸ παῖσμα· πληθῶ, τὸ γέμω· πλήσιμιον, τὸ γέμον, πλημμύρα, ἡ χύσις τοῦ ὕδατος· καὶ πλησίον, τὸ ἐγγύς. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· πλεῖον, τὸ περισσότερον, πλείονος· πλεῖστον· πλειστάκις· πλειῶν, ὁ χρόνος, καὶ κλίνεται πλειῶνος· πλειᾶς, τὸ ἐξάστερον· Πλεισθένης καὶ Πλειστῶναξ, κύρια· καὶ πλεῖν, ἀντὶ τοῦ περισσοτέρως.

111 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πνι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· πνίγω· πνιγερός· πνιγμονή· πνίγος, οὐδέτερον, ὁ ἐκ τοῦ καύματος πνιγμός· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· πρίων, πρίονος, τεκτονικόν· ἐργαλεῖον· πρὶν καὶ πρηνή, ἀντὶ τοῦ πρότερον· πριμικήριος, ἀξίωμα· πρῖνος, δένδρον· Πρίσκος καὶ Πρίσκιλλα, κύρια· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πρήθω, τὸ καίω· καὶ πρηστήρ, ὁ κεραυνός· πρηστηριάζω, τὸ φλογίζω· πρηνής, ὁ ἐπὶ προσώπου κείμενος· καὶ πρηών, ἡ ἐξοχή τοῦ ὄρους. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πτι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· πτίλον, τὸ πτέρον· πτίσσω, τὸ τύπτω· καὶ πτισσάνη, τὸ τῆς κριθῆς πίτυρον. Πλὴν τοῦ πτηνόν, τὸ ὄρνεον· πτήσις, τὸ πέτασμα· καὶ πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· πόλις· πολίτης· πόλεμος· πολεμῶ· πόθος· ποθῶ, τὸ ἀγαπῶ· ποθή, ἡ ἐπιζήτησις· πόνος· πονῶ· πόρνος· πορνεύω· πορνεία· ποταμός· ποταμηδόν, ἐπίρρημα· πόρος· πορισμός· πόρρω, ἀντὶ τοῦ μακράν· πόμα· πόσις· Ποσειδῶν, θαλάσσης θεός· πόσις, ὁ ἀνὴρ· ποτόν, τὸ πετόμενον· πόκος, τὸ ποκάριον· πόλος, ὁ οὐρανός· πολῶ, τὸ ἀναστρέφομαι· Πολέμων, κύριον· πόρτις, ἡ δάμαλις· πόσα· πόα, ἡ βοτάνη· ποππύζω, τὸ κολακεύω τοὺς ἵππους· Ποτίδαια, χώρα· πολὺς, καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ· Πολύφημος· Πολύζηλος· πολλάκις· πολλοστὸν, τὸ ἐλάχιστον· πολλοστημόριον, τὸ μικρὸν μέρος· καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ποῦς, ποδός· ποδήνεμος, ὁ ταχύπους· ποδοκάκη καὶ ποδοστράβη, ὁ τῶν ποδῶν δεσμός· καὶ τὰ λοιπά.

112 Πλὴν τοῦ πῶλος, ὁ αἰίδαρος· πωλεύω· πωλεία, ἡ τῶν πῶλων παίδευσις· πωλοδάμνης, ὁ τοὺς πῶλους δαμάζων· πωλοδαμνῶ, ῥῆμα· πῶγων, τὸ γένειον, καὶ κλίνεται πῶγωνος· πωγωνίτης, ὁ γενειήτης· πωγωνίας· ἀστήρ· πωλῶ, τὸ πιπράσκω· πωλητήριον, τὸ πρατήριον· πῶμα, τὸ σκέπασμα· πωμάζω, τὸ σκεπάζω· πῶϋ, τὸ ποῖμνιον· πῶρος, ὁ λίθος· πῶρωσις, ἡ ἀπολίθωσις· πῶρινος, ὁ λίθινος· Πῶρος, ὄνομα κύριον· πωλέσκω, ῥῆμα, τὸ ἀναστρέφομαι· καὶ τὰ ὅμοια.

113 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πλο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· πλοκή· πλόκιον, τὸ πλέγμα· πλόος, ὁ πλοῦς· πλόϊμος, ὁ ἄνεμος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πλωῖμος, ὁ κωπηλάτης· πλωτήρ, ὁ πλέων, καὶ κλίνεται πλωτήρος· πλωτὸν· πέλαγος, τὸ πλεόμενον· πλωῖζω, τὸ πλέω· καὶ Πλωτῖνος, κύριον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς προ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ μικροῦ γράφεται· οἶον· πρότερος· πρόεδρος· προτερεύω· προεδρεύω· προεδρία· πρόβατον· προβατεῶν, ὁ τόπος τῶν προβάτων· πρόσωπον· προῶξ, ἡ ἔλαφος, καὶ κλίνεται προκός· Πρόκνη καὶ Πρόκνος, ὀνόματα κύρια· πρόμος, ὁ πρόμαχος· καὶ ὅσα ἐκ τῆς προ προθέσεως· προπάτωρ· πρότονον, τὸ σχοινίον· προτέμνια, τὸ πρόναον· προθέλυμνον, τὸ πρόρριζον· προβοσκίς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος μύτης· προγᾶστωρ, ὁ μεγάλοκοῖλος· προτροπάδην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ προτρεπτικῶς· καὶ τὰ λοιπά.

Πλήν τοῦ πρώτος· πρωτεύω, ῥῆμα· πρωτεῖον, ἡ νίκη· πρώτιστος· πρωτόλειον, τὸ ἔκκριτον τῆς λαφυραγωγίας· Πρωτεσίλαος, καὶ Πρωταγόρας, καὶ Πρωτεὺς, ὀνόματα κύρια.

114 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πτο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· Πτολεμαῖος, κύριον· Πτολεμαῖς, χώρα· Πτολίεθρον, ἡ πόλις· καὶ πτόρθος, ὁ κλάδος. Πλήν τοῦ πτωχός· πτωχεύω· πτωχεία· πτώσσω, τὸ φοβοῦμαι· καὶ πτώξ, ὁ λαγῶδς, καὶ κλίνεται πτωκός· πτώμα· πτώσις· καὶ ἕτερα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πύλη· πυλωρός· πυλῶν, πυλῶνος· πῦρ, πυρός· πυρκαϊά, ἡ φλόξ· πυρπολῶ, καὶ πυρακτῶ, τὸ φλέγω· πύθομαι, τὸ ἀκούω, καὶ μανθάνω· Πυθαγόρας, κύριον· Πύθιος, ὁ Ἀπόλλων· πυθμῆν, τὸ βάθος, καὶ κλίνεται πυθμένος· πυκινόν, τὸ πυκνόν· πύματον, τὸ ἔσχατον· πύον, τὸ ἔλκος, καὶ κλίνεται πύου· Πύλος, νῆσος, ὅθεν καὶ Πύλιος Νέστωρ· Πυλάδης, κύριον· καὶ πυξίς, ἡ βίβλος, ἡ γενικὴ πυξίδος· πυξίον, τὸ αὐτό· πύξ, ὁ γρόνθος, ὅθεν καὶ πυγμή· καὶ πυγμάχος, ὁ μετὰ τοῦ γρόνθου μαχόμενος· πυρρίχη, εἶδος ὀρχήσεως· Πύρρος, κύριον· πυρός, ὁ σίτος· πυρράκης, ὁ πυρρός· πυρρώπods, ὁ πυρρὸς ἔχων ὀφθαλμούς· πυρράμις, τὸ ἐκ πλατέος εἰς ὀξὺ λήγον· Πυρήνη, ὄρος· πυγὴ, ἡ ἔδρα τοῦ σώματος· καὶ τὰ λοιπά.

115 Πλήν τοῦ ποιῶ· ποιήσις· ποίημα· ποιητής· ποιητικός· ποιόν, οὐδέτερον· ποιότης, ἡ γεῦσις· ποῖος, ὁ ποταμός· ποικίλος· ποικιλία· ποικίλλω, ῥῆμα· ποιμῆν, ποιμένος· ποιμαίνω, ῥῆμα, τὸ βόσκω· ποίμνη, τὸ πλῆθος τῶν προβάτων· ποιμνίον, τὸ αὐτό· ποινή, ἡ τιμωρία· ποινηλατῶ, τὸ τιμωροῦμαι· ποία, ἡ βοτάνη, ὅθεν καὶ ποιῆεν γήδιον, τὸ βοτανῶδες· Ποίας, κύριον, καὶ κλίνεται Ποιάντος· καὶ ποῖ, ἀντὶ τοῦ ποῦ.

116 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πλυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πλύνω· πλύσις· πλυτήρ· πλυνός, ἡ λεκάνη· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ πλοῖον, τὸ καράβιον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πνυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πνύξ, θηλυκὸν ὄνομα, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον, καὶ κλίνεται πνυκός, ὅθεν καὶ πεπνυμένος, ὁ φρόνιμος. Πνοιή, ἡ πνοή, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πρύμνη, τὸ πέρας τῆς νηός· ὅθεν καὶ πρυμνήσια σχοινία· πρύτανις, ὁ παροχεύς· πρυτανεύω, τὸ παρέχω· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ προῖξ, προικός· Προικόνησος, νῆσος καὶ κύριον· Προῖτος, ὄνομα κύριον.

117 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς πτυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· πτύον, τὸ πτυάριον· πτύσσω, τὸ συστέλλω· πτύξ, ἡ σανὶς τοῦ βιβλίου, καὶ κλίνεται πτυχός· πυκτίον, τὸ βιβλίον, καὶ κλίνεται πυκτίου· καὶ πυκτὶς, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται πυκτίδος· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ πτοία, ὁ φόβος, καὶ πτοιαλέος, ὁ περίφοβος. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ρ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· ῥέω, τὸ χέω· Ῥέα, ὄνομα θεᾶς Ἑλληνικῆς· Ῥεβέκκα, κύριον· ῥέζω, τὸ πράττω, ὅθεν καὶ ῥέκτης· ῥεγεῶν, μέρος τῆς πόλεως, καὶ κλίνεται ῥεγεῶνος· ῥέεθρον, τὸ ῥεῖθρον· ῥέθος, τὸ μέλος· καὶ τὰ λοιπά.

118 Πλήν τοῦ ραίνω, τὸ χέω· Ῥαιδεστός, πόλις· Ῥαιδεστηνός ἀνὴρ· ραιβός, ὁ στραβός· ραιφερενδάριος, καὶ ραίκτωρ, ἀξίωμα· ραίω, τὸ φθείρω· ραίστης, ὁ φθείρων· ραιστήρ, ἡ σφύρα, καὶ κλίνεται ραιστήρος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ῥέπω· ῥίμμα, ἡ ῥίψις, καὶ τὸ βέλος· ῥίψασις, δειλός, ὁ ἐν πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίπτων ἐκ τοῦ φόβου καὶ φεύγων, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα· ῥιψοκίνδυνος, ὁ τολμηρὸς καὶ παράβουλος καὶ ἐπικίνδυνος· ῥίγος, τὸ ψύχος, ὅθεν καὶ ῥίγιστον, τὸ φρικῶδες· ῥιγεδανόν, τὸ αὐτό· ῥιπή, ἡ ὀρμή, καὶ κλίνεται ῥιπῆς· ῥιπίζω· ῥιπὶς, τὸ ῥιπίδιον, καὶ κλίνεται ῥιπίδος· ῥίζα· ῥίζωμα· ῥίνη, τὸ ῥινίον· ῥὶν, ἡ μύτης, καὶ κλίνεται ῥινός· ῥινηλατῶ, τὸ ἀνιχνεύω· ῥινός, τὸ δέρμα· ῥικνός, ὁ γηραιός· ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον· ῥίμφα, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ εὐκόλως· καὶ τὰ λοιπά.

119

Πλὴν τοῦ ῥήμα· ῥῆσις· ῥήτωρ· ῥητορεύω· ῥητορεία· ῥήτρα, ἡ ῥητορεία καὶ ὁ νόμος· ῥήγνυμι· ῥηγνύω καὶ ῥήσσω, τὸ αὐτό· ῥήγιον, τόπος· ῥήγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον· ῥήξ, ὄνομα τοπάρχου, καὶ κλίνεται ῥηγός· ῥήν, τὸ πρόβατον· καὶ κλίνεται ῥηνός· ῥῆνος, ποταμός· ῥῆσος, κύριον· ῥητίνη, ἡ ἐκ τῆς πεύκης· ῥηγμῖν, ὁ αἰγιαλός, καὶ κλίνεται ῥηγμῖνος· καὶ ῥηΐδιον, ἀντὶ τοῦ εὐκόλως. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· ῥεῖθρον, τὸ ῥεῦμα· ῥεῖα, ἀντὶ τοῦ εὐκόλως· καὶ ῥειώνη, ἐπίθετον τῆς Ἥρας. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον· ῥοή· ῥόος, τὸ ῥεῦμα· ῥοώδης, ὁ ῥευστός· ῥόδον· ῥοδωνιά, ὁ τόπος τῶν ῥόδων· ῥόθος, ὁ ἥχος· ῥοθῶ, τὸ ἡχῶ· ῥόθιον, τὸ κῦμα· ῥοὰ, ἡ ῥοιδέα· ῥομφαῖα, τὸ ξίφος· ῥοβοάμ, κύριον· καὶ τὰ λοιπά.

120 Πλὴν τοῦ ῥῶσις, ἡ ὑγεία· ῥωννύω καὶ ῥώννυμι, τὸ ἐνδυναμῶ· ῥώμη, ἡ δύναμις· ῥωμαλέος, ἀνὴρ ἰσχυρός· ῥώμη, πόλις· ῥωμαῖος ἀνὴρ· ῥῶμος, ῥωμύλος, καὶ ῥωμανός, κύρια· ῥώθων, ῥώθωνος· ῥώψ, ὁ θάμνος, καὶ κλίνεται ῥωπός· ῥωγαλέον ἱμάτιον, τὸ διεσχισμένον· ῥῶς, ὁ ῥοῦσος· καὶ ῥωχμή, ἡ σχισμὴ τῆς πέτρας.

121 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἷον· ῥύσις, ἡ χεῦσις· ῥύαξ, τὸ ῥεῦμα, καὶ κλίνεται ῥύακος· ῥύσιον, τὸ λύτρον· ῥυηφανής, ὁ πλούσιος· ῥύμη, ἡ ὀργή· ῥυμός, μέρος τῆς ἀμάξης· ῥυθμός, ἡ τάξις· ῥυθμίζω, τὸ κατατάττω· ῥυσσός, ὁ γηραιός· ῥυτῆρ, ὁ χαλινός, καὶ κλίνεται ῥυτῆρος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ῥοῖζος, ὁ ἥχος τοῦ χρυσοῦ· ῥοιζῶ, τὸ ἡχῶ· ῥοιζηδόν, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἥχου· ῥοιβδῶ, τὸ ἡχῶ, ὅθεν καὶ ἀναροῖβδης· καὶ ῥοιά, ἡ ῥοιδέα· καὶ τὰ λοιπά. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Σ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον· σέβας ἡ τιμή· σεβαστός· Σεβάστεια, πόλις· Σεβῆρος, κύριον· σέλας, οὐδέτερον, ἡ λαμπηδών· σελαγῶ, τὸ λάμπω· Σελεύκεια, πόλις· σελήνη, τὸ φέγγος· σελὶς, τὸ καταβατὸν τοῦ βιβλίου, καὶ κλίνεται σελίδος· Σεμεεὶ, καὶ Σεναχηρεῖμ, κύρια· Σεμίραμις, θηλυκόν, ἐξ ἧς καὶ Σεμιράμεια τείχη· σεμνός· σεμνεῖον, τὸ μοναστήριον· καὶ τὰ λοιπά.

122 Πλὴν τοῦ σαίνω, τὸ θέλω· Σαίνουργος, κύριον· καὶ σαίρω, τὸ φιλοκαλῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σκε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον· σκέπη· σκεπάζω· σκέπασμα· σκέλος, μέρος τοῦ ποδός· σκελίζω· σκελιστής· σκελετός, ὁ κατάξηρος· σκεθρός, ὁ λαμπρός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ σκαῖος, ὁ κακός· σκαϊότης· σκαιουργός· σκαιωρῶ, τὸ κακουργῶ· σκαιωρία, ἡ κακουργία· καὶ σκαίρω, τὸ πηδῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σπε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον· σπεύδω, τὸ σπουδάζω· καὶ σπένδω, τὸ θύω. Πλὴν τοῦ σπαίρω, τὸ ψυχορράγῳ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς στε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον· στέφανος· στέφος· στεφανίτης, ὁ νικητής· στενός· στένωσις· στενοχωρία· στενωπός, ἡ στενορύμη· στένω, τὸ στενάζω· στεναγμός· στερεός· στεροπή, ἡ ἀστραπή· στερίφη, ἡ στεῖρα· στεγανόν, τὸ στερεόν καὶ σκληρόν· Στέντωρ, κύριον, ἡ γενικὴ Στέντορος· καὶ τὰ λοιπά.

123 Πλὴν τοῦ σταῖς, τὸ ἄλευρον, καὶ κλίνεται σταιτός· σταιτίνος ἄρτος, ὁ ἐξ ἀλεύρου· σταίη, εὐκτικόν, ἀντὶ τοῦ σταθείη. Τὰ ἀπὸ τῆς σι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἷον· σιγῶ· σιγή· σιωπή· σίδηρος· σιδηρόφρακτος, ὁ ὠπλισμένος· Σιδῶν, πόλις, καὶ κλίνεται Σιδῶνος· Σίδης, ἡ πόλις· Σιβύλλα, κύριον· σίελος, τὸ σάλος, σίκερα, πόμα σκευαστόν· σικινίς, εἶδος ὀρχήσεως· σίκυα, τὰ τετράγγουρα, ὅθεν καὶ σικυήλατον· σίμβλον, τὸ τῶν μελισσῶν οἶκημα· σιμικίνθιον, τὸ φακιόλιον· σιμός, ὁ πατζός· Σιμόεις, ποταμός· σίνω, τὸ βλάπτω· σίνηπι· Σινώπη, χώρα· Σινωπεὺς ἀνὴρ· σιπύη, ἡ ἄρτοθήκη· Σιχάρ, καὶ Σισάρα, κύρια· καὶ Σισυφός· σιρός, ὁ λάκκος· σισύρα, ἡ γοῦνα· σῖτος, τὸ σιτάριον· σῖτον, τὸ βρώμα· σίζω, τὸ ἡχῶ· σιγαλῶεις, ὁ λαμπρός· καὶ τὰ λοιπά.

125 Πλὴν τοῦ σημεῖον· σημαίνω· σήμαντρον, τὸ δῆλωμα· σῆμα, τὸ μνημεῖον· σημαία, τὸ φλάμουλον· Σηλυβρία, καὶ Σηστός, πόλεις· σήθω, τὸ κοσκινίζω· σηκός, ὁ ναὸς καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων, ὅθεν καὶ σηκίτης ἀρνός· Σῆμ, ὄνομα Ἑβραϊκόν· σῆς, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται σητός· σηπία, ἰχθύς·

σήραγξ, ὁ τράφος, καὶ κλίνεται σήραγγος· καὶ σήραγγώδης τόπος· σήρ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται σήρός· σήρικόν ὕφασμα, τὸ μεταξωτόν· σήσάμιον, τὸ τρωγόμενον· σήσαμοῦντες, τὰ γλυκύσματα· Σηλῶμ, ὄρος· καὶ τὰ λοιπά.

126 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· σείω, τὸ ταραάσω· σεισμός· σεῖστρον· σεισάχθεια, ἡ ἀπόρριψις τοῦ βάρους· σειρὰ, ἡ ἄλυσις· σειραῖος δεσμός· σειρομάστιξ, ὁ λῶρος· σεῖριος, ὁ ἥλιος, καὶ ἀστήρ· σειληνός, ὁ Διόνυσος· σειλινός, ὁ γέρων· σειρὴν, σειρῆνος καὶ σειρήνιον μέλος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σκι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σκιά· σκιάδιον· σκιώδης τόπος· σκιακός, τὸ αὐτό· σκιαγραφία, ἡ προτύπωσις· σκίμπους, ὁ κράβατος· σκίρρος, ὁ γύψος, ὅθεν καὶ σκίρρωμα, νόσος· Σκίτης, ὄνομα ὄρους· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ σκηνῶ, τὸ κατοικῶ· σκηνή, ἡ κατοικία, καὶ ἡ καλύβη· σκηνίτης, ὁ ἐν σκηνῇ οἰκῶν· σκηνορράφος, ὁ σκηνὰς ράπτων, ἥγουν τέντας· σκῆπτρον, ἡ βασιλικὴ ράβδος· σκηπτοῦχος, ὁ βασιλεύς· σκηπτός, ὁ κεραυνός· σκῆψις, ἡ πρόφασις· σκῆπτομαι, τὸ προφασίζομαι, ὅθεν καὶ ἐπισκῆπτω, τὸ παραγγέλλω· σκῆπων, ἡ ράβδος, καὶ κλίνεται σκῆπωνος· καὶ σκηρίπτω, τὸ ἐπιστηρίζομαι.

127 Σκληρός· σκληρότης· σκληροκάρδιος· σκληρύνω· καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἦτα γράφεται. Σκνίψ, ὄρνειον, ἀλλὰ καὶ ζωῦφιον, καὶ κλίνεται σκνιπός· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σμι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σμιλεύω· σμιλεία, ἡ σμίλευσις· σμιλίον, ἐργαλεῖον· σμίλη, τὸ αὐτό· σμίλαξ, φυτόν· σμινύη, γεωργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ σμήχω, τὸ καθαίρω· σμήξις, ἡ κάθαρσις· σμήγμα· σμήνος, τὸ πλῆθος, κυρίως τῶν μελισσῶν· καὶ σμηνηδόν, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πλῆθος. Τὰ ἀπὸ τῆς σπι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σπῖλος, ὁ ῥύπος· σπιλῶ, ῥῆμα, τὸ ῥυπῶ· σπιλάς, πέτρα θαλασσία, καὶ κλίνεται σπιλάδος· σπιθαμή, ἡ τῆς χειρὸς, ὅθεν καὶ σπιθαμιαῖος, ὁ μικρός· σπίνος, ὄρνειον· καὶ τὰ λοιπά.

128 Πλὴν τοῦ σπήλαιον· σπήλυγξ, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται σπήλυγγος. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· σπεῖρω· σπεῖρα, τὸ πλῆθος· σπεῖρα, ἡ τοῦ ὄφεως συστροφὴ· σπεῖρημα, τὸ αὐτό· σπειρηδόν, ἐπίρρημα· σπεῖδομαι, τὸ φιλιόυμαι· καὶ σπεῖος, τὸ σπήλαιον· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ ἀπὸ τῆς σσι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἶον· στίβος, ἡ ὁδός· στιβεῖα, τὸ αὐτό· στίζω, τὸ μαστίζω. Στεῖβω δὲ, δίφθογγον, τὸ περιπατῶ· στιβεύω δὲ, ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ στίβος, ἡ ὁδός· στικτόν· στιγμή· στιγμήας, ὁ κατεστιγμένος· στίφος, τὸ πλῆθος· στίξ, ἡ τάξις· στιχηδόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τάξιν· στιβαρόν, τὸ ἰσχυρόν· στιβάς, τὸ πιλωτόν, καὶ κλίνεται στιβάδος· στίλβω· στιλβηδόν, ἡ λαμπηδών· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ στῆθος, μέρος τοῦ σώματος· στηθύνιον, τὸ αὐτό· στήλη· στηλιτεύω· στήμων, τὸ στημόνιον, καὶ κλίνεται στήμονος· Στησίχορος, κύριον· καὶ στήκω, ἀντὶ τοῦ ἴσταμαι.

129 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· στεῖρα· γυνή· στεῖρωσις· στεριεύω· Στεῖριον, τόπος· στεῖχω, τὸ πορεύομαι· στεῖπνόν, τὸ βάσιμον· στεῖνός, ὁ στενός· καὶ στείλω, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ ἀποστείλω. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σφι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σφιγξ, σφιγγός, ζῶον· σφιγγῶ· σφίσιν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ σφηξ, ἡ ἀγρία μέλισσα, καὶ κλίνεται σφηκός, ὅθεν καὶ σφηκώδης, ὁ μέσον ἰσχνός· σφηκώω, τὸ δεσμῶ· καὶ σφήκωμα· σφήνος, τὸ σφηνάριον, ὅθεν καὶ σφηνοπώγων, ὁ ὀξυγένειος· Σφηττώ, φυλὴ, ὅθεν καὶ Σφήττιον ὄξος, τὸ δριμύ· σφησιν, ἀντὶ τοῦ αὐταῖς, θηλυκόν· καὶ σφηλῶ, ἐπὶ μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ σφαλῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σχι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σχίζω· σχίζα· σχίδαξ, τὸ κόμμα τοῦ ξύλου, καὶ κλίνεται σχίδακος· σχῖνος, φυτόν· καὶ τὰ λοιπά.

130 Πλὴν τοῦ σχῆμα· σχηματίζω· σχηματισμός· καὶ σχήσω, ἀντὶ τοῦ κρατήσω, ἐπὶ μέλλοντος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς σο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· σοβαρός, ὁ κενόδοξος· σοβαρότης, ἡ κενοδοξία· σολοικίζω· σολοικισμός· Σόδομα, τόπος· Σοδομίτης ἀνὴρ· Σόλυμα, τόπος· Σολομών, Σολομώντος· σορός, θηλυκόν, ὁ τάφος· σοφός· Σόφιλος, Σοφοκλῆς, καὶ

Σοφονίας, κύριον· σόλος, ὁ δίσκος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ σώζω· σωτήρ· σώτειρα, θηλυκόν· σῶστρον· σῶφρων· σωφρονῶ· σωφροσύνη· σῶμα· σωμασκίας, ὁ κατάσαρκος· σωλὴν, σωλῆνος, τὸ σωληνάριον· Σωκράτης, Σωσίπατρος, Σώπατρος, Σωσθένης, καὶ Σώζων, κύρια· καὶ Σωσίκλης· Σωσάννα, θηλυκόν· σῶος, ὁ ὑγιής· σωρὸς, τὸ πλῆθος· σωρεύω· σωρεία· Σώμανα, τόπος, ὅθεν καὶ Σωμανῖτις γυνή· καὶ Σῶκος, ὁ Ἑρμῆς.

- 131 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Τ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· τέλος· τέλειον· τελετή, τὸ μυστήριον· τέμνω, τὸ κόπτω· τέκος, τὸ τέκνον· τέγος, τὸ στέγος· τέθριππον, τὸ ἄρμα· τελαμών, κύριον, καὶ ὁ λῶρος, καὶ κλίνεται τελαμώνος· Τελχίν, δαίμων φθονερός, καὶ κλίνεται Τελχῖνος· τέμαχος, τὸ κομμάτιον· τέρας, τὸ σημεῖον· καὶ τεράστιον· τερέβινθος, δένδρον· τέρετρον, τὸ τρυπάνιον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ταινία, ὁ στέφανος· ταινῶ, τὸ στεφανῶ· καὶ Ταίναρον, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· τρέπω· τρεπτόν· τρέμω· καὶ τὰ λοιπά.
- 132 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· τιμή· τιμῶ· τιμητέος· τιμωρῶ· τιμωρία· τιμωρὸς, ὁ κολαστής, καὶ ὁ βοηθός· τίκτω, τὸ γεννῶ· Τιβέριος, Τισίας, Τίτος, καὶ Τιτυδὸς, κύρια· Τίγρης, ποταμός· τίγρις, ζῶον· τιθήνη, ἡ τροφός· τιθασσὸν, τὸ ἡμερον· τιθασσεύω, τὸ ἡμερῶ· τίλλω, τὸ κόπτω· τιμαλφές, τὸ λαμπρόν· τίτανος, ἡ ἄσβεστος· Τιτάν, Τιτάνος, γένος· Γιγάντων· τίτλος, ἡ ἐπιγραφὴ· τίτθη, ἡ τροφός· τίω, τὸ τιμωρῶ· τίσις, ἡ τιμωρία· τιννύω, τὸ ἀνταποδίδωμι· τίννυμι, τὸ αὐτό· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ τήκω, τὸ δαμάζω· τῆξις· τηκεδών, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται τηκεδόνης· τῆλε, ἀντὶ τοῦ μακράν· τηλαύγεια, ἡ λαμπρότης· τηλεφανῆς, ὁ λαμπρός· Τήλεφος καὶ Τηλέμαχος, κύρια· τηλεβόας, ὁ μεγάλωφνος· τηλεθῶν, ὁ θάλλων· τηλίκον, τὸ ποταπόν· τηλικοῦτον· τηλικάυτη· τηλύγετος, ὁ μονογενής· τῆλις, εἶδος σπέρματος· τημελῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι· τημέλεια, ἡ ἐπιμέλεια· τηνάλως, ἀντὶ τοῦ μάτην· τηνεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ· Τήνος, νῆσος· Τήνια σκόροδα· Τηρεὺς, κύριον· τήρων, ἀξίωμα· τηρῶ, τὸ φυλάσσω· τήρησις· τητῶ, τὸ στερίσκω· τῆτες, ἀντὶ τοῦ χθές· τητινὸς, ὁ χθεσινός· τήγανος, ἡ κάμινος· τηγανίζω· τήβεννα, τὸ βασιλικὸν ἱμάτιον· τηθῆ, ἡ τροφός· τηθῖς, τὸ αὐτό· καὶ τήθεα, τὰ ὄστρεα.
- 133 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· τεῖχος· τειχίζω· τειχισμός· τειχοποιῖα· τειχεσιπλήτης, ὁ Ἄρης· τεῖρω, τὸ δαμάζω· τεῖρεα, τὰ ἄστρα· Τειρεσίας, κύριον· καὶ τεῖνω, τὸ ἐξαπλῶ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τλη συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον· τλήμων, ὁ ὑπομονητικὸς· τλητὸν, τὸ ὑπομονητικόν· τληπαθῶ, τὸ κακοπαθῶ· τληπαθής· τληπάθεια· καὶ τὰ λοιπά.
- 134 Τμητικός, ὁ κοπτικὸς· τμήδην, ἀντὶ τοῦ κοπτικῶς· καὶ τμήγω, τὸ διαχωρίζω· διὰ τοῦ η γράφεται. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον· τρίβω· τρίβος, ἡ ὁδός· τὸ τριβώνιον, τὸ παλαιὸν ἱμάτιον· τρίβαξ, ὁ ἔμπειρος· τρίβων, ὁ ἔμπειρος, καὶ κλίνεται τρίβωνος· τρίς, ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου· τρία, καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ· τριήμερος· τριήρης, ναὺς· τριγλῶخين ὄϊστὸς, ὁ τρεῖς ἔχων ὀξύτητας· τρίτη· τριταῖος· τριχῆ, καὶ τριχθὰ, ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ τριπλῶς· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ τρητὸν, τὸ τετρυπημένον· τρήσις· τρήρων, ἡ δειλὴ περιστερὰ, καὶ κλίνεται τρήρωνος. Τρεῖς ἐπὶ ἀριθμοῦ, δίφθογγον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς το συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· τόπος· τοπογραφῶ· τόμος, τὸ κοντάκιον· τομός, ὁ κοπτικὸς· τόκος, τὸ γέννημα· τοκετὸς, τὸ αὐτό· τοκεὺς, ὁ γεννήτωρ· τορὸν φρόνημα, τὸ μέγα· τορεύω· τορεῖον, ἡ κατασκευὴ· τοπάζω, τὸ ὑπονόω· τοπάζιον, λίθος· τόξον· τοξότης· τόνος, ἡ δύναμις· τοναῖος, ὁ ἰσχυρός· τομίας, εὐνοῦχος· τολύπη, βοτάνη· τολουπεύω, τὸ κατεργάζομαι· τονθορύζω, τὸ ὑπ' ὀδόντα λαλῶ· τόφρα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον· καὶ τὰ λοιπά.
- 135 Πλὴν τοῦ τῶτοι· τῶτέως· τῶτότε· τωθάζω· τωθασμός, ἡ λοιδορία· Τωβῆτ, καὶ Τωβίας, κύριον· καὶ τῶκίδιον, κατὰ συναλοιφήν, τὸ οἰκίδιον. Τμῶμαι, τὸ κόπτω· τμώμενος, κοπτόμενος· καὶ ὅμοια· διὰ τοῦ ω μεγάλου. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ

γράφεται· οἶον· τρόπος· τροπικόν· τρόμος· τρομερός· τροφή· τροφός, ἡ μήτηρ· τροφεύς, ὁ τρέφων, καὶ κλίνεται τροφέως· Τροφώνιος, κύριον, ὅθεν καὶ Τροφώνιον μάντευμα· τρόπις, ξύλον τῆς νηός, καὶ κλίνεται τρόπεως· τροχός· τροχιά, ἡ ἀμαξική ὁδός· τροχαῖος, ποῦς στίχου· τροχαλός, ὁ κυρτός· καὶ τὰ λοιπά.

- 136 Πλὴν τοῦ τρώγω· καὶ τρωκτὸν, τὸ βρώμα· τρώκτης, ὁ λαίμαργος· τρώσις· τρώμα, τὸ αὐτό· τρωτός, ὁ τετρωμένος· Τρώς ἀνὴρ, καὶ κλίνεται Τρώος· Τρωϊκὸν πόλισμα· Τρωάδες, γυναῖκες· τρώγλη, ἡ τρύπη, ὅθεν καὶ τρωγλίτης, καὶ τρωγλοδύτης. Σὺν τούτοις καὶ Τρώϊλος, κύριον. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· τυρός· τυρεύω, τὸ μηχανῶ, τύχη· τυχηρὸν σύμβαμα· τύπος· τύπωμα· τύφος, ἡ κενοδοξία· τυφομανής, ὁ κενόδοξος· τύφω, τὸ καίω· τυφών, σφοδρὸς ἄνεμος, καὶ κλίνεται τυφῶνος· Τύανα, τόπος· Τυανεύς, τοπικόν· τύραννος, ὁ ἄνομος βασιλεύς· τυραννῶ, ῥῆμα· Τυρήνη, πόλις, ὅθεν καὶ Τυρηνικὸν πέλαγος· τύμβος, ὁ τάφος· τυμβωρύχος, ὁ τὸν τάφον ὀρύσσων· τύρβη, ἡ φροντίς· Τυνδάρεως, κύριον· Τυρσηνοὶ, ἔθνος· Τυρσηνικὸν πέλαγος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ τοίνυν· τοιγάρτοι· τοιγαροῦν· τοῖος· τοιοῦτος· καὶ τοιουτώδης· τοιαύτη, θηλυκόν· τοῖχος, ὁ τοῦ ὀσπιτίου· τοιχωρύχος, ὁ τὸν τοῖχον ὀρύσσων· τοιχωρυχῶ, ῥῆμα· καὶ τοιχωρύκτης.
- 137 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς τρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· τρυγῶ· τρυγητός· τρύγιος, ἐπώνυμον Διός· τρυγίας, ὁ τοῦ οἴνου· τρυξ, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται τρυγός· τρυφῶ· τρυφή· τρυφητίας, ὁ τρυφῶν· τρυφερός, τὸ αὐτό· τρυπός· τρύπανον· τρύχω, τὸ δαμάζω· τρύχινον· ῥάκος, τὸ τραχύ· τρύφος, τὸ κόμμα· τρυβλίον, τὸ πινάκιον· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ Τροία, πόλις· Τροιζήν, πόλις, καὶ κλίνεται Τροιζήνης· καὶ ἕτερα. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΨΙΛΟΥ. Τὸ υ πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται. Ἡ υ συλλαβὴ πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται· οἶον· ὑάκινθος, φυτὸν, καὶ κύριον ὄνομα· Ὑάδες, ἀστέρες· ὑάινα, ἡ ἀγρία χοῖρος· ὕελλος· ὕελλοψός· ὑετός, ἡ βροχή· ὕω, τὸ βρέχω· καὶ τὰ λοιπά.
- 138 Πλὴν τοῦ οἶαξ, τὸ αὐχένιον, καὶ κλίνεται οἶακος· οἰακίζω, τὸ κυβερνῶ· οἶημα, ἡ κενοδοξία· οἶησις τὸ αὐτό· οἰηματίας, ὁ κενοδόξος· οἶος, ὁ ὁποῖος· οἶον· ἀντὶ τοῦ ὠσανεῖ· καὶ οἰονεῖ, τὸ αὐτό· οἶος, ὁ μόνος· οἶώ, οἶω, ῥῆμα, τὸ μονῶ· οἶωσις, ἡ μόνωσις· οἶονόμος, ὁ βοσκὸς τῶν προβάτων· οἶωνός, ὄρνεον· καὶ οἶωνίζω, τὸ μαντεύομαι· οἶωνιστής, ὁ μάντις· καὶ οἶωνοσκόπος, τὸ αὐτό. Υἱὸς δὲ, τὸ τέκνον· υἱωνός, ὁ ἐκγονός· υἱοδός, τὸ αὐτό· υἱώσις, ἡ γέννησις· υἱοθέτης· καὶ τὰ ὅμοια· διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ἰῶτα προσγεγραμμένου γράφεται. Τὸ υ ψιλὸν πρὸ τοῦ β ψιλοῦται· οἶον· ὕβρις, ὕβριζω· ὕβριστής· ὕβρις, ὁ κυρτός· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ υ ψιλὸν πρὸ τοῦ γ δασύνεται· οἶον· ὕγεια· ὕγιής· ὕγιεινός· ὕγιαζω, τὸ θεραπεύω· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ οἶγω, τὸ ἀνοίγω· καὶ τὰ ἕτερα. Τὸ υ πρὸ τοῦ δ δασύνεται· οἶον· ὕδωρ, ὕδατος, ἡ γενικὴ· ὕδατώδης· ὕδαρός, τὸ αὐτό· ὕδρία, τὸ ὑδροχόον· ἀγγεῖον· ὕδρηλός· τόπος, ὁ κάθυδρος· ὕδερος, νόσος· ὕδρωψ, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται ὕδρωπος, ὅθεν καὶ ὕδρωπικός· ὕδρα, ζῶον θηριῶδες· Ὑδάσπης, ποταμός· καὶ τὰ λοιπά.
- 139 Πλὴν τοῦ οἰδῶ, τὸ ἐξογκῶ· οἰδαίνω, τὸ αὐτό· οἰδημα, τὸ ὄγκωμα· Οἰδίπους, κύριον· καὶ οἶδμα, τὸ κῦμα. Ὑθλος, ἡ φλυαρία, καὶ ὕθλομυθῶ, τὸ φλυαρῶ, διὰ τοῦ υ γράφονται. Τὸ οἰ πρὸ τοῦ κ διὰ διφθόγγου γράφεται· οἶον· οἶκος· οἰκίζω· οἰκισμός· οἰκοφύλαξ· οἰκεὺς, ὁ δοῦλος, καὶ κλίνεται οἰκέως· οἶκος, ἡ ἐλεημοσύνη· οἰκτεῖρω· οἰκτιρμός· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ υ πρὸ τοῦ λ δασύνεται· οἶον· ὕλη· ὕλωδης· καὶ ὕληεις, τὸ αὐτό· ὕλοτόμος, ὁ δενδροτόμος· ὕλακόμωρος· κύων, ὁ βαῦζων· Ὑλλος, κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ υ πρὸ τοῦ μ δασύνεται· οἶον· ὕμετος· ὕμεδαπός· ὕμεῖς· ὕμην, τὸ λεπτὸν δέρμα, καὶ κλίνεται ὕμένος· ὕμέναιος, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος· Ὑμηττός, ὄρος· Ὑμήττιον μέλι· καὶ τὰ λοιπά.

Πλὴν τοῦ οἰμῶ, τὸ ὀρμῶ· οἶμα, τὸ ὀρμημα· οἶμος, ἡ ὁδός· οἶμη, ἡ ὥδή· οἰμῶζω, τὸ θρηνῶ· οἰμωγή, ὁ θρήνος· καὶ οἶμοι, ἀντὶ τοῦ φεῦ μοι. Τὸ οἰ πρὸ τοῦ ν διὰ διφθόγγου γράφεται· οἶον· οἶνος· οἶνοχόος· οἶνοπότης· οἶνη, ἡ ἄμπελος· οἶνάς, τὸ αὐτὸ, καὶ κλίνεται οἶνέως· Οἶνόμαος, κύριον ὄνομα· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὕννις, τὸ τοῦ ἀρότρου σίδηρον, ὃ καὶ κλίνεται ὕννεως. Τὸ υ ψιλὸν πρὸ τοῦ π δασύνεται· οἶον· ὕπατος, ὁ ἔσχατος· ὑπατεύω ὑπατεία· ὑπάτη, ἡ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς· ὕπνος· ὑπνώττω· ὑπὸ, πρόθεσις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· ὑποπτος· ὑποψήφιος, ὁ φανερός· ὑπαιθρον, τὸ ἄστεγον, καὶ εὐδιον· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ υ πρὸ τοῦ ῥω δασύνεται· οἶον· Ὕρκανος, ὄνομα κύριον· Ὕρκανία, χώρα· καὶ τὰ λοιπά.

141 Τὸ υ ψιλὸν πρὸ τοῦ ς δασύνεται· οἶον· ὕσος, τὸ κοντάριον· ὕσσωπον, βοτάνη καθαρτικὴ· ὕσμινη, ἡ μάχη· Ὑσμινίας, κύριον· ὕστερος· ὕστατος, ὁ ἔσχατος· ὕς, ὁ χοῖρος, ὃ καὶ κλίνεται ὕός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ οἰσοφάγος, ὁ λαιμός· οἷστρος, ἡ ἀκολασία, καὶ ζωῦφιόν τι· οἰστρηλατοῦμαι, τὸ ἀστατῶ· οἰστροπλῆξ, ὁ μαινόμενος, καὶ κλίνεται οἰστροπλῆγος· οἰστὸν, τὸ ὑπομονητόν· καὶ οἷς, τὸ πρόβατον, ὃ καὶ κλίνεται οἰός· Οἷτος, ὁ θάνατος· Οἷτη, ὄρος· καὶ τὰ λοιπά. Τὸ υ πρὸ τοῦ φ δασύνεται· οἶον· ὑφαίνω· ὕφασμα· ὕφή, ἡ πλοκή· καὶ ὅσα ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως· ὑφεδρία· ὕφεις· ὕφαιμος· καὶ τὰ λοιπά. Οἶχω· οἶχομαι· καὶ τὰ λοιπά· δίφθογγα. Τὸ υ ψιλὸν πρὸ τοῦ ψ δασύνεται· οἶον· ὕψος· ὑψηλός· ὑψαύχην, ὁ ἀγέρωχος· ὑψιπέτης, ὁ ἐν ὕψει πετόμενος· ὑψιβρεμέτης Ζεὺς, ὁ ἐν ὕψει ἡχῶν· ὕψι, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος· ὑψόσε, τὸ αὐτό· καὶ τὰ ὅμοια.

142 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Φ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· φέρω· φερέπονος, ὁ καρτερικός· φεραυγής, ὁ λαμπρός· φέριστος, ὁ βέλτιστος· φενάκη, ἡ ἀπάτη· φέναξ, ὁ ἀπατεῶν, καὶ κλίνεται φένακος· φενακίζω, τὸ ἀπατῶ· φένω, τὸ φονεύω· φελός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ φαιδρός· φαιδρύνω· Φαῖδρος, κύριον· καὶ Φαῖδρα, θηλυκόν· φαιδροπός, ὁ λαμπρόφθαλμος· φαίδιμος, ὁ λαμπρός· φαίνω, τὸ λάμπω, καὶ τὸ δεικνύω· φαίνομαι, παθητικόν· Φαιακία, χώρα· καὶ Φαίαξ, ὁ ἀπὸ Φαιακίας, ὃ καὶ κλίνεται Φαίακος. Φλέγω· φλεγμονή· φλεγμαίνω· φλέψ, φλεβός· καὶ τὰ ὅμοια, ψιλά. Φρέαρ, τὸ πηγάδιον· φρεωρυχῶ· φρεατία· φρενήρης, ὁ φρόνιμος· φρενῖτις, νόσος· καὶ τὰ ὅμοια, ψιλά.

143 Τὰ ἀπὸ τῆς φι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· φιλῶ· φίλος· φιλία· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· φιλάνθρωπος· Φίλιππος, Φίλων, Φιλῖνος, καὶ Φιλοκτήτης, κύρια· φιάλη, τὸ ποτήριον· φιμῶ, τὸ χαλινῶ· φιμός, ὁ χαλινός· φίτυς, ὁ πατήρ· φιτύω, τὸ γεννῶ· φιτρός, ὁ κορμός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ φήμη· φημίζω· φημισμός· Φήμιος, κύριον· φηλῶ, τὸ ἀπατῶ· φηλήτης, ὁ ἀπατεῶν· φήνη, ὄρνειον· φηγός, ἡ δρυς· φημι, τὸ λέγω· καὶ φῆναι, ἀπαρέμφατον, ἀντὶ τοῦ φάναι. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· φεῖδομαι· Φειδίας, κύριον· Φεῖδων, κύριον, καὶ κλίνεται Φεῖδωνος· καὶ Φεῖα, ὄνομα πόλεως. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φρι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· φρίττω, τὸ φοβοῦμαι· φρίκη, ὁ φόβος· φριμάσσω, τὸ πηδῶ, ὅθεν καὶ φριμαγμός, τοῦ ἵππου θράσος· φριξ, θηλυκόν, τὸ ἐπαφρίζον τῆς θαλάσσης· φριξ, ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις, ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅταν ἄνεμος ἔρχηται πνεῖν· καὶ τὰ λοιπά.

144 Πλὴν τοῦ φρήτερη, ἡ συγγένεια. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φο συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· φόβος· φοβοῦμαι· φοβερὸν, τὸ φόβον ἐμποιοῦν· φόρος, τὸ τέλος· φορολόγος, ὁ ἀπαιτητής· φορὰ, ἡ ὁρμή· φοράδην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ βαστακτικῶς· φορός, ὁ ἄνεμος ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸν πλοῦν· φόνος· φονεύω· φονεῖα· φόλις, ὁ ὀβολός· φολῖς, τὸ λέπος, καὶ κλίνεται φολίδος, ὅθεν καὶ φωλιδωτὸς χιτῶν, τὸ λωρίκιον· φορητόν, τὸ ὑπομονητόν· φορυτός, τὸ πληθος· φόβη, ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς· φοσσάτον, ὁ στρατός· φολκός, ὁ στραβός· φοξός, ὁ ὀξυκέφαλος· φορμός, ὁ καλαθίσκος, φορβεία, ὁ χαλινός· φόρμιγξ, ἡ μουσικὴ· φορμίζω, τὸ μελωδῶ· καὶ τὰ λοιπά.

145

Πλήν τοῦ φωνῶ, τὸ λαλῶ· φωνή, ἢ λαλιά· φωνῆεν, τὸ λαλητικόν· φωνητικόν, τὸ αὐτό· φῶς, φωτὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς· φωσφόρος· φωταγωγός· φωταγωγία· φώταυγος· φωτεινός· Φώτιος, κύριον· φωρῶ, τὸ ὑπονοῶ· φῶρ, φωρὸς, ὁ κλέπτης· φωλεύω· φωλεύός· Φωκάς, καὶ Φωκυλίδης, κύριον· Φωκίς, πόλις· καὶ Φωκεὺς ἀνὴρ, ὃ καὶ κλίνεται Φωκέως. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φλο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· φλόξ· φλογίζω· φλογισμός, φλόγεον πῦρ· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ Φλῶρος καὶ Φλωρέντιος, κύρια.

146 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· φρονῶ· φρόνημα· φρόνησις· φρονηματίας, ὁ κενόδοξος· φροντίζω· φροντὶς, φροντίδος· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφεται· οἶον· φυγή· φυγάδας, ὁ δραπετῆς· φυγάς, τὸ αὐτό, καὶ κλίνεται φυγάδος· φύλλον, τὸ τοῦ δένδρου· φυλλοβολῶ, τὸ ἀπανθῶ· φῦλον, τὸ γένος· φυλή, ἢ γενεά· φυλλοκρινῶ, τὸ ἐκλέγομαι· φύσις· φυσικός· φυσσῶ, τὸ πνέω· καὶ τὸ κενοδοξῶ· φύσσα, ἢ κενοδοξία· φυτόν· φυτεύω· φυτεία· φυτών, ὁ κῆπος, καὶ κλίνεται φυτῶνος· φυτηκόμος, ὁ κηπωρός· φύλαξ· φυλακή, ἢ ἀσφάλεια· φύκος, τὸ φυκάριον· φυκίζεσθαι, τὸ φυκαρίζεσθαι· φύω· φυή, ἢ βλάστησις· φύρω· φύρδην, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένως· φύλοπις, ἢ μάχη· φυζακινὴ ἔλαφος, ἢ δειλή· καὶ τὰ λοιπά.

147 Πλήν τοῦ φοιτῶ, τὸ παραγίνομαι, ὅθεν καὶ φοιτητῆς, ὁ μαθητῆς· φοίνιξ, δένδρον, καὶ κλίνεται φοίνικος· Φοινίκη, χώρα· καὶ Φοίνικες, ἔθνος· φοινικοῦν χρῶμα, τὸ κόκκινον· φοινίσσω, τὸ ἐρυθραίνω· φοινικοπάρειος, ὁ κοκκινομάγουλος φοῖτος, ἢ μανία· φοιβόληπτος, ὁ μαινόμενος· Φοίβη, ἡ μάμμη τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅθεν καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων· καὶ φοιβάζω, τὸ μαντεύομαι· φοίβασμα, ἢ μαντεία· καὶ φοιτάλμιος Ποσειδῶν, ὁ φοιτῶν ἐν τῇ ἄλμῃ· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φλυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφεται· οἶον· φλυκτὶς, εἶδος ψώρας, καὶ κλίνεται φλυκτίδος· φλύκταινα· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ φλοιός, τὸ λέπος· φλοῖσβος, ὁ λεπτός ἦχος τοῦ κύματος· καὶ φλοιδούμενος, ὁ φλογιζόμενος. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς φρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφεται· οἶον· φρυάττομαι, τὸ θρασύνομαι· φρύαγμα· φρυαγματίας ἵππος, ὁ θρασύς· φρυκτωρῶ, τὸ λάμπω· φρυκτωρία καὶ φρύκτωρον, ἢ λαμπηδών· Φρύξ, Φρυγός, ἐθνικόν· Φρυγία, χώρα· φρυγίον, φυτόν, καὶ τὸ βασιλικόν φακιόλιον· Φρύνη, Φρύνιχος, καὶ Φρύξος, κύρια· καὶ τὰ λοιπά.

148 ἈΡΧΗ ΤΟΥ Χ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· χελιδών, χελιδόνος· χελώνη, ζῶον, καὶ τειχομαχικόν ὄργανον· χέλυς, ἢ κιθάρα· Χερουβὶμ, τάγμα ἀγγελικόν· χέρειον, τὸ χειρότερον· θηλυκόν, χερμάς, ὁ τὴν χεῖρα γεμίζων λίθος, καὶ κλίνεται χερμάδος· Χετταῖον, ἔθνος· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ χαίρω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· Χαιρεφών καὶ Χαιρεκράτης, κύρια· Χαιρώνεια, πόλις· Χαιρωνεὺς ἀνὴρ· χαίτη, ἡ τοῦ ἵππου θριξ, ὅθεν καὶ ἀναχαιτίζω καὶ ἀναχαιτισμός· καὶ χαιδός, ἡ ῥάβδος.

149 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χλε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· χλεύη· χλευάζω· χλευασμός· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ χλαίνα, τὸ παχὺ ἱμάτιον· χλαινίζω, τὸ ἐνδύω· χλαινιστής· καὶ τὰ σύνθετα, περιχλαινίζω, περιχλαινισμός· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψилоῦ γράφεται· οἶον· χρέος· χρεώστης· χρεωστῶ· χρεωφειλέτης· χρεών, τὸ ὀφειλόμενον· χρεμετίζω· χρεμετισμός, τοῦ ἵππου· Χρεμύλος, κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ χραίνω, τὸ μολύνω· καὶ χραίσμω, τὸ βοηθῶ. Τὰ ἀπὸ τῆς χι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· χιών, χιόνος· χιτῶν, χιτῶνος, τὸ ἱμάτιον· χιτωνίσκος, τὸ μικρὸν ἱμάτιον· χίμαιρα, ζῶον θηριῶδες· χιμαίρειον θράσος, τὸ τῆς χιμαίρας χιλός, ἢ τροφή· Χίλων, Χίλωνος, κύριον· καὶ τὰ λοιπά. Πλήν τοῦ χῆρα γυνή· χῆρος, ἀρσενικόν· χηρεύω, τὸ στερίσκομαι· χηραμός, ὁ φωλεύς· χῆτις, ἢ στέρησις· χηλή, ἡ ὄνυξ τοῦ βοός, καὶ τόπος· χηλός, τὸ κιβώτιον· χήμη, ὄστρεον· χῆν, χηνός, τὸ χηνάριον, ὅθεν καὶ χηναλώπηξ, ὄρνεν.

150

Δίφθογγα δὲ ταῦτα· χεῖρ, χειρός· καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ χειρίζομαι, τὸ λαμβάνω· χειροῦμαι, τὸ κρατῶ· χειρόμακτρον, τὸ μανδήλιον· χειρονόμος· χειρίσοφος· χειρωνάκτης, ὁ διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἐργασίας ζῶν· χειροήθης, ὁ ἡμερος· Χείρων, Χείρωνος, καὶ Χειρώνναξ, κύρια· χείρων, ὁ χειρότερος· καὶ τὸ χεῖρον, ἐπὶ οὐδετέρου· χεῖριστον, τὸ κάκιστον· χεῖλος, τὸ τοῦ στόματος· χειροτρόφιον, τιμωρητικὸν ὄργανον· χεიმῶν, χειμῶνος· χεῖμα, ὁ χεიმῶν· χειμερινὸς καιρὸς, καὶ χεიმέριος· χειμάζω· χείμαρρος, ποταμὸς, ὁ ἐν τῷ χεიმῶνι ῥέων· χειά, ἡ φωλεά· χειμεύω· χείμευσις· καὶ χειμία, τὸ αὐτό. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χλι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· χλιαρόν· χλιδή, ἡ τρυφή· χλιδῶ, τὸ τρυφῶ· καὶ τὰ λοιπά.

151 Τὰ ἀπὸ τῆς χρι συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ θεός· χριστὸς, ὁ ἡλειμμένος· χρεῖω, τὸ ἀλείφω· χρίσμα, τὸ ἄλειμμα· χριστιανός· Χριστώνυμος, Χριστίνα, καὶ Χριστοφόρος, κύρια· χρίμπτω, τὸ πλησιάζω, καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ χρήμα· χρηματίζω· χρηματισμός· χρήσις, ἡ χρεία· χρηστὸς, ὁ ἀγαθός· χρήσιμος· χρησιμεύω· χρησμός, ἡ μαντεία, ὅθεν καὶ χρησμφδῶ, καὶ χρησμφδῆμα· χρησμολόγος, ὁ μάντις· χρηστήριον, τὸ μαντεῖον· καὶ χρηστηριάζω, τὸ μαντεύομαι. Δίφθογγα δὲ ταῦτα· χρεῖα· χρεῖω, τὸ αὐτό· χρεῖωδες· καὶ χρεῖω, τὸ μαντεύομαι, ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρόνων διὰ τοῦ η. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· χορός· χορεία, ἡ πανήγυρις· χοροβατῶ· χοροβατία· χοροτυπία· χορηγός· χορηγία· Χορίκιος, κύριον· χορεῖος, στίχος· χορίον, τὸ ἔντερον· χολή· χολοδόχον, ἀγγεῖον· χολάδες, τὰ ἔντερα· χόλος, ἡ ὀργή· χολῶ, τὸ ὀργίζομαι· χοϊκόν· χοῶδες· Χοβάρ, τόπος· χοή, ἡ θυσία· χοάνη, ἡ χόνη· καὶ χοανεύω, ῥῆμα· Χοάσπηρ, ποταμός· Χολογοδόμορ, κύριον· Χοσρόης, κύριον· Χορβιάται, ἔθνος· χόνδρος, τὸ ἐν τοῖς μέλεσι τραγανόν.

152 Πλὴν τοῦ χῶρος, ὁ τόπος· χωρίον, τὸ αὐτό· χωρία· χωρίτης· χωρικός· χωριτικός, ὁ ἀγροῖκος· χωραφιαῖος· ἀγρός· χωρῶ, τὸ ὀρμῶ, καὶ τὸ δέχομαι· χωρητικός, ὁ δεκτικός· χωρίζω· χωρισμός· χωλός· χωλεύω· χωλεία· χωλαίνω· χωλίαμβος, στίχος· χώνη· χωνεύω· χωνεία· χωνευτήριον· χωννύω, ῥῆμα, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, πρόσχωμα, καὶ πρόσχωσις· χωστρίς, τειχομαχικὸν ὄργανον· χwόμενος, ὀργιζόμενος· Χωρήβ, τόπος· καὶ Χωραζίμ· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χλο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· χλόη· χλοάζον· λήϊον· χλοερὸς τόπος· χλοηφόρος· καὶ τὰ λοιπά.

153 Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χρο συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· χρόνος· χρονικός· χρονιαῖος· χρονίζω· χροά· ὅθεν ἄχρονος καὶ πολύχρονος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ χρῶμα· χρωματίζω· χρωματισμός, ὅθεν καὶ πολύχρωμον· χρώζω· χρωννύω· χρώννυμι· χρώς, τὸ σῶμα, ὃ καὶ κλίνεται χρωτός. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· χῦμα· χύσις· χύδην, ἐπίρρημα· χυδαῖος, εὐτελὴς καὶ συρφετώδης· χυλός· χυλοποιῶ, ῥῆμα· χύτρα, τὸ τζικάλιον· χυτρόπους, ὁ πυροστάτης· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ χοῖρος· χοιρώδης· χοίρειον· κρέας· χοιράδες, τὰ χοιραδικὰ νοσήματα· χοιράς, θαλασσία πέτρα, καὶ κλίνεται χοιράδος· χοιρύλλη, ἡ Ἑκάβη· καὶ χοῖνιξ, εἶδος μοδίου. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς χρυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἶον· χρυσός· χρυσοχός· χρυσῖτις γῆ· Χρύσα, πόλις· Χρύσης, κύριον· χρυσόρραπς, ὁ Ἑρμῆς ὁ χρυσόραβδος· χρύσοφρυς, ὄνομα ἰχθύος· καὶ τὰ λοιπά.

154 Πλὴν τοῦ χροῖα, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· εὐχροια· δύσχροια· καὶ πολύχροια. ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ψ. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ψε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· ψέγω· ψεκτός· ψεκὰς, ἡ δρόσος, κλίνεται ψεκάδος· ψεκάζω, ῥῆμα· ψεδνός, ὁ μαδαρός· ψέλιον, κόσμος· γυναικεῖος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ψαιστός, εἶδος πλακοῦντος, καὶ ψαίκαλον, τὸ ἀρνίον· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ ἀπὸ τῆς ψι συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ψιθυρίζω· ψιθυρισμός· ψίθυρος, ὁ κρύφα λαλῶν· ψιμμίθιον· ψιττακός, ὄρνεον· ψιλός, ὁ γυμνός· ψίξ, ψιχός, τὸ πληθυντικόν, ψίχες, αἱ ἐν ταῖς τραπέζαις· ψιάς, ὁ σταλαγμός, καὶ κλίνεται ψιάδος· καὶ τὰ λοιπά.

155 Πλὴν τοῦ ψηφίζω· ψήφισμα· ψηφηφόρος, ὁ δικαστής· ψηφίς, ψηφίδος· ψηλαφῶ· ψηλάφησις·
ψηγμα, τὸ λεπτότατον κόμμα τοῦ χρυσοῦ· ψήν, ὁ κλάδος, καὶ κλίνεται ψηνός· ψήττα, καὶ
ψησίον, ἰχθύς· καὶ ψήχω, τὸ ψηκτίζω· καὶ τὰ λοιπά. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ψο συλλαβῆς ἀρχομένη
διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· ψόγος· ψογερός· ψόφος, ὁ ἦχος· ψοφῶ, τὸ ἡχῶ· ψοφοδεής, ὁ
λίαν δειλός· ψολόεις κεραυνός· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ψωμός· ψωμίων· ψῶα, μέρος περὶ τὸν
ῶμον· ψώχω, τὸ τρίβω· καὶ ἕτερα. Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ψυ συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ υ ψιλοῦ
γράφεται· οἶον· ψυχή· ψυχάζω· ψυχασμός· ψύχος· ψυχεινός· ψυχρός· ψυχρότης· ψυκτήρ, σκεῦος
ψυχραντικόν· ψύχιμος, ὁ ψύχων· ψύδραξ, ἐξάνθημα ἐν τῷ σώματι, καὶ κλίνεται ψύδρακος· καὶ
τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ψοιά, τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς μέρος.

156 Τὰ τοῦ μεγάλου ω προεγράφησαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ἐν τοῖς ο μικροῦ. ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ἘΠΙΜΕΡΙΣΜΩΝ. ἈΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ ἙΤΕΡΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ἘΠΙΜΕΡΙΣΜΩΝ ΤΟΥ
ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ.

157 (1t) Οἱ παρόντες Ἐπιμερισμοὶ συντέθενται κατὰ στοιχεῖον οὕτως· ὀνόματα εἰσὶ καὶ ῥήματα καὶ
ἐπὶ ῥήματα, τὰ ἐπιδεχόμενα τὰ ἀντίστοιχα· τὰ δὲ ἀντίστοιχα διὰ τῆς ἐπτάδος γράφονται τῶν
φωνηέντων. Λαμβάνομεν οὖν τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα πρῶτον, καὶ ἐπιμερίζομεν κατὰ τάξιν τῶν
φωνηέντων, ἥγουν, πρῶτον τιθέαμεν τὰ διὰ τοῦ αἰ τοῦ διφθόγγου ἀντίστοιχα· ἐπεὶ τὸ α, τὸ ἐν
τῇ διφθόγγῳ αἰ, προηγεῖται τῶν λοιπῶν ἐξ φωνηέντων, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ τὰ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ
τιθέαμεν ὡς ἀκόλουθα, καὶ ἐπιμερίζομεν τὰ διὰ τοῦ εας, τὰ διὰ τοῦ εος, τὰ εἰς εμ, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἐπεὶ δὲ μετὰ τοῦ ε διφθόγγου, καὶ τὸ ψιλὸν ἐστὶ τὸ η, τούτῳ δὲ ἀκολουθεῖ τὸ ι καὶ τὸ
δίφθογγον εἰ, λαμβάνομεν τὰ διὰ τοῦ η ι εἰ ἀντίστοιχα, καὶ ἐπιμερίζομεν οὕτως, τὰ διὰ τοῦ ιος,
τὰ διὰ τοῦ ηγος, τὰ διὰ τοῦ ιτης· καὶ ἐπιμερίζομεν οὕτως. Μετὰ τοῦτο λαμβάνομεν τὰ διὰ τοῦ ο
μικροῦ, ᾧ ἀκολουθεῖ τὸ μέγα ω, καὶ ἐπιμερίζομεν οὕτως, τὰ διὰ τοῦ οωτερος, τὰ διὰ τοῦ
ωνυμος, καὶ τὰ ὅμοια.

158 Μετὰ τοῦ οω λαμβάνομεν τὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ᾧ περ ἀκολουθεῖ τὸ δίφθογγον οἰ, καὶ
ἐπιμερίζομεν οὕτως· τὰ διὰ τοῦ υοιος, τὰ διὰ τοῦ υοινος, καὶ τὰ λοιπά. Καὶ οὕτως
συμπληροῦμεν τὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνόματα ἀντίστοιχα, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπτά φωνηέντων,
ὡς εἴρηται. Μετὰ δὲ ταῦτα λαμβάνομεν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων ἀντίστοιχα, καὶ ἐπιμερίζομεν
ὁμοίως τοῖς τῶν ἀρσενικῶν κατὰ στοιχεῖον. Μετὰ δὲ τοῦτο λαμβάνομεν τὰ τῶν οὐδετέρων
ἀντίστοιχα, καὶ ἐπιμερίζομεν ὁμοίως τοῖς προλεχθεῖσιν. Μετὰ δέ γε τὰ τῶν ὀνομάτων πάντων
ἀντίστοιχα, λαμβάνομεν τὰ τῶν ῥημάτων, καὶ ἐπιμερίζομεν ταῦτα κατὰ τάξιν τῶν φωνηέντων·
οἶον· πρῶτον τὰ διὰ τοῦ εω, τὰ διὰ τοῦ αιενω, καὶ τὰ ὅμοια· διὰ τὸ προηγεῖσθαι τὸ δίφθογγον αἰ
καὶ τὸ ψιλόν· εἴτα τὰ διὰ τοῦ ιω, καὶ τὰ παραπλήσια, καὶ καθεξῆς τὰ διὰ τοῦ οω καὶ διὰ τοῦ υω,
καὶ οὕτως συμπληροῦμεν τὰ τῶν ῥημάτων πάντα. Μετὰ ταῦτα ἐπιμερίζομεν τὰ τῶν
ἐπὶ ῥημάτων κατὰ τάξιν ὡσαύτως τῶν φωνηέντων, πρῶτον τὰ εἰς αἰ ε, εἴτα τὰ εἰς η ι εἰ, ἔπειτα
τὰ εἰς ο ω, καὶ τελευταῖον τὰ εἰς υ οἰ· καὶ οὕτως συμπληροῦμεν πάντας τοὺς ἐπιμερισμοὺς κατὰ
τάξιν. Σὺ γοῦν, εἰ ζητεῖς περὶ τίνος ἀντιστοίχου, βλέπε ἕξωθεν· ἐν τοῖς μετωπίοις τῶνδε τῶν
καταβατῶν τὰ σημεῖα τῶν ἐντὸς ἐπιμερισμῶν κατὰ στοιχεῖον κείμενα, καὶ οὕτως συντόμως ἂν
ἔχοις εὐρίσκειν τὸ ζητούμενόν σοι.

159 Μετὰ μέντοι τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐπιμερισμῶν τιθέαμεν ἰδίᾳ ὅσα μὴ ἦν δυνατόν τούτοις
τεθῆναι, ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐπίσημόν τι, ἢ διὰ τὸ κοινὰ εἶναι πολλάκις καὶ ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν,
ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ ῥήμασι· οἷόν ἐστι τὸ ἦδη, τὸ ὀδῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπισημαινόμεθα δὲ καὶ ταῦτα
ἕξωθεν ἐν τοῖς μετωπίοις. Σημεῖωσαι δὲ ὅτι τοῖς ἀρσενικοῖς ὀνόμασιν ἀκολουθεῖ πολλάκις
κατὰ τὸ ἀντίστοιχον τὰ θηλυκά, καὶ τὰ οὐδέτερα, καὶ διὰ τοῦτο παραλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας
λέξεις ἐν τοῖς τῶν θηλυκῶν καὶ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων ἐπιμερισμοῖς· οἶον τὰ διὰ τοῦ αἰ
ἀρσενικά, σπουδαῖος, θυραῖος, πηγαῖος, διὰ διφθόγγου ἔχουσι, καὶ τὰ θηλυκὰ αὐτῶν καὶ

οὐδέτερα, ἡ θυραία, ἡ σπουδαία, ἡ πηγαία, τὸ θυραῖον, τὸ σπουδαῖον, τὸ πηγαῖον· καὶ διὰ τοῦτο παραλιμπάνομεν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων ἐπιμερισμοῖς, ὥς ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς περιλαμβανόμενα· καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἱεῖος τυχὸν ἀρσενικὰ, οἶον, ἅγιος, κύριος, ὁσιος, ἀκολουθοῦντα αὐτοῖς ἔχουσι κατὰ τὸ οὐδέτερον τὰ θηλυκὰ, ἡ ἀγία, ἡ κυρία, ἡ ὁσία, τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ὁσιον· καὶ πάλιν ὁ εὐγεις, ὁ ἐπίγειος, ἡ εὐγεις, ἡ ἐπίγειος, τὸ εὐγειον, τὸ ἐπίγειον· καὶ πάλιν ὁ ἡμερινός, ὁ νυκτερινός, ἡ ἡμερινή, ἡ νυκτερινή, τὸ ἡμερινόν, τὸ νυκτερινόν.

160 Τὰ γοῦν τοιαῦτα θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα οὐ τιθέαμεν ἰδίᾳ καὶ χωρὶς τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλ' ἀρκούμεθα ἐπὶ τούτοις τῷ ἐπιμερισμῷ τῶν ἀρσενικῶν. Ἀκολουθοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ τὰ ἐπιρρήματα πολλάκις, κατὰ τὸ ἀντίστοιχον, οἶον· ἅγιος, κύριος, ἀρσενικὰ, ἰ· καὶ ἀγίως, κυρίως, τὰ ἐπιρρήματα· λογικός, ἀρσενικός, ὀνόματα· λογικῶς, ἀρσενικῶς, ἐπιρρήματα· καὶ τὰ λοιπά. Διὰ τοῦτο, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα τιθέαμεν ἰδίᾳ, ἀλλ' ἀρκούμενοι τοῖς ἀρσενικοῖς. Ἀκολουθεῖ καὶ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, οἶον· βουλευφόρος, η, καὶ ξιφηφόρος, ἀλλὰ καὶ τὰ τούτων ῥήματα, οἶον· βουλευφορῶ, ξιφηφορῶ· καὶ πάλιν τυμβωρύχος, φρεωρύχος, ω, καὶ τὰ τούτων ἐπιρρήματα, τυμβωρύχως, φρεωρύχως· ὅθεν καὶ τὰ τοιαῦτα ῥήματα, ὡς περιλαμβανόμενα τοῖς ὀνόμασιν, οὐκ ἐπιμερίζομεν ἰδίᾳ, τυμβωρυχῶ, φρεωρυχῶ. Τὰ δὲ ἐν τοῖς ἄνωθεν λεχθεῖσιν ἔχοντα ἴσως ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἀντίστοιχον, ἐν τοῖς “ΠΑΣΑ ΛΕΞΙΣ ἈΡΧΟΜΕΝΗ,” ζητεῖ ἐπὶ πολὺ· οἶον διὰ τοῦ ἱλος, σπίλος, κωτίλος· τὸ μέντοι ναυτίλος, πομπίλος, Τρωῖλος, ἐνταῦθα εὐρήσεις ἐξάπαντος· καὶ πάλιν τὸ καίνω, φαίνω, ἴσως οὐχ εὐρήσεις ἐν τοῖς διὰ τοῦ αἰνω· τὸ μέντοι κροαίνω, λιγαίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξάπαντος εὐρήσεις· καὶ τοῦτο παρατήρει ἐν τοῖς ὁμοίως ἅπασιν.

161 Ἵνα δὲ μὴ ἔξης ἄγνοιαν περὶ ὧν μέλλεις ἀκούειν ἐνταῦθα, ὀνομάτων ὀξυτόνων ἢ παροξυτόνων καὶ τοιούτων, εἴπωμέν σοι καὶ περὶ τούτων. Ὁξύτονα μὲν εἰσι τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὴν ὀξεῖαν, οἶον· καλός, σοφός. Παροξύτονα δὲ τὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς ἔχοντα τὴν ὀξεῖαν, οἶον· Αἴας, Αἰνείας. Προπαροξύτονα δὲ τὰ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχοντα τὴν ὀξεῖαν, οἶον· Νικόλαος, Δημήτριος. Καὶ πάλιν περισπώμενά εἰσιν ὀνόματα τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὴν περισπωμένην, οἶον· Ξενοφῶν, Ποσειδῶν. Προπερισπώμενα δὲ τὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς ἔχοντα τὴν περισπωμένην, οἶον· κῆπος, δοῦλος. Ὅσα δὲ μὴ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον, ἀλλ' ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἢ τῇ προπαραληγούσῃ, κᾶντε ὀξεῖαν, κᾶντε περισπωμένην, δύνανται λέγεσθαι καὶ βαρύτονα.

162 Καὶ πάλιν ῥήματα βαρύτονα μὲν εἰσι, τὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς ἔχοντα τὴν ὀξεῖαν, οἶον· τύπτω. Περισπώμενα δὲ τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὴν περισπωμένην, οἶον· ποιῶ, βοῶ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐν οἷς κεῖται τὸ “ Πλὴν τοῦδε καὶ τοῦδ ε, ” οὐδὲν τῶν ἐκείνης τῆς μοίρας παραλέλειπται, τῶν δὲ τῆς ἐτέρας ἴσως τὰ πλείω ὡς οὐκ ἀναγκαῖα· μαθόντες γὰρ τὰ διὰ τοῦ διφθογγίου αἱ τυχὸν ἅπαντα, ἐδιδάχθημεν τὰ ἄλλα πάντα ψιλὰ γράφεσθαι. ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙ ἈΡΣΕΝΙΚΑ. Τὰ διὰ τοῦ εας ὀνόματα ἀρσενικὰ καὶ βαρύτονα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· βορέας· Ἀνδρέας· Αἰνέας· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ Αἴας καὶ Μιχαίας. Τὰ διὰ τοῦ εος ὀνόματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον· θεός· στερεός· φωλεός· θυρεός, τὸ ὄπλον· εἰλεός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα· ἔννεός, ὁ ἐκπεπληγμένος· ἔρινεός, ἡ ἀγρία συκὴ· συφεός, τὸ χοιρομάνδριον· καὶ ἀπλῶς πάντα.

163 Πλὴν τοῦ γηραιός· παλαιός· κραταιός· ἀραιός· Ἀχαιός, ὁ Ἕλλην· καὶ τὰ δυσύλλαβα, χαιός, ἡ ῥάβδος· βαιός, ὁ μικρός· φαιός, ὁ λευκομέλας· σκαιός, ὁ κακός· λαιός, ὁ ἀριστερός· καὶ τὰ λοιπά. Λεὼς δὲ, ὁ λαός, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου. Ἰστέον ὅτι τοῖς ψιλουμένοις ἀρσενικοῖς σὺν τοῖς διφθογγιζομένοις ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸ ἀντίστοιχον καὶ τὰ οἰκεῖα αὐτῶν θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, οἶον· ἡ στερεὰ, ἡ γηραιά· τὸ στερεόν, τὸ γηραιόν· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ αἰος ἀρσενικὰ ὀνόματα βαρύτονα, ἐὰν ἀπὸ τῶν εἰς α ἢ εἰς η θηλυκῶν γίνονται, διὰ τῆς αἰ

διφθόγγου γράφονται· οἶον· Μήθυμνα, Μηθυμναῖος· Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονικαῖος· Κυρήνη, Κυρηναῖος· σελήνη, σεληναῖος· πηγή, πηγαῖος· σπουδή, σπουδαῖος· τριταῖος· τεταρταῖος· Κρισσαῖος· κόλπος· εὐκταῖος· ἀπευκταῖος· τελευταῖος· καὶ τὰ ὅμοια.

164 Σὺν τούτοις καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἐπιρρήμάτων γινόμενα· οἶον· χύδην, χυδαῖος· εἰκῇ, εἰκαῖος. Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς· οἶον· δρόμος, δρομαῖος· σκότος, σκοταῖος· τόνος, τοναῖος· χρόνιος, χρονιαῖος· τροχαῖος· γενναῖος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὡσαύτως καὶ ὅσα ἐθνικά· οἶον· Ἰουδαῖος· Ἑβραῖος· Σαδδουκαῖος· Φαρισαῖος· Ναζωραῖος, καὶ Ναζιραῖος, ὁ καλόγηρος· καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ ὅσα κύρια· οἶον· Ματθαῖος· Θαδδαῖος· Λεβαῖος· Ἀνταῖος· Ἀρναῖος· καὶ τὰ ὅμοια. Μόνα δὲ ψιλοῦνται τὰ διὰ τοῦ εος, τὰ ἔχοντα προεπινούμενον ἔξωθεν τὸ ἄξιος· οἶον· μισητέος, ὁ ἄξιος μίσους· ἀγαπητέος, ὁ ἄξιος ἀγάπης· ἐπαινετέος· λαλητέος· γραπτέος· ψεκτέος· μωμητέος· καὶ τὰ λοιπὰ. Σὺν τούτοις καὶ διὰ τοῦ αλεος ἅπαντα ψιλοῦνται· οἶον· τρομαλέος· πτοιαλέος· δειμαλέος· θαρσαλέος· γηραλέος· καὶ τὰ ὅμοια.

165 Τοῖς γοῦν ψιλουμένοις ἀρσενικοῖς ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸ ἀντίστοιχον τὰ αὐτῶν θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα· οἶον· μισητέα· ἀγαπητέα· καὶ μισητέον· ὡστέον, ἀντὶ τοῦ ἀποδιωκτέον (ὁστέον δὲ τὸ ὁστοῦν μικρόν)· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ διὰ τοῦ αιος προπαροξύτονα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· μάταιος· βέβαιος· ἐπιπόλαιος· Τίμαιος, Θαλέλαιος, κύρια· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν ἐπιδεχομένων συναίρεσιν· οἶον· χρύσεος, χρυσοῦς· ἀργύρεος, ἀργυροῦς· χάλκεος, χαλκοῦς· σιδήρεος, σιδηροῦς· καὶ τὰ ὅμοια. Ἀκολουθοῦσι δὲ τούτοις καὶ τὰ οἰκεῖα θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα. Τὰ διὰ τοῦ ετης ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· οἰκέτης· γεννέτης· φυλέτης· εὐχέτης· εὐμενέτης· νεφεληγερέτης· Γέτης, ἐθνικόν· Μασσαγέτης· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἰτῶ, τὸ ζητῶ· οἶον· αἴτης, ὁ πτωχός· προσαίτης· ἐπαίτης.

166 Καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ χαίτη· εὐχαίτης ἵππος, ὁ καλόθριξ· πολυχαίτης· λασιοχαίτης· κυανοχαίτης· Ποσειδών, ὁ μελανόθριξ· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ αιτερος καὶ αιτατος δίφθογγον ἔχουσι τὸ αἰ· οἶον· πρωῒαίτερος· πρωῒαίτατος· ὀρθριαίτερος· ὀρθριαίτατος· ὀψιαίτερος· ὀψιαίτατος· μεσαίτερος· μυχαίτερος· δημαίτερος· προουργαίτερος· Φιλαίτερος· ἀρχιαίτερος. Αἰλεταῖρος δὲ, καὶ ἀρχιεταῖρος, καὶ ἐταῖρος, ὁ φίλος, ψιλὸν καὶ δίφθογγον· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ εμ, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· Ἑδέμ· Βηθλεέμ· Σιχέμ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ Ἑφραῖμ, καὶ Ἀρμαθαῖμ. Τὰ διὰ τοῦ ελος ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· ἄγγελος· Μάρκελλος· σκόπελος· σφάκελος· ἄμπελος· πτύελος· ὄφελος· καὶ τὰ τοιαῦτα. Σὺν τούτοις καὶ ἔλος, τὸ δάσος. Τὰ διὰ τοῦ εμος ἅπαντα ψιλοῦνται· οἶον· ἄνεμος· πόλεμος· ἀπόλεμος· Τληπόλεμος· ἰάλεμος, ὁ θρῆνος· καὶ τὰ λοιπὰ.

167 Πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἶμα· οἶον· ὄμαιμος, ὁ ἀδελφός· ὕφαιμος· πολύαιμος· ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἶμα· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ενος ψιλοῦνται· οἶον· Ἐλενος· ἄφενος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ αῖνος, ὁ ἔπαινος· καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ· ἔπαινος· πολύαινος· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ διὰ τοῦ αιμων ἅπαντα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· δαίμων· εὐδαίμων· Λακεδαίμων· Παλαίμων· ὀμαίμων· συναίμων· αἵμων, ὁ ἐπιστήμων· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀρτέμων· ἀκρέμων· Πολέμων· καὶ ἡγεμών, καὶ κηδεμών· ὀξύνονται. Τὰ παρὰ τὸ ἀρχαῖος, εἰ μὲν ἐκφωνεῖται τὸ ο, διφθογγίζεται· οἶον· ἀρχαιόγονος· ἀρχαιόπλουτος· ἀρχαιόβουλος· ἀρχαιόκακος· καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ μὴ ἐκφωνεῖται τὸ ο, ψιλοῦται· οἶον· ἀρχέτυπος· ἀρχέγονος· ἀρχέπλουτος· ἀρχέκακος· ἀρχέλαος· ταῦτα γὰρ ἐκ τοῦ ἀρχῇ συνετελέσθησαν. Ἀρχαιρεσία δὲ, ἀρχαιρεσιάζω, καὶ ἀρχαιρεσιάρχης, δίφθογγον. Τὰ παρὰ τὸ χαμαὶ συγκεείμενα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· χαμαιζήλος· χαμαίκοιτος· χαμαιρβρίφης· χαμαιρβρέπης· χαμαιεύνης· χαμαιτύπης· καὶ τὰ ὅμοια.

168

Χαμερεφής δὲ, καὶ χαμερπής, καὶ χαμεταιρις, ψιλὰ. ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΪΩΤΑ ἈΡΣΕΝΙΚΑ. Τὰ εἰς ις βαρύτονα ὀνόματα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, ἢ εἰς δος ἢ εἰς θος, ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ως κλινόμενα, καὶ μὴ συναιρούμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· εἰς δος· ὡς Πάρις, Πάριδος· ἔρις, ἔριδος· μῆνις, μῆνιδος· εἰς θος· ὡς ὄρνις, ὄρνιθος· διὰ καθαροῦ τοῦ ως· ὡς ὄφις, ὄφεως· μάντις, μάντεως· λέξις, λέξεως· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ συναιρούμενα ἐν τῇ γενικῇ διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον· Δημοσθένης, Δημοσθένης, καὶ Δημοσθένους· καὶ Ἀντισθένης, Ἀντισθένης, καὶ Ἀντισθένους· καὶ ὅμοια. Σὺν τούτοις ἄρης, ὁ θεὸς καὶ ὁ πόλεμος. Ὡσαύτως καὶ ὅσα διὰ τοῦ τος κλίνονται· οἶον· Λάχης, Λάχητος· Πάχης, Πάχητος· καὶ ὅσα ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰς ου ἔχοντα τὴν γενικὴν· Χρύσης, Χρύσου· Πέρσης, Πέρσου· κυβερνήτης, κυβερνήτου· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ δὲ διὰ τοῦ εντος κλινόμενα διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· χαρίεις, χαρίεντος· τιμήεις, τιμήεντος· ἐρώεις, ἐρώεντος· αἰγλήεις, αἰγλήεντος· καὶ ἀπλῶς ὅσα καθαρὸν ἔχουσι τὸ εἰς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται.

169 Πλὴν τῶν μὴ καθαρὸν ἔχόντων τὸ ης, διὰ τοῦ εντος δὲ κλινομένων· οἶον· Κλήμης, Κλήμεντος· Μάνης, Μάνεντος· Κρήσκης, Κρήσκεντος· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ εἰς ης ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον, ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά, καὶ συναιρούμενα· οἶον· ψευδής, ψευδέος, ψευδοῦς· ἀμαθής, ἀμαθέος, ἀμαθοῦς· ταῦτα δὲ καὶ τριγενῇ εἰσί. Σὺν τούτοις καὶ τὰ κύρια, κᾶντε ἰσοσυλλάβως κλίνονται· οἶον· Θαλῆς, Θαλοῦ· κᾶντε περιττοσυλλάβως· οἶον· Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος· ἀλλὰ δὴ καὶ Στιλβῆς, Στιλβῆ· καὶ τὰ ὅμοια. Μεῖς δὲ, ὁ μὴν, Αἰολικῶς, καὶ κτεῖς, τὸ κτένιον, καὶ εἷς, καὶ μηδεῖς· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ εἰς δος κλινόμενα θηλυκά διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· αἰγίς, αἰγίδος· ψηφίς, ψηφίδος· κηλὶς, κηλίδος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ κλείς, κλειδός· καὶ ἕτερα. Τὰ δὲ εἰς ις προπαροξύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, ἅπαντα διὰ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Ὅσιρις· Καλάσιρις· θηλυκά δέ· οἶον· ἀνάστασις· ἔγερσις· καὶ τὰ λοιπὰ.

170 Τὰ εἰς ιν ὀξύτονα, εἰ μὲν δικατάληκτά εἰσι, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά· οἶον· δελφὶν καὶ δελφίς· ἀκτὶν καὶ ἀκτίς· ῥὶν καὶ ῥίς· ἐρμὶν καὶ ἐρμὶς, τὸ κραββατοπόδιον. Εἰ δὲ μὴ δικατάληκτά εἰσι, διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ποιμήν· αὐχὴν· σωλήν· λειχήν· χήν· μήν· Ἑλλήν, βαρυτόνως· ἄρρην· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ηρ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα, διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· σωτήρ· πατήρ· λουτήρ· νιπτήρ· μήτηρ· θυγάτηρ· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλὴν τοῦ χεῖρ· φθεῖρ· εἰνάτειρ, ἢ γυνή· καὶ Ἑλεάζειρ. Τὰ εἰς ιξ βαρύτονα, μὴ Δωρικῶς τρεπόμενα εἰς α, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πέρδιξ· φοῖνιξ· κώδιξ· ἴνδιξ· καὶ τὰ ὅμοια. Διὰ τοῦ η δὲ ταῦτα· μύρμηξ· σκώληξ· νάρθηξ· κάχληξ· χάληξ, λίθος· ἀκροχάληξ· θώρηξ, ὁ θώραξ· ἴρηξ, ὁ ἰεράξ· καὶ ὅσα παρὰ τὸ πλησσω ὀξύτονα· βουπλήξ· οἰστροπλήξ· καὶ τὰ ὅμοια.

171 Τὰ εἰς ιψ βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πρίγκιψ· πεδότριψ, ὁ τοὺς δεσμοὺς συντρίβων· αἰγίλιψ, ἢ ὑψηλὴ πέτρα· κατήλιψ, ἢ σκάλα· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ειμ ὀνόματα διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· Ἰωακείμ· Σεναχηρείμ· Νεφθαλείμ· Μωδηείμ· Ἑλείμ· Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ· ἐπὶ μὲν ἐνικου διὰ διφθόγγου, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ, ἰῶτα· οἶον· ὁ Χερουβείμ, ὁ Σεραφεείμ, τὰ Χερουβὶμ, τὰ Σεραφεῖμ. Σῆμ δὲ, Σαλήμ, καὶ Ἰερουσαλήμ, διὰ τοῦ ἦτα. Τὰ διὰ τοῦ ιας ἀρσενικά βαρύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· κοχλίας· Φειδίας· Νικίας· Κριτίας· Τειρεσίας· νεανίας· ἐκτομίας· Ἀδρίας. Πλὴν τοῦ Ἑρμείας· Αὐγείας· καὶ παρεΐας, ὄφις. Τὰ διὰ τοῦ ιος προπαροξύτονα ὀνόματα, κύρια τε καὶ ἐπίθετα, καὶ ἀπὸ τόπου λαμβανόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· κύρια μὲν· οἶον· Γεώργιος· Δημήτριος· Ἀμμώνιος· ἐπίθετα δέ· οἶον· ἅγιος· κύριος· ὁσιος· λόγιος· ἄξιος· καὶ τὰ λοιπὰ· ἀπὸ τόπου δὲ λαμβανόμενα· οἶον· Ῥόδιος· Κύπριος· Βυζάντιος· καὶ τὰ ὅμοια.

172 Πλὴν τοῦ Βασίλειος· Ἡράκλειος· Ἄρειος· ταῦτα κύρια ὄντα διφθογγίζονται· ὁμοίως τούτοις καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ γαῖα συγκείμενα· οἶον· εὐγείος· ἐπίγειος· μεσόγειος· πρόσγειος· καὶ ἔγγειος, ὁ πρὸς τὴν γῆν νεύων· ἔγγιον δὲ, τὸ πλησίον, ἰῶτα. Σὺν τούτοις καὶ τὰ τακτικά καὶ μετουσιαστικά, καὶ

μέλος σώματος δηλοῦντα· καὶ μετουσιαστικὰ μέν· ἀργύρειος σταυρός· σιδήρειος θώραξ·
χάλκειος θῶκος, ἥτοι θρόνος· κτητικὰ δέ· οἶον· Ἀχίλλειος θώραξ· Ἱπποκράτειος βίβλος· μέρος
σώματος δηλοῦντα· οἶον· βόειος ποῦς· ἐλάφειος μυελός· καὶ τὰ λοιπά. Ὡσαύτως καὶ ἀπὸ
ποταμῶν ληγόντων εἰς ἡς· οἶον· Ἰορδάνης, Ἰορδάνειος ῥοῦς· Χοάσπης, Χοάσπειος· Σάγγης,
Σάγγειος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ ἀπὸ ποταμῶν ληγόντων εἰς ὅς διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον·
Νεῖλος, Νεῖλιος ῥοῦς· Πακτωλός, Πακτώλιος· ὠκεανός, ὠκεάνιος· ποταμός, ποτάμιος· καὶ τὰ
ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ ὄρος, ὁ βουνός, διφθογγίζονται· οἶον· ὄρειος τόπος· ὑπόρειος οἶκος· καὶ τὰ
ὅμοια.

173 Τὰ δὲ παρὰ τὸ ὄρος, ὁ ὀρισμός, ἰωτίζονται· μεθόριον, οὐδετέρως· συνόριον· ὁμόριον· καὶ τὰ
ὅμοια. Πᾶσι δὲ τοῖς ἄνω λεχθεῖσιν ἀρσενικοῖς ἀκολουθοῦσι, κατὰ τὸ ἀντίστοιχον, καὶ τὰ οἰκεῖα
αὐτῶν θηλυκὰ, καὶ οὐδέτερα πάντα. Τὰ διὰ τοῦ εἰος ὀνόματα βαρύτενα διὰ τῆς εἰ διφθογγῆς
γράφονται· οἶον· Δαρεῖος· Καδμεῖος· ἄστεϊος· ἀνδρεῖος· ἐλεγείος· Κεῖος, ὁ ἀπὸ τῆς Κέω νήσου· καὶ
τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ βίος· δῖος, ὁ ἔνδοξος· ἐναντίος· καὶ νυμφίος, ὁ γαμβρός· νυμφεῖος δὲ, ὁ
παστός, δίφθογγον. Τὰ διὰ τοῦ ιος ὀξύτενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· σκολιός· μονιός, ἄγριος
χοῖρος· κωβίος, ἰχθύς· βίος, ἡ νευρὰ τοῦ τόξου· καὶ τὰ ἕτερα. Πλὴν τοῦ ἀρνεῖος· φατειός·
θαμειός, ὁ συχνός· Σπερχεῖος, καὶ Ἀλφειός, ὀνόματα ποταμῶν. Τὰ διὰ τοῦ ινος προπαροξύτονα
διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· λίθινος· πέτρινος· ξύλινος· χρύσινος· γήινος· ἀκάνθινος· καὶ τὰ ὅμοια.

174 Τὰ διὰ τοῦ ινος βαρύτενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Κωνσταντῖνος· ἐχῖνος, ζῶν· πρῖνος,
καὶ σχῖνος, δένδρα· πῖνος, ὁ ῥύπος· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ καρκῖνος. Πλὴν τοῦ θρηῖνος·
Ῥῆνος, ποταμός· βληῖνος, ὁ ἰχθύς· Τῆνος, νῆσος, θηλυκόν· καὶ οὐδέτερα ταῦτα· κτηῖνος· σμηῖνος·
σκῆνος· καὶ τὰ ὅμοια. Δίφθογγα δὲ, ἐκεῖνος· κεῖνος, τὸ αὐτό· ξεῖνος, ὁ ξένος· καὶ στεῖνος, τὸ
στέναγμα. Τὰ διὰ τοῦ ινος ὀξύτενα ὀνόματα, εἰ μὲν καιρὸν σημαίνουσι, διὰ τοῦ ἰῶτα
γράφονται· οἶον· ἡμερινός· νυκτερινός· δειλινός· ἑσπερινός· πρωϊνός· χειμερινός· ἐαρινός·
θερινός· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ ἐθνικὰ καὶ τοπικὰ, διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· Σαρακηνός·
Ῥαιδεστηνός· Ἀβυδηνός· Κυζικηνός· καὶ Ῥαδηνός, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥάδης· ῥαδινός δὲ ὁ λεπτός, ἰῶτα.
Εἰ δὲ μήτε καιρὸν σημαίνουσι, μήτε ἐθνικὰ ἢ τοπικὰ εἰσι, διὰ διφθογγῆς γράφονται· οἶον· ὄρος,
ὄρεινός· πόθος, ποθεινός· ἔλεος, ἐλεεινός· ἄχθος, ἀχθεινός· ἄλγος, ἀλγεινός· φάος, φαεινός·
σκοτός, σκοτεινός· φωτεινός· ὑγεινός· εὐδεινός· ταπεινός· τραχεινός· ἐρατεινός· κελαδεινός·
κλεινός· δεινός· καὶ στεινός, ὁ στένος.

175 Ταῦτα δὲ ἰωτίζονται· τάχα, ταχινός· πύκα, πυκινός· θάμα, θαμινός· ἀληθινός· οὐδαμινός· ἀδινός,
ὁ πυκνός· χαλινός· καὶ φυζακινός, ὁ φεύγων· πεδινός· καὶ τὰ ὅμοια· καὶ σειλινός, ὁ γέρων. Ἦτα
δὲ ταῦτα· γαληνός· ἀμενηνός, ὁ ἀσθενής· γαλαθηνός, ὁ νεογνός· εὐθηνός· καὶ Σειληνός, ὁ
σειόμενος, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι· λίαν ἐν τῷ ληνῷ, ὄνομα Διονύσου. Τὰ διὰ τοῦ ιλος βαρύτενα διὰ
τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ποικίλος· ναυτίλος· πομπίλος· Ζωΐλος· Τρωΐλος· πίλος, τὸ
κέντουκλον· σπίλος, ὁ ῥύπος· κτίλος, ὁ χειροῆθης τράγος· καὶ τὰ λοιπά. Νῆλος δὲ, καὶ δηλος, ὁ
φανερὸς, διὰ τοῦ η. Νεῖλος δὲ, ὁ ποταμός· καὶ κύριον ὄνομα, καὶ χεῖλος, οὐδέτερον, δίφθογγον.
Τὰ διὰ τοῦ ιλος προπαροξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ὅμιλος· στρόβιλος· ἄσπιλος·
ἄφιλος· Κάμιλλος, ὄνομα κύριον· καὶ τὰ λοιπά.

176 Πλὴν τοῦ κάμηλος, ζῶν· Κάρμηλος, ὄνομα ὄρου· τράχηλος· καὶ κίβδηλος, ὁ ῥυπαρός. Τὰ διὰ
τοῦ ηλος ὀξύτενα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· ὑψηλός· τρυφηλός· μιμηλός· σιγηλός· σιωπηλός·
χηλός, τὸ κιβώτιον· βηλός, ὁ οὐρανός· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ χιλός, ἡ τροφή· ψιλός, ὁ γυμνός·
νεογιλός, ὁ νέος. Σὺν τούτοις, καὶ δαψιλῶς. Τὰ διὰ τοῦ ητος ὀξύτενα ὀνόματα διὰ τοῦ η
γράφονται· οἶον· μισητός· στυγητός· τρυγητός· φορητός· ἀτραπητός, ἡ ὁδός· ἀμητός, ὁ θερισμός·
ἄμητος δὲ, ὁ τοῦ θέρους καιρός· θηητός, ὁ θαυμαστός· καὶ παράδοξος. Πλὴν τοῦ ἀμαξიტός·
ἀτραπιτός, ἡ ὁδός· θεμιτός, ὁ δίκαιος· καὶ περιττός. Τὰ διὰ τοῦ ιτος προπαροξύτονα, διὰ τοῦ

ἰῶτα γράφονται· οἶον· Θεοδώριτος, κύριον· ἀπείριτος, ὁ πολὺς· ἀπρόϊτος· ἀπρόσιτος· ἀθέμιτος· ἐπαφρόδιτος· ἀδήριτος, ὁ ἀφιλονείκητος· καὶ πραιπόσιτος, ἀξίωμα.

177 Πλὴν τοῦ ἀήττητος· ἀπτόητος· ἀτρόμητος· ἀτημέλητος· Θεαίτητος, κύριον· Θεοδώρητος, ὁ ἐκ Θεοῦ δεδωρημένος· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ Μίλητος, νῆσος, θηλυκόν. Ἡράκλειτος δὲ, καὶ Πολύκλειτος, κύρια, δίφθογγα. Τὰ διὰ τοῦ ἰμος προπαροξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται· οἶον· ὄψιμος· ἄνθιμος· πρῶϊμος· ἔντιμος· ἄτιμος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν παρὰ τὸ σῆμα, καὶ σχῆμα, καὶ φήμη, καὶ δῆμος γενομένων. Παρὰ τὸ σῆμα· οἶον· ἄσημος· ἐπίσημος· παράσημος. Τὰ παρὰ τὸ σχῆμα· οἶον· εὐσχημος· κακόσχημος· πολὺσχημος. Τὰ παρὰ τὸ φήμη· οἶον· εὐφημος· δύσφημος· πολύφημος.

178 Τὰ παρὰ τὸ δῆμος· οἶον· πάνδημος· ἀπόδημος· ἐπίδημος· καὶ τὰ ὅμοια. Εὐφίμος δὲ ἵππος, ὁ εὐχαλίνωτος, καὶ δύσφίμος, ὁ δυσχαλίνωτος, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται. Τὰ διὰ τοῦ ἰστος προπαροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· ἄριστος· βέλτιστος· χεῖριστος· ἔχθιστος· οἴκτιστος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ εὐχρηστος, ὁ χρησιμεύων· δύσχρηστος, κακόχρηστος· καὶ τὰ λοιπά· ἄληστος, ὁ ἀληθινός. Ἄχριστος δὲ ὁ ἀνάλιπτος, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. Εὐπείστος δὲ, δύσπείστος, ἄσειστος, καὶ εὐκλειστος ὁ ἀσφάλιστος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. Τὰ διὰ τοῦ ἰστος ὀξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πιστός· ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἰστὸς, τὸ κατάρτιον, καὶ τὸ ἰστάριον· οἴστος, τὸ βέλος· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ χρηστὸς, ὁ ἀγαθός· ἥστος, ὁ εὐφραντός· καὶ Σηστὸς, πόλις.

179 Σειστὸς, καὶ σειόμενος· καὶ κλειστὸς, ὁ ἡσφαλισμένος· δίφθογγα. Τὰ διὰ τοῦ ηγος ὀξύτονα ἅπαντα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ὀδηγός· ποδηγός· κυνηγός· ναυπηγός· σιτηγός· ἱππηγός· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ηρος ὀξύτονα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· αὐστηρός· καματηρός· κοπηρός· γεηρός· ἀτηρός, ὁ βλαπτικός· ὀδυνηρός· ἀβληχρός, ὁ ἀσθενής· πηρός, ὁ τυφλός· καὶ ὅμοια. Πλὴν τοῦ σιρὸς, ὁ λάκκος· κιρρὸς, ὁ κίτρινος· μελιχρός· καὶ ἱρὸς, ὁ ἱερός· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ἰσμος ὀξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται, ὅσα ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ἰζω ῥημάτων γίνονται· οἶον· φωτίζω· φωτισμός· ἀγνίζω, ἀγνισμός· ὑβρίζω, ὑβρισμός· κλυδωνίζω, κλυδωνισμός· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων γίνονται, διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ναυαγῶ, ναυαγῆσω, ναυαγισμός· λοιδορῶ, λοιδορήσω, λοιδορησμός· ξυρῶ, ξυρήσω, ξυρησμός· μαχῶ, μαχήσω, μαχησμός.

180 Τεμαχισμός δὲ ἰῶτα. Ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχησμός. Ἐμπρησμός, ἐκ τοῦ πρήθω· κνησμός ἐκ τοῦ κνήθω· χρησμός, ἢ μαντεία, ἐκ τοῦ χρῶ. Αὐλῶ, αὐλήσω, αὐλησμός, ὁ τοῦ ὀργάνου· αὐλισμός δὲ, ἢ κατασκήνωσις, ἰῶτα. Μέλω, τὸ φροντίζω, καὶ μελησμός, ἢ φροντῖς, διὰ τοῦ ἦτα γράφεται. Μελισμός δὲ, ἢ τραγωδία καὶ ἡ τῶν κρεῶν κατακοπή, ἰῶτα. Τὰ διὰ τοῦ ἰκος ὀξύτονα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· λογικός· γραμματικός· ῥητορικός· ἀγροικικός, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ βοεικός· δαρεικός· Κεραμικός· Δικελικός· καὶ Ἀντιοχεικός. Τούτοις δ' ἀκολουθεῖ τὰ οἰκεῖα αὐτῶν θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, σὺν τοῖς ἐπιρρήμασιν. Τὰ διὰ τοῦ ἰσος ὀξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· λισσός· Κηφισσός· Κεδρισός· περισσός. Πλὴν τοῦ Ταρτησός, η. Τὰ διὰ τοῦ ἰτης ὀνόματα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκὰ, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· πολίτης· λυχνίτης· μαργαρίτης· γυμνίτης· ἀλίτης, ὁ θαλάσσιος· καλυβίτης· Σταγειρίτης· Ἀβδηρίτης· πρωρίτης· πρυμνίτης· δικελίτης· φυλακίτης· τεχνίτης· τρωγλίτης· ἀγιοπαντίτης· ἀγιοκλίτης· πλευρίτης, νόσος χρυσίτης, γῆ· καὶ τὰ ὅμοια.

181 Τὰ διὰ τοῦ ἦτα δὲ, ὅσα ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων· οἶον· πλανῶ, πλανήτης· πεδῶ, πεδήτης· κομῶ, κομήτης· σφενδονῶ, σφενδονήτης· κυβερνῶ, κυβερνήτης· κηλῶ, κηλήτης· φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, φηλήτης· προφήτης· ὑποφήτης· καὶ τὰ ὅμοια. Σημεῖωσαι τὰ μὴ ἀπὸ τῶν περισπωμένων· ὑπήνη, ὑπηνήτη· Αἶγινα, Αἰγινήτης. Σὺν τούτοις, ἐπήτης, ὁ φρόνιμος· καὶ μαγνήτης, λίθος.

Δίφθογγα δέ, ὅσα ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εἰα παροξυτόνων θηλυκῶν οἶον· Ἀντιόχεια, Ἀντιοχείτης· Σαμάρεια, Σαμαρείτης· Μαρώνεια, Μαρωνεΐτης· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις, ἀλείτης, ὁ ἁμαρτωλός· ὀρείτης, ὁ ὀρεινός· βαθυρρείτης ποταμός· καὶ ἀκαλαρείτης, ὁ ἡσύχως ῥεῶν.

182 Ἰστέον καὶ τοῦτο· ἀλίτης, ὁ θαλάσσιος, ἰῶτα· ἀλήτης, ὁ πλανήτης, ἡ ἀλείτης δέ, ὁ ἁμαρτωλός, δίφθογγον. Τὰ διὰ τοῦ εἰδης πατρωνυμικά, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εὖς πρωτοτύπων γίνονται, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· Πηλεὺς, Πηλεΐδης· Ἀτρεὺς, Ἀτρεΐδης· Ἀχιλλεὺς, Ἀχιλλεΐδης· Θησεὺς, Θησεΐδης· Οἶνεὺς, Οἶνεΐδης· Ἀριστεὺς, Ἀριστεΐδης· καὶ τὰ λοιπά. Σὺν τούτοις καὶ τὰ ἐκ τῶν πρωτοτύπων συγκείμενα, τῶν παρὰ τὸ κλέος οἶον· Ἡρακλῆς, Ἡρακλεΐδης· Τιμοκλῆς, Τιμοκλεΐδης· Σοφοκλῆς, Σοφοκλεΐδης· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ Εὐκλεΐδης, κύριον. Εἰ δὲ μήτε ἀπὸ τῶν εἰς εὖς, μήτε ἀπὸ τῶν παρὰ τὸ κλέος γίνονται, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Πρίαμος, Πριαμίδης· Ἔκτωρ, Ἐκτορίδης· Πέλοψ, Πελοπίδης· Ἀγαμέμνων, Ἀγαμεμνονίδης· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ ὅσα πατρωνυμικά εἰσιν, ἀλλὰ κύρια· οἶον· Εὐριπίδης· Θουκυδίδης· Φωκυλίδης· Σιμωνίδης· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν παρὰ τὸ μῆδος, ὃ δηλοῖ τὴν βουλήν· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· Ἀρχιμήδης· Παλαμήδης· Διομήδης· Γαννυμήδης· Νικομήδης· καὶ τὰ ὅμοια.

183 Τὰ διὰ τοῦ ηρης παροξύτονα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· πλήρης· μονήρης· λυσσήρης· τειχήρης· ἀντήρης, ὁ ἐξ ἐναντίας· ποδήρης· χιτῶν· τριήρης, ναὺς διήρης· κωπήρης· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ προπαροξύτονα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Ὅσιρις· Καλάσιρις· Ταφόσιρις· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ κίσσηρις, τὸ κισσήριον. Τὰ διὰ τοῦ ηεις ἅπαντα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· τιμή, τιμῆεις· τεχνῆεις· κωπῆεις· δαφνήεις· ὕληεις· ἔρση, ἡ δρόσος, ἐρσήεις· ἡχήεις· ἀργῆεις· κεραυνός· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ χαρίεις· τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ χάρις. Τὰ διὰ τοῦ ιας ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ι γράφονται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ διὰ διφθόγγου· οἶον· νεανίας· ὁ ἀλαζωνίας· ὁ τραυματίας· ὁ γοητίας. Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· ἡ νεανεία, τῆς νεανείας· ἡ ἀλαζωνεία, τῆς ἀλαζωνείας· ἡ τραυματεία, τῆς τραυματείας· ἡ γοητεία, τῆς γοητείας· καὶ ἕτερα. Τὰ διὰ τοῦ ιων ἀρσενικὰ ὀνόματα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· βελτίων, ὁ κρείττων· καλλίων· Ἀρίων· καὶ Ἡετίων· καὶ τὰ ὅμοια.

184 Πλὴν τοῦ ἀρείων, ὁ κρείττων· χερείων· μείων, ὁ ἐλάττων· ταῦτα γὰρ διφθογγίζονται. Τὰ διὰ τοῦ ισιος ὀνόματα διὰ τοῦ ἰῶτα ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν· οἶον· Ἀφροδίσιος· Ἀρτεμίσιος· Καϋστρίσιος· καὶ τὰ λοιπά. Διὰ τοῦ ἦτα δὲ ταῦτα· Θρακῆσιος· Ἰθακῆσιος· Φιλιππήσιος· βροτήσιος· ἐτήσιος· καὶ Τιταρήσιος, ὀνόματα ποταμοῦ. Τὰ παρὰ τὸ ἀεὶ ἐν συνθέσει γινόμενα ἅπαντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀειπάρθετος· ἀειμνηστος· ἀεῖζως· ἀειθαλής· ἀεισέβαστος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ μὴ παρὰ τὸ ἀεὶ, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· αἶδιος· αἶδηλος, ὁ ἀφανής· Ἀἰδωνεὺς, ὁ Ἄιδης· Αἶδης, τὸ αὐτό· αἶδρος, ὁ ἀνεπιστήμων· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τοῦ ἀρχῆ σύνθετα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀρχιστράτηγος· ἀρχισατράπης· ἀρχιμάγειρος· καὶ τὰ ὅμοια.

185 Πλὴν τῶν παρὰ τὸ ἀρχῆ καὶ τὸ ἄγω· οἶον· ἀρχηγός· ἀρχηγέτης· ἀρχηγούμενος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ ἀρι καὶ ἐρι ἐν συνθέσει γινόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀρίδηλος· ἀρίζηλος· ἀριδείκετος· ἀριπρεπής· καὶ πάλιν· ἐρίδηλος· ἐρίζηλος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσα δὲ μὴ παρὰ τὸ ἀρι εἰσὶ, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· Ἀρειανός, ἐξ οὗ καὶ Ἀρειανίζω, καὶ Ἀρειανισμός· ἀρειμάνιος, ὁ πολεμικός· Ἀρειοπαγίτης, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ ἀμφὶ συγκείμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀμφίβολος· ἀμφίδυμος· ἀμφίβληστρον· ἀμφίμαχος· Ἀμφίπολις· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ἀμφὶ, διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ἀμφήριστος, ὁ ἀμφίμαχος, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω· ἀμφηκες· ξίφος· καὶ ἀμφηρεφές, ὡς συνηρεφές, καὶ ὑψηρεφές· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ παρὰ τὸ καλλι συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Καλλίστρατος· Καλλίμαχος· καλλιμάρτυς· καλλίπαις· καλλίτεξ· καλλιπάρθετος· καὶ τὰ ὅμοια.

186

Τὰ παρὰ τὸ ὄρος συγκείμενα, εἰ μὲν ἔχουσιν ἔμπροσθεν σύμφωνον ἔν, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ὀρειφοίτης· ὀρεινός· ὀρειβάτης· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ ἐπὶ συγκείμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἐπίβουλος· ἐπίκουρος· ἐπίστροφος· ἐπίπυλος· ἐπιπόλαιος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσα δὲ μὴ καθαρὰν ἔχουσι τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ἐπήβουλος, ὁ γνωστικός· ἐπήνεμος τόπος, ὁ εὐκραής· ἐπήρετος ναῦς, ἡ ἔγκωπος· ἐπήλυτος, καὶ ἐπήλυσις, ἡ ἐπέλευσις· ἐπηετανός, ὁ ὀλοχρόνιος. Σὺν τούτοις καὶ ἐπηρεαστής, καὶ ἐπήρεια. Ἰστέον καὶ τοῦτο· ἐπεῖ, ἐπεῖπερ, ἐπειδή, ἐπειδήπερ, ἐπειδάν, ἔπειτα, καὶ μετέπειτα, δίφθογγα· ἐπὶ δὲ, πρόθεσις, ἰ. Εἵκελος μόνον, εἰ δίφθογγον. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα· οἶον· θεεῖκελος· ἀνδρεῖκελος· ἀγαθεῖκελος· πανεῖκελος· καὶ τὰ ὅμοια.

187 Τὰ παρὰ τὸ ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω, γινόμενα ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· βοηλάτης· ἱππηλάτης· ὀνηλάτης· ποινηλάτης· θεήλατος ὀργή· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ η πολὺς ὀνόματα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· μυστηπῶλος· θαλαμηπῶλος· θυηπῶλος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ μαντιπῶλος· καὶ νυκτιπῶλος. Τὰ διὰ τοῦ η φορος ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· νικηφόρος· βουληφόρος· ἀσπιδηφόρος· ξιφηφόρος· ἀκανθηφόρος· θανατηφόρος.

188 Ὅσαύτως καὶ τὰ ῥήματα· βουληφορῶ· ξιφηφορῶ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ὀνησιφόρος, καὶ ἐλπιδιφόρος. Τὰ παρὰ τοῦ ἀκούω συγκείμενα τὸ η ἐπιφέρονται· οἶον· ὑπήκοος· ἀνήκοος· παρήκοος· δυσήκοος. Ὅσαύτως καὶ τὰ ῥήματα· ἀνηκοῶ· δυσηκοῶ· καὶ τὰ ὅμοια. Εὐεικτος δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. Τὰ παρὰ τὸ λήβω, τὸ λαμβάνω, διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· ἄληπτος, ὁ ἀκράτητος· ἀκατάληπτος· ἀνεπίληπτος· ἐπίληπτος· ἀπροσωπόληπτος· φρενόληπτος· ὅθεν καὶ ἀκαταληψία· ἐπιληψία· καὶ τὰ ὅμοια. Διὰ δὲ διφθόγγου ὅσα ἐκ τοῦ λείπω, τὸ καταλιμπάνω· οἶον· ἀδιάλειπτος· ἀνεξάλειπτος· καὶ τὰ ἐπιρρήματα· ἀδιαλείπτως· ἀνεξαλείπτως. Ἀνελλιπῶς, καὶ ἀνελλιπής, καὶ ἐπιλιπῶς, ἐπιρρήματα. Τὰ διὰ τοῦ ηρεὺς ὀνόματα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· Φαληρεὺς· Καφηρεὺς· τηρεὺς, ὁ σάκκον βασιτάζων.

189 Πλὴν τοῦ Νιρεὺς ὁ εὐμορφος, καὶ ἱρεὺς ὁ ἱερεὺς. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· Νιρεὺς, ὁ εὐμορφος, ἰ· Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος, η· νειρεὺς δὲ, ὁ κόχλος, δίφθογγον. Τὰ διὰ τοῦ ειρος ὀνόματα προπαροξύτονα διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· μάγειρος· ὄνειρος· πέπειρος, ὁ ὠριμος· Κυναίγειρος, καὶ Ἰάειρος, κύρια· ἄπειρος· ἔμπειρος· καὶ ἡπειρος, ἡ γῆ, θηλυκόν. Πλὴν τοῦ Ὅμηρος· ναύκληρος· σίδηρος· ἐπικήρος, ὁ φθαρτός· καὶ Σεβῆρος, κύριον. Τὰ παρὰ τὸ ἦχος, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· εὐήχος· δύσηχος· πολύηχος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ μὴ παρὰ τὸ ἦχος, ἅπαντα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· Σωτήριχος· Ἰάμβλιχος· Φρύνιχος· καὶ Ψαμμίτιχος· μείλιχος, ὁ πρᾶος· καὶ τάριχος, τὸ πάσμα. Εὐτειχος δὲ πόλις, δίφθογγον. Τὰ παρὰ τὸ εἶδος συγκείμενα διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· εὐειδής· δυσειδής· πολυειδής· καὶ τὰ ὅμοια.

190 Πλὴν τοῦ ἀηδής· καὶ μελιδής· καὶ ἔτερα. Τὰ διὰ τοῦ ημων ὀνόματα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· Φιλήμων· νοήμων· εὐσχήμων· ἀκτῆμων· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ εὐχείμων· καὶ μονείμων. Τὰ διὰ τοῦ ηλιος ἐκφερόμενα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· γαμήλιος· Κορνήλιος· καὶ Αὐρήλιος, κύρια· ἀνθήλιος, ὁ λαμπρός· καὶ ἥλιος, ὁ λάμπων. Πλὴν τοῦ Ἰλιος, ἡ Τροία· φίλιος· ἀπρίλιος, μήν· καὶ τραχίλιος. Τὰ εἰς ὅς ἀρσενικά ὀνόματα ὀξύτονα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· ἄγνός, ὁ καθαρός· καλός· σοφός· κραταίος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ λαγώς· ταώς· τυφώς· κάλως, τὸ σχοινίον· καὶ ὅσα διὰ τοῦ τος κλίνονται· ἄγνώς, ὁ ἄγνωστος, ἄγνῶτος· ἰδρῶς, ἰδρῶτος· καὶ φῶς, ἀνὴρ, φωτός· καὶ τὰ μετοχικά, τετυφώς· λελαβώς· πεποιηκώς· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ τὰ Ἀττικά· νεώς, ὁ ναός· λεώς, ὁ λαός· καὶ τὰ ὅμοια.

191 Τὰ εἰς ὅς ἀρσενικά ὀνόματα βαρύτονα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· πλόος, πλόου· λόγος, λόγου· πόρνος, πόρνου· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ περιττοσυλλάβως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται, καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἶον· γέλως, γέλωτος· ἔρως, ἔρωτος· νέπως, νέπωτος·

ἥρωος, ἥρωος· Μίνωος, Μίνωος· καὶ τὰ λοιπά. Ὡσαύτως καὶ τὰ προπαροξύτονα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Μενέλεως· Νικόλεως· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ων ὀνόματα ἀρσενικά, βαρύτονα, ὀξύτόνα τε καὶ προπαροξύτονα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Μέμνων· Ἀγαμέμνων· μείζων· ἐλάττων· κοιτών· ξενών· παρθενών· Ξενοφών· Σολομών. Σὺν τούτοις καὶ τὰ Ἑβραϊκὰ καὶ μονόκλιτα· οἶον· Σαμψών· Ἀαρών· Γαδών· καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ θηλυκὰ· τρυγών· χελιδών· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ εἰς οψ ὀνόματα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· Πέλοψ· μέροψ· σκόλοψ· οἶνοψ· ἔποψ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ Κύκλωψ· ἐλίκωψ· ἄωψ· μύωψ· παράβλωψ· καὶ τὰ ὅμοια.

192 Σὺν τούτοις καὶ μώλωψ· κώνωψ· ὕδρωψ· νυκτάλωψ. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα· θῶψ, ὁ κόλαξ· κλῶψ, ὁ κλέπτης· ῥῶψ, ὁ θάμνος· ὦψ, ὁ ὀφθαλμός· ὄψ, ἡ φωνή, μικρόν· κέρωψ· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ωρ ὀνόματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Νέστωρ· αὐτοκράτωρ· ὕδωρ, οὐδέτερον· τέκμωρ· ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἄνωρ· κάλωρ· ἦτορ· ἄωρ· Γόμορ· Χολοδογόμορ· Ναβουχοδονόσορ· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ εἰς ωρ ὀνόματα διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· Νέστωρ, Νέστορος· Ἔκτωρ, Ἐκτορος· Πολυμήστωρ, Πολυμήστορος· ἀλέκτωρ, ἀλέκτορος· ἐστιάτωρ, ἐστιάτορος· οἰκῆτωρ, οἰκῆτορος· φιλοπάτωρ, φιλοπάτορος· πράκτορος· ῥήτορος· φράκτορος· Ἀγήνορος· καὶ τὰ λοιπά. Εἰ δὲ ἀξιωματικά· εἰσι καὶ Ῥωμαϊκὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· κοιαίστωρ, κοιαιστωρος· πραίτωρ, πραίτωρος· κέλωρ, κέλωρος· μανδάτωρ, μανδάτωρος· κουράτωρ, κουράτωρος· πρωτοστάτωρ, πρωτοστάτωρος· καὶ τὰ λοιπά.

193 Πλὴν τῶν παρὰ τὸ κράτος· οἶον· αὐτοκράτωρ, αὐτοκράτορος· σεβαστοκράτωρ, σεβαστοκράτορος· παντοκράτωρ, παντοκράτορος· καὶ τὰ λοιπά. Ταῖς γενικαῖς δὲ ἀκολουθοῦσι καὶ αἱ κλητικαί· κἂν ἐκεῖναι σμικρύνονται, καὶ αὗται· κἂν μεγεθύνονται, ὡσαύτως. Αἱ διὰ τοῦ ωτος γενικαὶ μεγαλογραφοῦνται· ἰδρῶς, ἰδρῶτος· ἀγνῶς, ὁ ἄγνωστος, ἀγνῶτος. Πλὴν τῶν μετοχῶν· τοῦ τετυφότος· πεπονηκότος. Καὶ ἀπὸ τούτων μεγαλογραφοῦνται μόνον, τὸ γεγῶτος, ἐστῶτος, καὶ τεθνεῶτος. Τὰ εἰς ων βαρύτονα ὀνόματα, διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, μικρὸν ἔχει τὸ ο ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἶον· λέων, λέοντος· δράκων, δράκοντος· θεράπων, θεράποντος· καὶ τὰ ὅμοια.

194 Τὰ δὲ περισπώμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· Ξενοφών, Ξενοφώντος· Κτησιφών, Κτησιφώντος· Σολομών, Σολομώντος· καὶ ἕτερα. Καὶ τὰ μετοχικά, καὶ περισπώμενα· βοῶντος, γελῶντος· δρῶντος· καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ δὲ μετοχικοὶ δεῦτεροι ἀόριστοι διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· τυπόντος· λιβόντος· πλακόντος· καὶ τὰ λοιπά. Σὺν τούτοις καὶ τὸ δόντος· γνόντος· σχόντος· ἀλόντος· ἀμαρτόντος· ἀλῶντος· δὲ, τοῦ πλανῶντος, μεγάλου. Τὰ εἰς ων βαρύτονα, εἰ μὲν εἰσι τριγενῆ, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· ὁ γείτων, ἡ γείτων, καὶ τὸ γείτον, καὶ κλίνεται γείτονος. Ὡσαύτως καὶ μείζονος· μείονος· σῶφρονος· καλλίωνος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὡσαύτως καὶ ἀπὸ ῥημάτων παραγόμενα· οἶον· οἰκτῆρμονος· ἐκ γὰρ τοῦ οἰκτεῖρω· καὶ τὰ ἐξῆς· νοήμονος· Φιλήμονος· ἐλεήμονος. Σὺν τούτοις, καὶ Μέμνων, Μέμνονος· Ἀγαμέμνωνος· ἄξονος· πρίονος· στήμονος· τέκτονος· καὶ τὰ ὅμοια. Ἀλκμαίονος δὲ ἡμφισβήτηται. Τὰ δὲ ἐξ ὀνομάτων παραγόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· Θέων, Θέωνος· Δίωνος· Τρύφωνος· Ἰέρωνος· ἐκ τοῦ θεὸς γὰρ, καὶ τοῦ δῖος, καὶ τοῦ τρυφή, καὶ τοῦ ἱερός.

195 Τούτοις δ' ἀκολουθεῖ καὶ τὰ διὰ τοῦ ιων πατρωνυμικά· οἶον· Κρονίων, Κρονίωνος· Πηλείωνος· Ἀτρείωνος· καὶ τὰ λοιπά. Διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται ὅσα ἀπὸ τοῦ ο ὀνόματος δίχρονον ἔχουσι μακρόν· οἶον· Ἰξίων, Ἰξίωνος· Ἀμφίωνος· Πανδίωνος· Ἀμφιτῦρόνος· Ἀμφικτύονος. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΚΛΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ἘΝ ΑἴΣ ἈΜΦΙΒΑΛΛΕΙΝ ἘΧΕΙ ΤΙΣ ΤΟ ἈΝΤΙΣΤΟΙΧΟΝ. Φέρε πάσας ἀπλῶς ἐκθήσομεν τὰς τῶν εἰς ων βαρυτόνων ὀνομάτων γενικὰς, ἐν αἷς ἴσως ἀμφιβάλλειν ἔχει τις, τὸ ἀντίστοιχον μὴ εὐρίσκων φανερώς, εἴτε ἐξ ὀνόματος, εἴτε ἀπὸ ῥήματος ἢ λέξεως παράγεται. Τὰς μέντοι τῶν τριγενῶν ὀνομάτων γενικὰς καὶ τὰς τῶν πατρωνυμικῶν, ὡς προδιδαχθείσας καὶ σαφεῖς, ἐνταῦθα ἐάσωμεν.

- 196 Ὅρα λοιπὸν τὰς ἐν ζητήσει γενικὰς, τὰς διὰ τοῦ ω μεγάλου, κατὰ στοιχεῖον κειμένας Ἄννωνος Ἀνθεμίωνος Ἀνδροτίωνος Ἀπόλλωνος Ἀρίωνος Ἀσκάλωνος αἴθωνος αὐχίτωνος ἀπώγωνος Βίτωνος Βάρωνος γαλάτωνος Γνάθωνος γλήχωνος Δόλωνος Δόρκωνος Δρόμωνος Δευκαλίωνος δυσαίωνος Ἐνδυμίωνος Ζήνωνος Ἡετίωνος Ἡφαιστίωνος Ἡρωνος, κύρια· εἴρωνος, τοῦ ἀπατεῶνος Ἰλαρίωνος Ἰωνος Καύκωνος Κίκωνος δὲ, μικρόν· Κικέρωνος Κίμωνος Κνήμωνος Κόνωνος Κρίτωνος καταπύγωνος κλύδωνος καύσωνος κώδωνος κνώδωνος Λάδωνος Λάκωνος Λάμωνος μήκωνος μύλωνος Μύρωνος Μαρκίωνος Μοσχίωνος Νέρωνος Νίκωνος Νίφωνος οὐρανίωνος Πολέμωνος Πλάτωνος πάτρωνος πώγωνος ῥώθωνος Σόλωνος Σπυρίδωνος σπάδωνος Σκείρωνος, τοῦ ληστοῦ Σκήρωνος, ἔθνος Τίμωνος Τρίτωνος Τρύφωνος τρήρωνος, θηλυκόν· Φοιβάμωνος Χάρωνος Χείρωνος, κύρια· Χαρίτωνος Ὠρίωνος ὠρατίωνος.
- 197 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΚΛΙΝΟΜΕΝΩΝ, ἘΝ ΑἴΣ ἈΜΦΙΒΑΛΛΕΙΝ ἔΧΕΙ ΤΙΣ ΤΟ ἈΝΤΙΣΤΟΙΧΟΝ. Ὅρα καὶ τὰς διὰ τοῦ ο μικροῦ γενικὰς ἄξονος Αὔσονος ἀκρέμονος Ἀμφιτρύονος Ἀμφίωνος ἀμφικτίονος ἐνοσίχθονος Ἰξίονος ἰχνεύμονος Ἰάσονος Ἰδμονος Λυκόφρονος Μέμνονος πέπονος πνεύμονος πρίονος στήμονος τέκτονος, τέρμονος. Τὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον εἰς ὧν ὀνομάτων, εἰ μὲν εἰσι περιεκτικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· ξενῶν, ξενῶνος ἀνδρῶν, ἀνδρῶνος παρθενῶν, παρθενῶνος περιέχει γὰρ ὁ ξενῶν τοὺς ξένους, ὁ ἀνδρῶν τοὺς ἄνδρας, ὁ παρθενῶν τὰς παρθένους· οὕτω καὶ δαφνῶν, δαφνῶνος κοιτῶν, κοιτῶνος νυμφῶνος ἱππῶνος φυτῶνος καὶ τὰ ὅμοια.
- 198 Καὶ ὅσα δὲ περισπῶνται ἐπ' εὐθείας ὡς ἀπὸ συναιρέσεως, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος Σολομῶν, Σολομῶνος ἐκ τοῦ Σολομάων γὰρ καὶ τοῦ Ποσειδάων· οὕτω καὶ Ξενοφῶντος Ἀγλαοφῶντος Κτησιφῶντος ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ντ κλίνονται. Ὡσαύτως καὶ τὰ μηνῶν ὀνόματα διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· Ἑκατομβαιῶν, Ἑκατομβαιῶνος Μαιμακτηριῶνος Ἐλαφηβολιῶνος Θαρρηλιῶνος καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ εἰς δων ὀξύτονα διὰ τοῦ μικροῦ κλίνονται· οἶον· Μακεδῶν, Μακεδόνος Μυρμιδόνος Σαρπηδόνος καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος Μελεδῶνος Σιδῶνος, ὀνόματα πόλεων. Ἀλλὰ φέρε κἀνταῦθα πάσας ἐνθήσομέν σοι τὰς γενικὰς, χωρὶς τῶν γραφειῶν περιεκτικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν.
- 199 Ὅρα γοῦν τὰς διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀγῶνος ἀγκῶνος αὐλῶνος ἀρράβωνος ἀπατρῶνος ἀνθερεῶνος ἀφεδρῶνος αἰῶνος δρυμῶνος Ἐλικῶνος Ἡλεκτρυῶνος, τοῦ ἡλίου ἄλεκτρυῶνος, ὀρνέου ὄνομα· θημῶνος κυκεῶνος Κολοφῶνος Καλυδῶνος Κιθαιρῶνος κλαυθμῶνος κενεῶνος λεγεῶνος λυμεῶνος λαμεῶνος Μαραθῶνος μελεδῶνος, θηλυκόν· πυλῶνος πλαταμῶνος Σολομῶνος Συμεῶνος Τυφῶνος ταῶνος τελαμῶνος καὶ χαραδρεῶνος. Ὅρα καὶ τὰς διὰ τοῦ ο μικροῦ γενικὰς ἡγεμόνος θαλαμόνος κανόνος Παφλαγόνος Στρυμόνος ἄλεκτρυόνος καὶ τὰ ὅμοια.
- 200 Αἱ δὲ κλητικαὶ τῶν εἰς ὧν καὶ εἰς ὧρ ὀνομάτων ἀκολουθοῦσι τῷ ἀντιστοίχῳ τῶν γενικῶν, πλὴν τῶν μετοχῶν· αἱ μετοχαὶ γὰρ, φησὶ, καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς ὁ τύπτων, ὦ τύπτων· ὁ ἄρχων, ὦ ἄρχων· ὁ λέγων, ὦ λέγων. Τὰ εἰς οψ ὀνόματα μικρογραφοῦμενα, τὸ ο μικρὸν φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς· οἶον· Πέλοψ, Πέλοπος μέρος, μέρος· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μεγαλογραφοῦνται αἱ εὐθεῖαι, καὶ γενικαὶ ὡσαύτως Κύκλωψ, Κύκλωπος μύωψ, μύωπος καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ης ἄρσενικὰ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εος κλινόμενα καὶ συναιρούμενα ἐπὶ γενικῆς, τὸ ο μικρὸν ἔχουσιν ἐπ' αὐτῆς· οἶον· ἀληθής, ἀληθέος, ἀληθοῦς ἀψευδής, ἀψευδέος, ἀψευδοῦς ἀσθενής, ἀσθενέος, ἀσθενοῦς καὶ τὰ ὅμοια. Τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα θηλυκὰ, καὶ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἄρσενικοῖς. Τὰ εἰς υς ἄρσενικὰ ὀξύτονα, διὰ

τοῦ εὖος κλινόμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς οἶον· ἡδὺς, ἡδέος· ταχὺς, ταχέος· ὀξύς, ὀξέος· δριμύς, δριμέος· καὶ τὰ ὅμοια.

201 Ὡσαύτως καὶ τὰ τούτων οὐδέτερα. Ὡσαύτως καὶ τὰ παροξύτονα διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· βότρυς, βότρυος· στάχυς, στάχυος. Πέλεκυς δὲ, Πελέκεως, καὶ πήχυς, πήχεως· μέγα. Τὰ εἰς ἡς ἄρσενικά βαρύτονα διὰ τοῦ εὖος κλινόμενα, συναιρούμενα ἐπὶ τῆς γενικῆς, τὸ ο μικρὸν ἔχουσιν ἐπ' αὐτῆς οἶον· Δημοσθένης, Δημοσθένεος, Δημοσθένους· Γανυμήδης, Γανυμήδεος, Γανυμήδους· Παλαμήδης, Παλαμήδεος, Παλαμήδους· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μὴ συναιρούμενα ἐπὶ τῆς γενικῆς, αἱ εὐθεῖαι διὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ αἱ γενικαὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνονται· οἶον· ὄφης, ὄφεως· μάντις, μάντεως· καὶ τὰ λοιπά. Ἀττική δὲ ἐστὶν ἡ κλίσις ἡ διὰ τοῦ ω μεγάλου· κλίνονται γὰρ τοιαῦτα καὶ Ἰωνικῶς διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὅμως ἡμεῖς τὴν Ἀττικὴν κλίσιν ἐν τῷ καθόλου γράφειν εἰώθαμεν. Ὁμοίως καὶ τὰ θηλυκὰ· λέξις, λέξεως· γνῶσις, γνώσεως· καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὰ εἰς εὖος ὀνόματα διὰ τοῦ εὖος κλινόμενα, τὸ ω μέγα φυλάσσουσιν ἐπὶ γενικῆς οἶον· Πηλεὺς, Πηλέως· Ἀχιλλεὺς, Ἀχιλλέως. Τυδέως· Οἰνέως· καὶ τὰ ὅμοια. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· Μωσέως, μέγα· Μωυσέος, μικρόν.

202 Τὰ διὰ τοῦ ωτερος καὶ ωτατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀγιώτερος, ἀγιώτατος· σοφώτερος, σοφώτατος· λογιώτερος· λογιώτατος· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μακρὰν, κᾶντε φύσει, κᾶντε θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἶον· δικαιοτέρος, δικαιοτάτος· σκαιοτέρος, σκαιοτάτος· μωρότερος, μωρότατος· καὶ τὰ λοιπά. Σεσημείωται ἐν τούτοις τὰ ἔχοντα μακρὸν δίχρονον πρὸ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦτο σμικρογραφούμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα· εὐθυμότερος· ῥαθυμότερος· λιτότερος· ἀλυπότερος· εὐψυχότερος· λαρότερος· ἱλαρότερος· ῥαότερος· ἐντιμότερος· ἀτιμότερος· ἀσπιλότερος· ἰσχυρότερος· ψιλότερος· ἰσότερος· πραότερος· πίοτερος· τρανότερος· δυσπροσιτότερος· ἀκινδυνότερος· ἰφθιμότερος· εὐκλιδότερος· ἀλιμότερος· εὐομιλότερος· φανότερος· χρυσότερος· στενότερος· ξενότερος· καὶ τὰ ὅμοια.

203 Ὅνομα μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα· οἶον· ἀνώνυμος· ἐπώνυμος· δυσώνυμος· χριστώνυμος· φερώνυμος· Κοπρώνυμος· καὶ τὰ λοιπά. Τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὰ τούτων ῥήματα· δυσωνυμῶ· χριστωνυμῶ· καὶ τὰ ὅμοια. Ἀνονόμαστος δὲ, καὶ κατονόμαστος, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὁλεθρος δὲ μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ γινόμενα, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ὀλεθρος συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀνώλεθρος· ἐπώλεθρος· βιώλεθρος· πανώλεθρος· πανωλεθρία· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μακρὰν, κᾶντε φύσει, κᾶντε θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· ψωμόλεθρος· ψυχόλεθρος· καὶ σιτόλεθρος· καὶ τὰ λοιπά. Ὅροφος μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ γινόμενα, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ὄροφος συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀνώροφος· διώροφος· τριώροφος· πολυώροφος· ὁμώροφος· καὶ τὰ ὅμοια.

204 Εἰ δὲ μακρὰν, διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἶον· ὑψόροφος· χρυσόροφος· πετρόροφος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὀδύνη μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἶον· ἀνώδυνος· πολυώδυνος· ἀκεσώδυνος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὁφελος μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα μεγάλα· οἶον· ἀνωφελής· ἐπωφελής· βιωφελής· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις ὠφελῶ· ὠφέλεια· καὶ ὠφέλιμος. Ὁβολὸς μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα· οἶον· διώβολον· τριώβολον· ἡμιώβολον· τετραώβολον δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὀνυξ μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· γαμψώνυξ· μονώνυξ· μώνυξ, τὸ αὐτό· στερῆρώνυξ· χαλκώνυξ· ἀκρώνυξ· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ ἀκρωνύχια, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος. Ὀρύσσω μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ, εἰ μὲν ἔχουσι τὸ χ, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· τυμβωρύχος· φρεωρύχος· γεωρύχος· καὶ τὰ τούτων ῥήματα· τυμβωρυχῶ· φρεωρυχῶ· καὶ τὰ ὅμοια.

205

Ὅσα δὲ ἔχουσι κτ, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· τυμβορύκτης· τοιχορύκτης· φρεορύκτης· καὶ τὰ ὅμοια. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· διώρυξ, διώρυγος, διὰ τοῦ ω μεγάλου· διορυγή δὲ, μικρόν. Ὁμῶ, τὸ ὁμνύω, μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· συνωμοσία· ὀρκωμοσία· εὐωμοσία· συνωμότης· ὀρκωμότης· ὀρκωμοτῶ· ἐνώμοτον· ἀπώμοτον· καὶ τὰ ὅμοια. Ὁμαλὸς μόνον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα μέγала· οἶον· ἀνώμαλος· ἀγχώματος· ἀνωμαλία· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ γῆρας συγκείμενα, καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸ ω μέγα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὑπέργηρος· εὐγηρος· κακόγηρος· καλόγηρος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ γῆρας συγκείμενα, καὶ μέσον ἔχοντα τὸ ω μέγα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· γηρώκομος· γηρωβοσκός· γηρωκομεῖον· γηρωβοσκεῖον· καὶ τὰ ὅμοια. Γηροτρόφος δὲ, καὶ γηροτροφεῖον, μικρόν, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἔχουσιν ἔμπροσθεν τοῦ ο δύο σύμφωνα.

206 Τὰ παρὰ τὸ κρέας συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· πολύκρεως· κατάκρεως· λιπαρόκρεως· καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὰ ἐν τῷ μέσῳ ἔχοντα τὸ ω· κρεωφάγος· κρεωπώλης· κρεωδαισία· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ κέρας συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· μονόκερως· αἰγόκερως· ὑψίκερως· εὐκερως· καὶ τὰ ἐν τῷ μέσῳ ἔχοντα τὸ ω μέγα· κερωφόρος· κερῶεις, καὶ κερῶεσσα. Τὰ παρὰ τὸ γέλως συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· φιλόγελως· κλαυσίγελως· πολύγελως· κατάγελως· καὶ τὰ ὅμοια. Κατάγελος δὲ, τόπος, ὁ ἔχων ἀγέλας, μικρόν. Τὰ παρὰ τὸ ἔρως συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· δύσερως· κάκερως· μίσερως· πολύερως· καὶ τὰ ἐν μέσῳ ἔχοντα τὸ ω· ἐρωτικός· ἐρωτομανής· ἐρωτόεις· καὶ ἐρώεις. Τὰ παρὰ τὸ λέως συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· λεωφόρος· Λεωκράτης· Λεωνίκης· Λεωγόρας· Λεωνίδης· καὶ τὰ ὅμοια. Οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νεώς· ὡς τὸ νεωκόρος.

207 Τὰ παρὰ τὸ ἥρας συγκείμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· Ἡρόδοτος· Ἡρόφιλος· Ἡρόστρατος. Τὰ δὲ παρὰ τὸ ἥρως συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Ἡρωδιανός· Ἡρώδης· Ἡρωδιάς· καὶ ἡρωΐνη· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ πλέως συγκείμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἔμπλεως· ἀνάπλεως· περίπλεως· κατάπλεως· ὑπόπλεως· καὶ τὰ ὅμοια. Τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα· ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· Πλεονέκτης δὲ, καὶ πλεονεκτῶ, καὶ πλεονεξία, μικρόν· καὶ τὰ ὅμοια ὡσαύτως. Τὰ παρὰ τὸ χρέος συγκείμενα, κοινῶς μὲν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· κατάχρεος· ὑπόχρεος· ἀξιόχρεος· Ἀττικῶς δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Τὰ παρὰ τὸ χρέος συγκείμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται, μέσον ἔχοντα τὸ ο μικρόν· οἶον· χρεοκοπῶ· χρεολυτῶ· χρεοδοτῶ· χρεοκοπία· χρεηλασία· χρεοδοσία· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν γε κατὰ συναλοιφήν· οἶον· χρεωφειλέτης· ἔτι δὲ χρεώστης, καὶ χρεωστῶ, καὶ τὰ ὅμοια.

208 Τὰ παρὰ τὸ ὁδοὺς συγκείμενα, εἰ μὲν εἰς ζ λήγουσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· κυνόδους· καὶ χαρόδους· χαυλιόδους· χαλκόδους· μονόδους· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ εἰς ν, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἶον· χαλκῶδων· ἀμφῶδων· κνώδων· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ παρὰ τὸ ὦπα, ἥτοι τὸν ὀφθαλμόν, συγκείμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἄνθρωπος· μέτωπον· πρόσωπον· ἐνώπιον· φαιδρωπός· ἀγριωπός· βλοσυρωπός· πολυωπός, ὁ πολυόφθαλμος· στενωπός· γλαυκῶπις· βοῶπις· δυσωπῶ, ῥῆμα, καὶ δυσωπία. Πλὴν τοῦ χαροπός· μαστροπός· χεδροπός· καὶ ἐχθροδοπός. Σὺν τούτοις καὶ πωλυοπός· χιτῶν, ὁ πολυτρύπητος. Τὰ παρὰ τὸ γαῖα συγκείμενα καὶ ποιότητα γῆς δηλοῦντα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἶον· εὐγεως· λυπρόγεως· ψαμμόγεως· χρυσόγεως· λεπτόγεως. Σὺν τούτοις καὶ μεσόγεως, καὶ ὑπόγεως. Διὰ διφθόγγου δὲ καὶ ο μικροῦ ταῦτα· ὑπόγαιος· ἀνάγαιος· κατάγαιος.

209 Τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἐνοσίγαιος. Ὁμοίως καὶ τὰ τούτων οὐδέτερα. Ἀνώγειον δὲ, καὶ κατώγειον, μέγα καὶ ψιλόν. Μεσόγειος δὲ, καὶ λυπρόγειος· ἔγγειος, ὁ γήϊνος· καὶ πρόσγειος· καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται. Τὰ παρὰ τὸ γαῖα συγκείμενα, καὶ μέσον ἔχοντα τὸ

ω, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· γεωμέτρης· γεωγράφος· γεωπείνης· γεωμόρος, ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν· γεωγραφία· γεωμορία· γεωργός· γεωργία· Γεώργιος· γεώλοφος· γεώπεδον· καὶ τὰ ὅμοια. Σημεῖωσαι τὸ γειόλοφος, καὶ γειόμορος, καὶ γαιοδότης. Τὰ διὰ τοῦ ο οἰς ὀνόματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἶον· πυρόεις· χαριτόεις· ἀστερόεις· αἱματόεις· ἀνθεμόεις· ἡμερόεις· Σιμόεις, ποταμός· ἡμαθόεις, ὁ ψαμμώδης· σιγαλόεις, ὁ λαμπρός· καὶ τὰ ὅμοια.

210 Πλὴν τοῦ κητώεις, ὁ μέγας κηώεις, ὁ μεμυρισμένος· εὐρώεις, ὁ πλατύς· καὶ ὀρεσκώεις θῆρ, ὁ ὀρεινός. Τούτων δὲ πάντων αἱ καταλήξεις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, ὅτι καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται. Τὰ διὰ τοῦ ὠτης ἅπαντα, εἰ μὲν καθαριεύει τὸ ω, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ταξεώτης· ιδιώτης· Σικελιώτης· Κιβιβραιώτης· Ἡρακλεώτης· αἵρεσιώτης· ἀπηλιώτης, ἄνεμος· εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος· ἀγροιώτης, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μὴ καθαριεύει τὸ ω, μικρογραφοῦνται· οἶον· τοξότης· δεσπότης· ἱππότης· ἀγρότης· δημότης· ὁμότης· συνωμότης· συβότης, ὁ βοσκός, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ δεσμώτης· θιασώτης· Ἡπειρώτης· μονώτης· καὶ ἀσκαλαβώτης, ὁ μῦς. Τὰ δὲ θηλυκὰ ἅπαντα διὰ τοῦ μικροῦ γράφονται· οἶον· φιλότης· νεότης· ὁσιότης· ἀγαθότης· καὶ τὰ ὅμοια· ἃ καὶ εἰς τος κλίνονται.

211 Τὰ διὰ τοῦ ὠτης ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ζηλωτής· χρυσωτής· σταυρωτής· στεφανωτής· καὶ ἀπλῶς ὅσα ἀπὸ περισπωμένων γίνονται· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ χρυσῶ, χρυσῶ, χρυσῶσω, χρυσωτής· ζηλόω· ζηλώσω, ζηλωτής· καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Τὰ διὰ τοῦ ονης ἅπαντα, εἰ μὲν καθαριεύει τὸ ο, μικρογραφοῦνται· οἶον· γυρόνης· Μηριόνης· Κεβριόνης· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ μὴ καθαριεύει, διὰ τοῦ μεγάλου· οἶον· τελώνης· σιτώνης· βελώνης· ὀπωρώνης· καὶ τὰ ὅμοια. Ταῦτα δὲ πάντα ἀπὸ τοῦ ὦνῶ, τὸ ἀγοράζω, γίνονται. Ἰστέον καὶ τοῦτο· ὦνῶ, τὸ ὀφελῶ, μικρόν· ὦνῶ δὲ, τὸ ἀγοράζω, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Τὰ παρὰ τὸ ὄλλω γινόμενα ὀνόματα, καὶ διὰ τοῦ ὠλης ἐκφερόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· πανώλης· ἐξώλης· προσώλης· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ μαινόλης· σκωπτόλης. Ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τῆς λήγοντα· οἶον· ἱπολέτης· γιγαντολέτης· βροτολέτης· ψυχολέτης· βοολέτης· καὶ τὰ λοιπὰ. Τὰ διὰ τοῦ ὠδης, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· εὐώδης· δυσώδης· κτηνώδης· πηλώδης· ἀλσώδης· ἀργιλλώδης γῆ, ἡ λευκή· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις.

212 Πλὴν τῶν παρὰ τὸ ποῦς συγκειμένων· οἶον· γυμνοπόδης· ξυλοπόδης· πλατυπόδης· στραβοπόδης· τριπόδης· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ὠτος ὀξύτονα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· πετρωτός· φολιδωτός, ἀλυσιδωτός· κροσσωτός· μυττωτός, ὁ τρυγίας τοῦ οἴνου· κροκωτός, ἱμάτιον· καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Πλὴν τοῦ μολοττός· βροτός· βοτός· καὶ δοτός. Τὰ διὰ τοῦ ὠνός ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· κοινωνός· κολωνός, ὁ ὑψηλὸς τόπος· μελεδωνός, ὁ φροντιστής· Τιθωνός, κύριον· οἶωνός, τὸ ὄρνεον· υἱωνός, ὁ ἔκγονος· καὶ τὰ ὅμοια.

213 Καὶ τὰ προπαροξύτονα, εὐωνος καὶ δύσωνος, ἐκ τοῦ ὦνῶ, τὸ ἀγοράζω, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Τὰ διὰ τοῦ ὠλος ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· φειδωλός· ἀμαρτωλός. Πλὴν τοῦ ὀβολός, ἡ φόλις. Τὰ διὰ τοῦ ὠδος ἐκφερόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὕμνωδός· ψαλμωδός· ἐπωδός· τραγωδός· καὶ τὰ ὅμοια. Εὐδοξός δὲ τόπος καὶ δύσοδος, προπαροξυτόνως, μικρά. Τὰ διὰ τοῦ ὠμός ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὠμός, ἀπηνής· ψωμός· ζωμός· βωμός· βλωμός· καὶ τὰ ὅμοια. Ὡσαύτως καὶ τὰ βαρύτονα· ὦμος· βρῶμος, ἡ δυσωδία· καὶ βρῶμος, εἶδος χόρτου. Πλὴν τοῦ βρόμος, ὁ ἥχος τοῦ πυρός· νόμος· τρόμος· τόμος· δόμος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ὠρος ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· θεωρός, κηπωρός· θυρωρός· πυλωρός· καὶ τὰ ὅμοια.

214 Τὰ διὰ τοῦ ὠος ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀθῶος· κερδῶος· Νειλῶος· Μινῶος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀθρόος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Τὰ διὰ τοῦ ὠνας ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· μαμωνᾶς· Σαμωνᾶς· Πετρωνᾶς· Λεωνᾶς· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ

ωνιος ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Ἀρτώνιος· Ἀμμώνιος· Καλυδώνιος· Ἀπολλώνιος· Τροφώνιος· καὶ Μουσώνιος· Ποσειδώνιος· Τελαμώνιος· Βαβυλώνιος· Σαρδώνιος· αἰώνιος· καὶ τὰ ὅμοια ὡσαύτως. Πλὴν τοῦ Μαρδόνιος· Ἐριχθόνιος· Λακεδαιμόνιος· Χαλκηδόνιος· Καρχηδόνιος· καὶ τὰ λοιπά. Μεμνόνειος· Ἀγαμεμνόνειος· καὶ ἀπλῶς ὅσα, ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται διὰ τοῦ ο μικροῦ κλινομένων. Σὺν τούτοις καὶ Παϊόνειος στρατὸς, ὁ Οὐγγρικὸς παϊώνιος δὲ φαρμακία, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Τὰ διὰ τοῦ ορας ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· Πυθαγόρας· Πρωταγόρας· Κλεαγόρας· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

215 Πλὴν τοῦ γειώρας, γεωργός· καὶ Γειώρας, κύριον, παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ ἐν ταῖς Ἱστορίαις. Τὰ διὰ τοῦ αγωγός ἐκφερόμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· μυσταγωγός· παιδαγωγός· δημαγωγός· φωταγωγός· ὑδραγωγός· προαγωγός· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Τὰ διὰ τοῦ ωναξ ἐκφερόμενα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Ἰππώναξ· χειρώναξ· καὶ τὰ ὅμοια. Ταῦτα γὰρ ἀπὸ συναιρέσεως γίνονται, ἐκ τοῦ ἵπποάναξ καὶ δημοάναξ, Δημώναξ, καὶ τὰ λοιπά. Τὰ παρὰ τὸ βίος διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· βιοτή· βιοτεύω. Ὅσα δὲ ἐκ τοῦ βιώ, βιώσω μέλλοντος, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· βιωτὸς, ὁ βιώσιμος· ἀβίωτος· μακροβίωτος· βιωτικὸς· χειροβίωτος· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Τὰ διὰ τοῦ υς ἄρσενικὰ ὀξύτονα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον· ἡδύς· ταχύς· ὀξύς· θρασύς· μὺς, ὁ ποντικὸς· σὺς, ὁ χοῖρος· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

216 Πλὴν τοῦ φθοῖς καὶ οἷς, τὸ πρόβατον. Τὰ διὰ τοῦ οἷος ὀνόματα ἅπαντα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· γελοῖος· παντοῖος· ἑτεροῖος· ὁποῖος· οἷος, ὁ μόνος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὡσαύτως καὶ τὰ ὀξύτονα· οἶον· κολιός· κλοιός· γλοιός, ὁ ῥύπος· δοιός, ὁ διπλοῦς· ἐποποιός· γελοποιός· καὶ τὰ ὅμοια. Υἱός δὲ, τὸ τέκνον, ψιλὸν καὶ ὑπογεγραμμένον. Τὰ διὰ τοῦ υνος ὀνόματα προπαροξύτονα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον· δεσπόσυνος· εὐφρόσυνος· ἀνδρόγυνος· πίσυνος, ὁ θαρρῶν· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πάροιος· φίλοιος· ἄνοιος· καὶ ἀπλῶς ὅσα ἀπὸ τοῦ οἷος γίνονται. ἈΡΧΗ ΤΩΝ ΘΗΛΥΚΩΝ ὈΝΟΜΑΤΩΝ.

217 (1τ) ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΑ ΘΗΛΥΚΑ. Τὰ διὰ τοῦ αια βαρύτονα θηλυκὰ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· μαῖα· ῥομφαία· ματαία· σημαία· κεραία· Γαλιλαία, τόπος· βεβαία· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἰδέα, ἡ θεωρία· ἀλέα, ἡ θερμασία· καὶ τὰ δισύλλαβα· θέα· νέα· Ῥέα. Ὡσαύτως καὶ τὰ τῶν δένδρων ὀνόματα ψιλοῦνται· οἶον· συκέα· μηλέα· ἰτέα· ῥοδακινέα· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἐλαία, καὶ συκομοραία. Ἐλέα δὲ, πόλις, ψιλόν. Τὰ δὲ προπαροξύτονα, τὰ ἐπὶ πόλεων καὶ χωρῶν, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· Νίκαια· Φώκαια· Ποτίδαια· Πλάταια· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ Τεγέα, καὶ Νέμεα. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν, διὰ τοῦ αια γινόμενα, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· Μήθυμνα, Μηθυμναία γυνή· Θεσσαλονικαία ἄλοχος.

218 Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐθνικά· Ἑβραία γυνή· Ἰουδαία· Τὰ λοιπὰ προεγράφησαν εἰς τὰ διὰ τοῦ εος ἄρσενικά. Τὰ διὰ τοῦ αἶνα θηλυκὰ προπαροξύτονα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· λέαινα· δράκαινα· σύαινα· θέαινα· θεράπαινα· φαγέδαινα· σκοτόμαινα· μύραινα· ἀλεκτρύαινα· καὶ ἀπλῶς τὰ ἀπὸ ἄρσενικῶν παραγόμενα· ἀπὸ γὰρ τοῦ λέων, λέαινα· καὶ ἀπὸ τοῦ δράκων, δράκαινα· καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς. Σὺν τούτοις καὶ χλαῖνα, βαρύτονον. Πλὴν τοῦ Ῥάβεννα· γέεννα· καὶ γέννα. Τὰ διὰ τοῦ αἶρα προπαροξύτονα θηλυκὰ ἅπαντα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· νεΐαιρα, ἡ ἐσχάτη· μάχαιρα· χίμαιρα· μάκαιρα, ἡ μακαρία· ἰοχέαιρα, ἡ Ἄρτεμις· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ παροξύτονα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· ἡμέρα· ἐσπέρα· διφθέρα, ἡ γοῦνα· ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος· χολέρα· ἑτέρα, ἡ ἄλλη· ἔρα, ἡ γῆ· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἑταίρα, ἡ φίλη· αἶρα, ἡ τοῦ σίτου· σφαῖρα· καὶ μαῖρα, τὸ θηρίον. Τὰ δὲ ὀξύτονα ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· φοβερά· μερβρά, πηγῇ· Φερά, πόλις· καὶ τὰ ὅμοια.

219 Τὰ εἰς ἐξ λήγοντα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· καλλιτέξ· ἐπίτεξ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ αἶξ, τὸ αἰγίδιον, ὃ καὶ κλίνεται αἰγός. Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ, καὶ εἰς δος

κλινόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· μῆνις, μῆνιδος· ἔρις, ἔριδος· θέτις, θέτιδος· νεάνις, νεάνιδος· εὐεργέτις, εὐεργέτιδος· κυβερνήτης, κυβερνήτιδος· Ὡσαύτως καὶ τὰ ὀξύτονα· αἰγίς, αἰγίδος· κηλὶς, κηλίδος· καὶ τὰ εἰς θος κλινόμενα· ὄρνις, ὄρνιθος· καὶ τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ω κλινόμενα, καὶ μὴ συναιρούμενα ἐν τῇ γενικῇ· οἶον· λέξις, λέξεως· ῥῆσις, ῥήσεως· ἔγερσις, ἐγέρσεως· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ης λήγοντα παροξύτονα, διὰ τοῦ εος κλινόμενα καὶ συναιρούμενα ἐν τῇ γενικῇ, διὰ τοῦ ἦτα γράφεται· οἶον· ἡ αὐθάδης, τῆς αὐθάδεος καὶ αὐθάδους· ἡ δημῶδης, τῆς δημῶδεος καὶ δημῶδους· καὶ πάλιν· ἡ ψευδής, τῆς ψευδέος καὶ ψευδοῦς· ἡ ἀληθής, τῆς ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς. Ταῦτα προεγράφησαν καὶ ἐν τοῖς ης ἀρσενικοῖς. Τὰ εἰς ης παροξύτονα θηλυκὰ διὰ τος κλινόμενα, διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· φιλότης, φιλότητος· κακότης, κακότητος· νεότης, νεότητος· καὶ τὰ ὅμοια.

220 Πλὴν τοῦ χάρις, χάριτος· καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ. Τὰ εἰς ηρ λήγοντα θηλυκὰ τε καὶ ἀρσενικὰ διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· μήτηρ· θυγάτηρ· σωτήρ· λουτήρ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ χεῖρ· φθεῖρ· Εἶρ, ὄνομα ποταμοῦ· εἰνάτειρ, ἡ γυνή· Ἑλεάζειρ· καὶ τὰ ὅμοια. Ταῦτα προεγράφησαν καὶ ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. Τὰ εἰς ιξ θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· κύλιξ, τὸ ποτήριον· μάστιξ· σάλπιγξ· σφίγξ· καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Πλὴν τοῦ πλήξ· πήληξ, ἡ περικεφαλαία· καὶ ὕσπληξ, τὸ κάγγελον. Τὰ διὰ τοῦ ια παροξύτονα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· κοιλία· σωτηρία· μακαρία· εὐωδία· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ θεῖα· χρεῖα· μνεῖα· ὑγεία· καὶ σιτοδεῖα· σιτοδεῖα δὲ, ἰῶτα· Ἀργεῖα γυνή, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἄργους, δίφθογγον· ἀργία δὲ, ἡ ῥαθυμία, ἰῶτα.

221 Τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων, διὰ τοῦ εια γινόμενα θηλυκὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· οἶον· λατρεύω, λατρεῖα· μεσιτεύω, μεσιτεῖα· πρεσβεύω, πρεσβεῖα· καρυκεύω, καρυκεῖα· βλακεύω, βλακεῖα· μεθοδεύω, μεθοδεῖα· καὶ τὰ ὅμοια ὡσαύτως. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν ὀνομάτων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων· οἶον· ἄσωτος, ἄσωτεύω, ἄσωτία· ἄσωτεῖα δὲ, τὰ καπηλεῖα, δίφθογγον· φιλάνθρωπος, φιλανθρωπεύω, φιλανθρωπία· παρθένος, παρθενεύω, παρθενία· παρθενεῖα δὲ, τὰ μοναστήρια, δίφθογγον. Σὺν τούτοις καὶ ἡγεμονεύω, ἡγεμονία· ἡγουμενεῖα, δίφθογγον. Εἰ δὲ δισύλλαβα ᾧσι τὰ εἰς ος ὀνόματα, διφθογγίζονται τὰ διὰ τοῦ εια· οἶον· πόρνος, πορνεύω, πορνεῖα· λίχνος, λιχνεύω, λιχνεῖα· ἄγνός, ἄγνεύω, ἄγνεῖα· καὶ τὰ ὅμοια. Σημειωτέον καὶ ταῦτα· δουλεύω, δουλεῖα, δίφθογγον· ἐθελοδουλία δὲ καὶ αἰδουλία, διὰ τοῦ ἰῶτα· μοιχεύω, μοιχεῖα, ἡ πορνεῖα· μοιχία δὲ, ἡ Ἀφροδίτη, ἰῶτα· ξενιτεύω, ξενιτεῖα· ξενία δὲ ἰῶτα· ὕδρεύω, ὕδρεῖα, ἡ ὕδρευσις· ὕδρια δὲ, τὸ ἀγγεῖον, ἰῶτα· φονεύω, φονεῖα, ἡ φόνευσις· φονία δὲ χεῖρ καὶ γνώμη, διὰ τοῦ ἰῶτα.

222 Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν διὰ τοῦ εια γινόμενα προπαροξύτονα θηλυκὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀληθής, ἀλήθεια· ἀσεβής, ἀσέβεια· ἀσθενής, ἀσθένεια· ἀδρανής, ἀδράνεια· εὐμαθής, εὐμάθεια· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀμαθής, ἀμαθία· ἀφυής, ἀφυῖα· εὐφύης, εὐφυῖα· εὐτυχής, εὐτυχία· καὶ τὰ ὅμοια. Σημείωσαι καὶ τὰ παρὰ τὸ κρατῶ· ἐγκρατής, ἐγκράτεια· ἐπικρατής, ἐπικράτεια. Πλὴν τοῦ ἀκρασία, δημοκρατία, ὀχλοκρατία, ἀριστοκρατία, καὶ τὰ ὅμοια. Καθόλου τὰ διὰ τοῦ εια προπαροξύτονα θηλυκὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀλήθεια· εὐσέβεια· ἔνδεια· Μαρώνεια· Ἀντιόχεια· εὐκλεία· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν παρὰ τὸ μνία καὶ τρια συγκειμένων· οἶον· Πολύμνία· ψάλτρια· ἀσκήτρια. Ὡσαύτως καὶ Λάμια· καὶ πότνια, ἡ ἔντιμος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν διὰ τοῦ εια γινόμενα θηλυκὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· οἶον· ὀξὺς, ὀξεῖα· ταχύς, ταχεῖα· βραδὺς, βραδεῖα· θρασὺς, θρασεῖα· εὐθύς, εὐθεῖς· καὶ τὰ ὅμοια.

223 Ἰστέον δὲ ὅτι ἡδεῖα, ἡ εὐφραντή, ἡ καὶ δίφθογγον· ἰδία, ἡ οἰκεία, διὰ ἰῶτα. Ἰστέον καὶ τοῦτο· κατοικία, μετοικία, ἀποικία, συνοικία, ἀγροικία, παροιμία, καὶ οἰκία, τὸ ὁσπίτιον, δίφθογγον, καὶ ἰῶτα· οἰκεία δὲ, ἡ πατρὶς, καὶ οἰκεία, ἡ ἰδία, δίφθογγα τὰ δύο. Τὰ διὰ τοῦ ια ὀξύτονα θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· λαλία· καλία· σποδιά· πυρκαῖα· πρασία· μυρμηκία· παιδιά· καὶ

στρατιά. Παιδεία δὲ, καὶ στρατεία, παρειά, φορβειά, ὁ χαλινὸς, χειὰ, ζειὰ, καὶ Φειὰ, πόλις· δίφθογγα. Τὰ διὰ τοῦ ιας ὀξύτονα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· τριάς· χιλιάς· Ἰλιάς, ἡ Ὀμηρικὴ βίβλος· Κωλιάς, ἡ Ἀφροδίτη· πελιάς· ἀλιάς, πλοῖον ἀλιευτικόν· Ἰὰς διάλεκτος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ γενειάς· καὶ πλειάς, τὸ ἐξάστερον· πληϊάς δὲ, ἰῶτα· ὡσαύτως καὶ τὰ ὅμοια.

224 Τὰ διὰ τοῦ ηῖς ἐκφερόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ἦτα γράφονται καὶ ἰῶτα· οἶον· Χρυσῆϊς, Χρυσηΐδος· Βρισηΐς· ἔχενηϊς· Κριθηΐς· δηΐς, ἡ μάχη· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ εῖρα ἐκφερόμενα προπαροξύτονα θηλυκὰ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· σώτειρα· δότεира· δομήτειρα· γενέτειρα· ὀλέτειρα· ἡγήτειρα· Σάπφειρα, καὶ Δηϊάνειρα, κύρια· ἔθειρα, ἡ θρίζ· πίειρα γῆ· βότειρα γῆ· εὐκηλήτειρα· βοτιάνειρα· κυδιάνειρα· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ Ἄβδηρα, πόλις· Κύθηρα· καὶ Φάληρα. Μαρίνα· φαυστίνα· πίννα, ζῶον θαλάσσιον· καὶ τὰ λοιπά, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται.

225 Πλὴν τοῦ πεῖνα, ὁ λιμός· καὶ ἡ δεῖνα, γυνή. Τὰ διὰ τοῦ ισσα ἐκφερόμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· μέλισσα· βασιλίσσα· καισαρίσσα· σάρισσα, ἡ σαγίτα· Φοίνισσα, γυνή· Λάρισσα, πόλις· καὶ τὰ δισύλλαβα· κίσσα· κνίσσα· Νίσσα, πόλις· καὶ θρίσσα, ἰχθύς. Πλὴν τοῦ Τέκμησσα, καὶ Μάρπησσα, κύρια· πένησσα· καὶ τὰ δισύλλαβα· νήσσα, τὸ νησσάριον· βῆσσα, ὁ βάσιμος τόπος τοῦ ὄρους· Θρήσσα, ἡ Θρακική· καὶ ἀπλῶς ὅσα μὴ δύνανται ἀντὶ δύο σς δύο ττ δέξασθαι, χωρὶς δὲ τοῦ νήσσα. Πεῖσα, ἡ τοῦ ξύλου, καὶ δεῖσα, ἡ ὑγρασία, δίφθογγα. Τὰ διὰ τοῦ ηθρα καὶ ητρα θηλυκὰ διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· κολυμβήθρα· δακτυλήθρα· οὐρήθρα· ἀλινδήθρα, ἡ τῶν ἵππων κυλίστρα· ὀρχήστρα· Κλυταιμνήστρα, κύρια· ῥήτρα· φήτρα· μήτρα· καὶ Δήμητρα. Πλὴν τοῦ κονίστρα· κυλίστρα· ποτίστρα· λίτρα· καὶ μίτρα, τὸ ὄπλον.

226 Τὰ διὰ τοῦ ινη ἐκφερόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀξίνη· μυρρίνη· ὑσμίνη, ἡ μάχη· ῥητίνη· θριδακίνη, τὸ μαϊούλιον· Ἀνδριστίνη, κύρια· εἰλαπίνη, ἡ εὐωχία· Παλαιστίνη· Παλαιστηνὸς δὲ, ἡ· δωτίνη, ἡ δωρεά· ἡρώνη, γυνή· ξυλίνη· συκίνη· χρυσίνη· πυρίνη· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ εἰρήνη· γαλήνη· σελήνη· καὶ τὰ τῶν πόλεων ὀνόματα· Μυκῆνη· Πυρήνη· καὶ Βηρήνη. Σὺν τούτοις σαγήνη· ἀπήνη, ἡ ἄμαξα· ὑπήνη, τὸ γένειον· Ἀλκμήνη, καὶ Ἰσμήνη, κύρια· καὶ τὰ δισύλλαβα· πήνη, ἡ μέταξα· γλήνη, τὸ ὄμμα· μήνη, ἡ σελήνη· καὶ σκοτομήνη. Τὰ διὰ τοῦ ικη ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· μυρίκη· νίκη· καταδίκη· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ πηνήκη, ἡ περικεφαλαία· θήκη· προσθήκη· καὶ ἐπιθήκη.

227 Δίφθογγα δὲ ταῦτα· Εὐνείκη, κύριον· ἐρείκη, φυτόν· καὶ νεΐκη, ἡ φιλονεικία· Ἀπειλή· ὀφειλή, τὸ χρέος· καὶ ὠτειλή, τὸ τραῦμα· δίφθογγα· Θηλή δὲ, ὁ μαστός· χηλή, ὄνυξ· γαμφηλή, ἡ σιαγών· καὶ ἀκανθηλή· διὰ τοῦ η γράφονται. ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΗΛΥΚΑ. Τὰ εἰς ω μέγα λήγοντα θηλυκὰ ὀξυτονοῦνται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· Σαπφώ· Λητώ· μιμώ.

228 καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Τὰ εἰς ος λήγοντα θηλυκὰ, εἰ μὲν βαρύτονα εἰσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· Κίος, Τίος, Τῆνος, καὶ Δῆλος, νῆσοι· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ἔως, ἀνατολή καὶ ἡμέρα. Εἰ δὲ ὀξύτονα εἰσι, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· αἰδώς, ἡ ἐντροπή· εἰδώς, καὶ ἡώς, ἡ ἡμέρα· δώς, ἡ δωρεά· Κώς, νῆσος· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ μὴ πρὸς τὸ ἀρσενικὸν εἰς θηλυκὸν κατὰ Ἀττικοὺς μετασχηματίζεται· οἶον· ἡ θεὸς, ἀντὶ τοῦ ἡ θεά· ἡ σοφός, ἀντὶ τοῦ ἡ σοφή. Τὰ τοιαῦτα γὰρ μικρογραφοῦνται, ὥσπερ καὶ τὰ προπαροξύτονα Ἀττικά· ἡ θαυμασίος, ἀντὶ τοῦ ἡ θαυμασία· ἡ ἐξαίσιος, ἀντὶ τοῦ ἡ ἐξαισία· καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ προπαροξύτονα· ἡ ὄψιμος· ἡ πρῶϊμος· ἡ ἔντιμος· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ων λήγοντα θηλυκὰ, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται ἐν τῇ εὐθείᾳ· οἶον· τρυγών· ἀηδών· χελιδών· Σιδών· Καρχηδών· Βαβυλών· καὶάλιν· τρήρων· μεῖζων· σῶφρων· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ εἰς ων λήγοντα ὀξύτονα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· τρυγών, τρυγόνος· ἀηδόνος·

Γοργόνος· σταγόνος· λαγόνος· σιαγόνος· χιόνος· θηλαμόνος· άμαζόνος· Χαλκηδόνος·
Χαρκηδόνος· και Όλοσσόνος· ίνδικτιώνος δέ μέγα.

- 229 Τά εις δων θηλυκά, έχοντα τὸ δ ἐπὶ τῆς γενικῆς, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· ἀηδόνος·
χελιδόνος· λαμπηδόνος· ἀχθηδόνος· τηκεδόνος· κληδόνος, τῆς μαντείας· Χαλκηδόνος·
Ἀνθηδόνος. Πλὴν τοῦ Σιδῶνος· Καλυδῶνος· καὶ μελεδῶνος, τῆς φροντίδος, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ
διὰ τοῦ ωνη θηλυκά, μὴ έχοντα κύρια, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· κορώνη· χελώνη·
ράστωνη· Δωδώνη· Μεθώνη· κολώνη· άνεμώνη· εἰρεσιώνη, ὁ στέφανος· ζώνη· χώνη· καὶ τὰ
ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀγχόνη· ἀμπεχόνη· ἀκόνη· σφενδόνη· περόνη· ὀθόνη· εὐφρόνη, ἡ νύξ· καὶ
φελόνη. Βελώνη δέ, ὄνομα θεᾶς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Τὰ δέ κύρια διὰ τοῦ ο μικροῦ·
Ἀντιγόνη· Ἑρμιόνη· Ἡριόνη· Γοργόνη· καὶ τὰ ὅμοια.
- 230 Πλὴν τοῦ Ἀμυμώνη, καὶ Τρυτώνη. Τὰ διὰ τοῦ ονη ἐκφερόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ο μικροῦ
γράφονται· οἶον· ἡδονή· καλλονή· πλησμονή· κνησμονή· γονή· μονή· καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ
ώνη, ἡ ἀγορασία. Τὰ διὰ τοῦ οτης ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. Πλὴν τοῦ
ἡλικιώτις· ιδιώτις, γυνή· ιδιωτικά καὶ τὰ ὅμοια. Ἰδιότης δέ, τὸ ιδώμα, μικρόν. Τὰ διὰ τοῦ ωτη
ἐκφερόμενα θηλυκά διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· μηλωτή· πτερωτή· κηρωτή· κροσσωτή·
καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ βιοτή, ἡ ζωή· καὶ δοτή, ἡ δεδομένη. Τὰ διὰ τοῦ ολη ἐκφερόμενα
θηλυκά, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· ἐντολή· ἐπιτολή· ἀνατολή· περιβολή· ἀναβολή· καὶ τὰ
ὅμοια.
- 231 Πλὴν τῶν ἀπὸ ῥημάτων γινομένων· οἶον· τέρπω, τερπωλή· ἐπείγω· ἐπειγωλή· εὖχω, εὐχωλή.
Καὶ θάλπω, θαλπωρή, διὰ τοῦ ρ γράφονται. Τὰ διὰ τοῦ οχη ἐκφερόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ο
μικροῦ γράφονται· οἶον· ἀνοχή· ἐξοχή· ὄχη, ἡ τροφή· καὶ τὰ λοιπά ὁμοίως. Ἀνακωχή δέ, μόνον,
μέγα. Σὺν τούτῳ καὶ ἀνακωχεύω, καὶ ἀνακώχευσις, καὶ κατακώχιμος, ὁ πεπλησμένος. Τὰ διὰ
τοῦ οπη ἐκφερόμενα θηλυκά, κύρια ὄντα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· Ῥοδόπη· Ἀερόπη·
Καλλιόπη· Ἀστερόπη· Ἀντιόπη· Μερόπη· καὶ τὰ ὅμοια. Εὐρώπη δέ μόνον, κύριον ὄν καὶ τοπικόν,
διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Σὺν τούτῳ καὶ Σινώπη, καὶ κερκώπη, ἀγρώπη· καὶ ὀξύτονα ταῦτα·
σιωπή· περιωπή· καὶ ὀπωπή, ἡ ὄψις. Στεροπή δέ, ἡ ἀστραπή, καὶ ὀπή, ἡ τρύπα, μικρόν. Τὰ διὰ
τοῦ ωρα ἐκφερόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὀπώρα· πληθώρα· Δεβώρα,
κύριον· Πανδώρα· Μηνοδώρα· Μητροδώρα· Νυμφοδώρα· καὶ τὰ λοιπά.
- 232 Τὰ διὰ τοῦ ωσυνη θηλυκά, εἰ μὲν έχουσι τὴν πρὸ τοῦ ως συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀγισύνη· μακαρισύνη· ἱερωσύνη· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δέ μακράν, διὰ
τοῦ ο μικροῦ· οἶον· δικαιοσύνη· βριθοσύνη· οἰκτοσύνη· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ωδια
συγκείμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ψαλμωδία· τραγωδία· παλινωδία·
ὕμνωδία. Σὺν τούτοις καὶ εὐωδία, δυσωδία. Τὰ δέ παρὰ τοῦ οδος διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται·
οἶον· εὐοδία, ἡ καλὴ ὁδός· δυσοδία, ἡ κακὴ ὁδός· ἀνοδία· καὶ τὰ ὅμοια ὡσαύτως. Ἀκώρεια,
ὕπωρεια, κρημνώρεια, μέγα καὶ δίφθογγον. Ἀπορία δέ, καὶ ἐξορία, ὑπερορία, καὶ ἐνορία,
μικρόν καὶ ἰῶτα. Αὐθωρία δέ, καὶ ἄωρία, καὶ διωρία, καὶ πολυωρία, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐκ τοῦ ὦρος
ὁ καιρὸς, μέγα. Τὰ διὰ τοῦ υνη θηλυκά διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον· δικαιοσύνη· κορύνη, ἡ
ματζοῦκα· Φρύνη, κύριον· καὶ τὰ ὅμοια.
- 233 Πλὴν τοῦ οῖνη, ἡ ἄμπελος. Τὰ διὰ τοῦ οια παροξύτονα θηλυκά διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφονται·
οἶον· παντοία· ὁποία· γελοία· ἑτεροία· ποία· πτοία· Τροία· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τῶν μετοχικῶν·
τετυφῖα· πεποικηκῖα· τεθεικῖα. Ταῦτα γὰρ διὰ τῆς καταχρηστικῆς διφθόγγου γράφεται. Σὺν
τούτοις καὶ μυῖα, ζωῦφιον. Ἀφύα δέ, ἄγραυλις, ψιλόν. Τὰ διὰ τοῦ οια προπαροξύτονα θηλυκά
παρὰ τὸ νοῦς καὶ ροῦς καὶ πλοῦς καὶ χροῦς συγκείμενα, διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεται. Τὰ
παρὰ τὸ νοῦς οἶον· ἄνοια· δύσνοια· κακόννοια· παράνοια· διάνοια· περίνοια. Τὰ παρὰ τὸ ροῦς·

οἶον· εὐροια· ἀπόρροια· σύρροια. Τὰ παρὰ τὸ πλοῦς· οἶον· εὐπλοια· δύσπλοια· ἄπλοια· ἔκπλοια· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ παρὰ τὸ χροῦς· οἶον· εὐχροια· δύσχροια· πολύχροια· καὶ τὰ ὅμοια. Σὺν τούτοις καὶ τὰ παρὰ τὸ πνοή· εὐπνοια· δύσπνοια· ἐπίπνοια· καὶ τὰ λοιπά. Σὺν πᾶσι καὶ Βέρροια, ὄνομα χώρας· καὶ ἀπλῶς τὰ διὰ τοῦ οἱα προπαροξύτονα ἅπαντα διφθογγίζονται.

- 234 Πλὴν τοῦ ἄρπυια, καὶ αἰθυια, Εἰλείθυια· ταῦτα γὰρ διὰ τῆς καταχρηστικοῦ διφθογγου γράφονται. Σὺν τούτοις καὶ μητρυιά, ὀξύτονον. Τροιά δέ, ἡ σχοῖνος, διὰ διφθογγου κυρίως. ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ. ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ Ε ΨΙΛΟΥ ΟΥΔΕΤΕΡΑ. Τὰ εἰς ες λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· ἀληθές· ἀψευδές· ἀμαθές· δυστυχές· αὐθαδές· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ σταῖς, τὸ ἄλευρον. Τὰ διὰ τοῦ αἰον οὐδέτερα προπαροξύτονα διὰ τῆς αἰ διφθογγου γράφονται· οἶον· ἔρμαιον, τὸ εὔρεμα· σπήλαιον· συμβόλαιον· περιβόλαιον· περιδέρραιον· ἔλαιον, τὸ τρωγόμενον· Σύλαιον, πόλις· καὶ ἀπλῶς ὅσα μονογενῇ εἰσι· σὺν τούτοις καὶ μάταιον, καὶ βέβαιον. Ὅσα δὲ τριγενῇ εἰσι, δύνανται καὶ συναίρεσιν δέξασθαι, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· χρύσειον, χρυσοῦν· ἀργύρεον, ἀργυροῦν· χάλκεον, χαλκοῦν· σιδήρεον, σιδηροῦν· καὶ κάνεον, κανοῦν.
- 235 Σὺν τούτοις καὶ ὄστρεον, καὶ ἔλεον, ἡ ἐλεημοσύνη. Τριγενῇ δὲ εἵπομεν, ὅτι ἐστὶν ὁ χρύσεος, ἡ χρυσέα, καὶ τὸ χρύσειον· καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς. Σημεῖωσαι δὲ καὶ ἄλλως τὰ ψιλὰ. Ὅσα γὰρ δύνανται ἰῶτα προσλαβεῖν ἐν τῇ ε, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθογγου γράφεται, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· χρύσειον, χρύσειον· ἀργύρεον, ἀργύρειον· χάλκεον, χάλκειον· ὄστρεον, ὄστρειον· καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ ὀστέον, παροξυτόνως. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ η θηλυκῶν διὰ τῆς αἰ διφθογγου γράφονται ἅπαντα· Μήθυμνα, Μηθυμναῖον χωρίον ἢ πεδίον.
- 236 Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονικαῖον· καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὰ ἐθνικὰ ὁμοίως τοῖς ἄνω. Ταῦτα δὲ πάντα πλατύτερον προεγράφησαν ἐν τοῖς διὰ τοῦ αἰος ἄρσενικοῖς. Τὰ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα ἅπαντα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· μέλι· στίμμι· κόμμι, τὸ ψιμμύθιον· κίκι, εἶδος ἐλαίου· σίνηπι· πέπερι, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ιον ὀνόματα οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· παιδίον· βιβλίον· κηπίον· θριγγίον, τὸ περίφραγμα· τρυβλίον, τὸ σκουτέλιον· χωρίον· χρυσίον· κρανίον, ἡ κεφαλή· καὶ τὰ ὅμοια· Τὰ δὲ περιεκτικὰ διὰ διφθογγου γράφονται· οἶον· ὠρεῖον· μουσεῖον· ὦδεῖον· κουρεῖον· διδασκαλεῖον· βαλανεῖον· μαντεῖον· ἀρχεῖον, τὸ παλάτιον· πατριαρχεῖον· κναφεῖον· ἱατρεῖον· μαγειρεῖον· θεωρεῖον, τὸ ἵπποδρόμιον· πανδοχεῖον· καπηλεῖον· χαμαιτυπεῖον· ὀρφανοτροφεῖον· γηροκομεῖον· ἐπισκοπεῖον· γραμματεῖον· καὶ σχολεῖον.
- 237 Περιέχει γὰρ τὸ ὠρεῖον τὰ ὠριμα κάρπιμα, τὸ μουσεῖον τὰς Μούσας, τὸ ὦδεῖον τοὺς ἄδοντας, τὸ κουρεῖον τοὺς κούρους, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς. Σὺν τούτοις καὶ τὸ στυππεῖον, σημεῖον, μνημεῖον, ἀγγεῖον, ἐργαλεῖον, φορεῖον, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω πρωτεύω, πρωτεῖον· δευτερεύω, δευτερεῖον· καλλιστεύω, καλλιστεῖον· βραβεύω, βραβεῖον· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ παρὰ τὸ λόγος, εἰ μὲν μετὰ ἀπτῶτων συντέθινται, ἥτοι μετὰ προθέσεων, προπερισπῶνται, καὶ διὰ διφθογγου γράφονται· οἶον, ἀναλογεῖον· εἰ δὲ μετὰ πτωτικῶν σύγκεινται, ἥτοι μετὰ ὀνομάτων, προπαροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ὠρολόγιον· ἀνθολόγιον· σιτολόγιον· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Τὰ διὰ τοῦ ιον προπαροξύτονα ἐπίθετα οὐδέτερα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· ἅγιον, κύριον, ὄσιον.
- 238 Τὰ δὲ μετουσιαστικὰ καὶ τὰ λοιπὰ, διφθογογραφοῦνται· οἶον· χρύσειον νόμισμα· ἀργύρειον εἰκόνισμα· καὶ πάλιν· ἐλάφειον κέρας· βόειον δέρμα· Ἀχίλλειον ὄπλον· Ἰορδάνειον ῥεῦμα. Σὺν τούτοις καὶ κώνειον, τὸ φάρμακον. Ταῦτα δὲ πάντα προεγράφη πλατύτερον ἐν τοῖς διὰ τοῦ ιος ἄρσενικοῖς. Σημεῖωσαι τὸ ἀργύριον, ὁ ἄργυρος, καὶ σιδήριον, ὁ σίδηρος, καὶ χρυσίον, ὁ χρυσός, διὰ τοῦ ἰῶτα. Γένειον δὲ μόνον διὰ διφθογγου γράφεται. Τὰ διὰ τοῦ ιδιον οὐδετέρως

ὑποκοριστικὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· οἰκίδιον· ἀργυρίδιον· σκαφίδιον, τὸ πλοιάριον· κλινίδιον· πορνίδιον· ξιφίδιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὅμοια· Πλὴν εἰ μὴ ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου λέξεως ἔχουσι τὸ ε· ἐκεῖνα γὰρ πλεονασμῶ τοῦ ἰῶτα διφθογγίζονται· οἶον λέξις, λέξεως, λεξειδίου· τάξις, τάξεως, ταξειδίου· ἀλυσείδιον· κτησείδιον.

- 239 Σὺν τούτοις καὶ ἀγγεῖδιον, ἀπὸ τοῦ ἀγγεῖον· καὶ σκαφείδιον, ἡ δίκηλλα, ἀπὸ τοῦ σκαφεύς, σκαφέως· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Τὰ διὰ τοῦ ἱμον ἀναφερόμενα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πρῶϊμον· ὄψιμον· καὶ διὰ τοῦ ἱνον· οἶον· πέτρινον· λίθινον· καὶ τὰ διὰ τοῦ ἱστον· οἶον· πρῶτιστον, χεῖριστον. Ταῦτα γὰρ πάντα προεγράφησαν εἰς πλάτος ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Τὰ εἰς ὃν λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· ξύλον· φύλλον· σκῦλον· κῶλον· δῶρον· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἄζων, τὸ νεκρὸν, καὶ ἡμίζων, τὸ ἡμιθανές. Τὸ δὲ ἔμπλεων, καὶ περίπλεων, καὶ εὐγεων, καὶ λυπρόγεων, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς· ἐκείνοις γὰρ ἀκολουθεῖ. Τὰ εἰς ὃς λήγοντα οὐδέτερα ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· βέλος· τέλος· μέλος· τεῖχος· ξίφος· στέφος· στίφος· γῆθος· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ φῶς, καὶ ῥῶς, καὶ τὰ ἐκ τούτων. Ὡσαύτως καὶ τὰ μετοχικὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· τὸ τετυπός· τὸ λελοιπός· τὸ πεποικός· καὶ τὰ ὅμοια.
- 240 Πλὴν τοῦ ἔστως, βεβώς, γεγώς, καὶ τεθνεώς. Τὰ εἰς ὦρ λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὕδωρ· τέκμωρ· ἐέλδωρ, τὸ ἐνθύμημα· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ κάλορ· ἥτορ· ἄορ· καὶ Ἄνορ, ἀρσενικόν, ὁ ἀνὴρ· Γόμορ, Χοδογόμορ, καὶ Ναβουχοδονόσορ, ὀνόματα κύρια. Τὰ διὰ τοῦ ω ο τερον καὶ ω ο τατον, ὡς ἐν τοῖς διὰ τοῦ ω ο τερος καὶ ω ο τατος. Τὰ παρὰ τοῦ ὄνομα· οἶον· ἀνώνυμον, δυσώνυμον.
- 241 Τὰ παρὰ τοῦ ὄλεθρος· οἶον· ἀνώλεθρον, ἐπώλεθρον. Τὰ παρὰ τοῦ ὄροφος· οἶον· διώροφον· τριώροφον. Τὰ παρὰ τὸ ὀδύνη· οἶον· ἀνώδυνον· ἐπώδυνον. Τὰ παρὰ τοῦ ὄφελος· οἶον· ἀνωφελές· ἐπωφελές. Καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ἔμπροσθεν. Τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον· πῶϋ· γόνυ· δόρυ· ἡδύ· γλυκύ· δριμύ· καὶ τὰ λοιπά. Τὰ διὰ τοῦ οιον, τοῖον· γελοῖον· καὶ τὰ λοιπά προεγράφησαν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ. ΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩ ΡΗΜΑΤΑ. Τὰ διὰ τοῦ αἰω ρήματα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· παλαίω· κλαίω· πταίω· παίω, τὸ τύπτω· γαίω, τὸ γαυριῶ· κναίω· ἀποκναίω, τὸ λυπῶ· λιλαίω, τὸ ἐπιθυμῶ· ραίω, τὸ φθείρω· ναίω, τὸ οἰκῶ· καὶ τὰ λοιπά.
- 242 Πλὴν τῶν ἐπιδεχομένων συναίρεσιν· οἶον· ποιέω, ποιῶ· λαλέω, λαλῶ· ὀμιλέω, ὀμιλῶ· καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου μὲν προσώπου μὴ ἐπιδεχομένων συναίρεσιν, ἐπὶ δὲ γε τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου· οἶον· θέω, τὸ τρέχω, θέεις· θεῖς, θέει· θεῖ· χέω, χέεις· χεῖς, χέει· χεῖ· ρέω, τὸ χέω, ρέεις· ρεῖς, ρέει· ρεῖ· νέω, τὸ κολυμβῶ· καὶ τὰ λοιπά. Σὺν τούτοις καὶ τὸ ξέω, καὶ ἔτερα. Τὰ διὰ τοῦ αἰνω ρήματα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· μωραίνω· ὀσφραίνω· ποιμαίνω· ἀσθμαίνω· κροαίνω, τὸ πηδῶ· λιπαίνω· λιγαίνω, τὸ ὑμνῶ· παπταίνω, τὸ ἐπιτηρῶ· βαμβαίνω, τὸ κτυπῶ τοὺς ὀδόντας· αὐαίνω, τὸ ξηραίνω· διαίνω, τὸ βρέχω· ἰαίνω, τὸ εὐφραίνω· πημαίνω, τὸ βλάπτω· φαίνω, τὸ λάμπω· καὶ ἀπλῶς πάντα ἐν οἷς ἀναφαίνεται τὸ α ἐν τῷ μέλλοντι· οἶον· μωραίνω, ὁ μέλλων μωρανῶ· λιπαίνω, ὁ μέλλων λιπανῶ· καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσα δὲ παράγουσιν ἐξ αὐτῶν ἀρσενικὰ ὀνόματα εἰς ὃς λήγοντα διὰ τοῦ ε γράφονται· οἶον· φένω, τὸ φονεύω, φόνος· στένω, τὸ στενάζω, στόνος· πένω, τὸ ἐνεργῶ, πόνος· καὶ τὰ ὅμοια.
- 243 Σὺν τούτοις καὶ ἔνω, τὸ δύναμαι. Τὰ διὰ τοῦ αἰρω βαρύτονα ρήματα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· μαρμαίρω, τὸ λάμπω· μεγαίρω, τὸ φθονῶ· ἀσπαίρω, τὸ ψυχρῶ· καρκαίρω, τὸ ἡχῶ· αἶρω, τὸ ὑψῶ· ἐπαίρω· δαίρω, τὸ τύπτω· καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσα δὲ ἐξ αὐτῶν παράγουσιν ὀνόματα βραχεῖ παραληγόμενα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· φέρω, φόρος· θέρω, τὸ θερμαίνω, θέρος· δέρω, τὸ ἐκδέρω, δορά. Σὺν τούτοις, ἔρρω, τὸ φθείρομαι, διὰ δύο ρρ· ἔρω, τὸ

ἔρωτῶ· ἔρομαι, τὸ αὐτό· καὶ ἀγηγαίρω, τὸ συναθροίζω. Ὡσαύτως καὶ τὰ διὰ τοῦ αἰρω
περισπώμενα ῥήματα διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀναιρῶ· καθαιρῶ· διαιρῶ· περιαιρῶ· καὶ
τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἔρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ μέντοι μέλλοντες διὰ τῆς τετάρτης
συζυγίας ἅπαντες διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· σπερῶ, κερῶ, ἀπὸ τοῦ σπαίρω καὶ κείρω· καὶ
τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ διὰ τοῦ εχω ῥήματα ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἶον· βρέχω· τρέχω·
ἀμπέχω, τὸ ἐνδύω· κατέχω· καὶ τὰ ὅμοια.

244 Τὰ διὰ τοῦ εἰβω ῥήματα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀμείβω· στείβω· λείβω· εἴβω, τὸ
στάζω· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. Τὰ διὰ τοῦ ηγω ῥήματα διὰ τοῦ η γράφονται·
οἶον· ἀρήγω, τὸ βοηθῶ· λήγω, τὸ παύω· τμήγω, τὸ διαχωρίζω· θήγω, τὸ ἀκονῶ· καὶ τὰ ὅμοια.
Πλὴν τοῦ θίγω, τὸ προσψάύω· πνίγω· καὶ μίγω, ὃ καὶ μίσγω γράφεται. Ἐπείγω δὲ, τὸ σπουδάζω,
δίφθογγον, ἐξ οὗ καὶ ἐπείγωλη. Τὰ διὰ τοῦ ηγω περισπώμενα ῥήματα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται·
οἶον· κυνηγῶ· στρατηγῶ· χορηγῶ· φορτηγῶ· σιτηγῶ· καὶ ἀπλῶς ὅσα ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνονται.
Ἄστιγῶ δὲ καὶ σιγῶ, ῥιγῶ καὶ σφριγῶ, διὰ τοῦ ι. Τὰ διὰ τοῦ ηδω ῥήματα διὰ τοῦ η γράφονται·
οἶον· μήδω, καὶ μήδομαι, παθητικόν, τὸ βουλευομαι· κήδω, τὸ λυπῶ· ἥδω, τὸ εὐφραίνω· καὶ
πηδῶ, περισπώμενον· φιληδῶ, καὶ τὰ ὅμοια.

245 Ἐρείδω, τὸ ἐπιστηρίζω· καὶ φείδω, τὸ ἐλεῶ, οὗ τὸ παθητικόν φείδομαι, καὶ ἀφειδῶ
περισπωμένως· καὶ εἶδω, τὸ ὁμοιῶ, δίφθογγοι. Ἰδῶ δὲ, ἰῶτα. Τὰ διὰ τοῦ ιζω ῥήματα διὰ τοῦ ι
γράφονται· οἶον· βαδίζω· δογματίζω· ἐρίζω, τὸ φιλονεικῶ· λακτίζω· κλεῖζω· ἀσμενίζω· σοφίζω·
καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ δανείζω, καὶ χρήζω· ὧν τὸ μὲν δανείζω, δίφθογγον, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ
δάνειον, δανειάζω, καὶ ἐν συγκοπῇ· τὸ δὲ χρήζω, η, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ χρέος, χρεῖζω, καὶ
τροπῇ ε εἰς η, χρήζω, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου. Τὰ διὰ τοῦ ηθω ῥήματα διὰ τοῦ η
γράφονται· οἶον· κνήθω· γήθω· λήθω, τὸ λανθάνω· ἀλήθω· νήθω· σήθω, τὸ κοσκινίζω· πρήθω·
μήθω, τὸ μανθάνω· καὶ τὰ ὅμοια. Βρίθω δὲ, τὸ βαρῶ, διὰ τοῦ ι, καὶ πιθῶ, περισπωμένως. Πείθω
δὲ, τὸ καταπείθω, καὶ ἀφειδῶ, καὶ ἀπειθῶ, καὶ φειδόμενος, καὶ πειθόμενος, δίφθογγοι.

246 Εἰδῶ δὲ, καὶ πιθῶ, καὶ ἠφιδημένος καὶ ἠπιθημένος, ι. Τὰ διὰ τοῦ ινω ῥήματα διὰ τοῦ ἰῶτα
γράφονται· οἶον· πίνω· κλίνω· σίνω, τὸ βλάπτω· ὀρίνω, τὸ διεγείρω· ὠδίνω, γεννῶ· τίνω, τὸ
ἀνταποδίδωμι· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ τείνω, τὸ ἐξαπλῶ· θείνω, τὸ τύπτω· στείνω, τὸ στενάζω·
γείνω, τὸ γεννῶ· ἐλεεῖνω, τὸ ἐλεῶ· ἀλεεῖνω, τὸ ἐκφεύγω· ἐρεεῖνω, τὸ ἔρωτῶ· καὶ κτείνω, τὸ
φονεύω. Κτιννύω δὲ, ι. Τὰ διὰ τοῦ ηκω ῥήματα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· ἥκω, τὸ ἔρχομαι, καὶ
τὰ ἐξ αὐτοῦ· ἀνήκω· καθήκω· προσήκω· προήκω, τὸ προέρχομαι· τήκω, τὸ δαμάζω· καὶ τὰ λοιπά.
Εἴκω, τὸ ὑποχωρῶ καὶ ὑποτάσσομαι, δίφθογγον· ἴκω δὲ, τὸ ἰκετεύω, διὰ τοῦ ἰῶτα. Τὰ δὲ
περισπώμενα ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφονται· σφηκῶ· μηκῶ, μηκῶμαι, τὸ παθητικόν· ἀντισηκῶ
δὲ, καὶ τὰ ὅμοια.

247 Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· δείκω, τὸ φανερῶ, δίφθογγον· δήκω, τὸ δάκνω, καὶ τὸ λυπῶ, η· δίκω δὲ, τὸ
τιτρώσκω· νικῶ, τὸ τροπαιοῦχῶ, ἰῶτα· νεικῶ δὲ, τὸ φιλονεικῶ, δίφθογγον. Τὰ διὰ τοῦ ισκω
ῥήματα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· εὐρίσκω· κυῖσκω· ἀλίσκω· ἐνδειδίσκω· εἴσκω, τὸ ὁμοιῶ·
καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ μιμνήσκω· κικλήσκω, τὸ καλῶ· ἀλδήσκω, τὸ ποτίζω· καὶ θνήσκω. Τὰ διὰ
τοῦ ησσω καὶ ηττω ῥήματα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· πλήσσω, πλήττω· ῥήσσω, ῥήττω· πήσσω,
τὸ πηγνύω· θωρήσσω, τὸ καθοπλίζω· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ πτίσσω, τὸ τύπτω· φρίσσω·
αἰνίσσω· φοινίσσω· ἐλίσσω· δεδίσσω· καὶ κυρίσσω, τὸ κερατίζω. Τὰ διὰ τοῦ ειρω ῥήματα διὰ τῆς
εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· σπείρω· φθειρῶ· ἀγείρω, τὸ συναθροίζω· οἰκτείρω· ἰμείρω· κείρω,
τὸ κόπτω· πείρω, τὸ σουβλίζω· εἴρω, τὸ πλέκω· τείρω, τὸ δαμάζω· καὶ τὰ λοιπά.

248 Τὰ δὲ περισπώμενα πάντα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· τηρῶ, τὸ φυλάσσω· καὶ πηρῶ, τὸ
τυφλῶ. Πειρῶ δὲ τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι, οὗ τὸ παθητικόν πειρῶμαι, διὰ διφθόγγου γράφεται.

Τὰ διὰ τοῦ ιπτω ῥήματα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ῥίπτω· νίπτω· ἵπτω, τὸ βλάπτω· λίπτω, τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Σκήπτω δὲ καὶ σκίηπτομαι, τὸ προφασίζομαι, διὰ τοῦ η γράφονται. Φιλαλειπτῶ δὲ, καὶ ἀνερείπτω, διὰ διφθογγου. Τὰ διὰ τοῦ ηχω ῥήματα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· σμήχω· λήχω, τὸ λαγχάνω· ψήχω, τὸ ὁμαλίζω· νήχω, τὸ πλέω· βλήχω, βληχῶμαι, τὸ παθητικόν· ὑπερηχῶ· ἐξηχῶ· καὶ τὰ λοιπὰ. Εἵχω δὲ, καὶ στείχω, τὸ πορεύομαι, δίφθογγα. Γλίχω δὲ, τὸ γλίχομαι, καὶ ὁμιχῶ, τὸ οὐρῶ, περισπωμένως, ι.

249 Τὰ διὰ τοῦ ιω βαρύτονα ῥήματα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· κυλίω· μηνίω, τὸ ὀργίζομαι· κονίω, τὸ μάχομαι· τίω, τὸ τιμῶ, καὶ τὸ τιμωρῶ, καὶ ἀνταποδίδωμι· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ σείω, τὸ ταρασσῶ· κλείω, τὸ σφραλίζω· καὶ ὅσα Ἀττικοὶ εἰσι μέλλοντες· τύψω, τυψείω· πλέξω, πλεξείω· βρώσω, βρωσεῖω· θύσω, θυσεῖω· ποιήσω, ποιησεῖω· καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ιω περισπώμενα ῥήματα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· κοστιῶ· ἐρυθριῶ· ἀνιῶ· παινιῶ· αἰμωδιῶ· ἰλιγγιῶ· βουλιμιῶ· μαθητιῶ· τυραννιῶ· καὶ τὰ λοιπὰ. Χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου ἔχει τὸ δίφθογγον· οἶον· τέλειον, τελειῶ· γένειον, γενειῶ· σημειῶν, σημειῶ· βασίλειον, βασιλειῶ· καὶ μεῖον, μειῶ, τὸ ἐλαττῶ. Τίθημι, ἴστημι, καὶ τὰ ὅμοια, τῷ η παραλήγονται.

250 Ἄνειμι καὶ κάτειμι, ἔξειμι, πρόειμι, καὶ τὰ ὅμοια, δίφθογγα. Ἀνίημι, καὶ κατήημι, καὶ τὰ ὅμοια, ἰῶτα καὶ ἦτα. Ἄνιμεν δὲ καὶ κάτιμεν καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται. Τὰ διὰ τοῦ ου ἐκφερόμενα ῥήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· χρυσῶ· στεφανῶ· δηλῶ· τυπῶ, γανῶ· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ζῶω, ἰδρῶω, πλῶω, ἡβῶω, τὸ ἀκμάζω, καὶ μαιμῶω. Τὰ διὰ τοῦ ου περισπώμενα ῥήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· βοῶ· νοῶ· γνοῶ· ἄγνοῶ· ἄλοῶ· μακοῶ· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ζῶω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Τὰ διὰ τοῦ ωδω περισπώμενα ῥήματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ὀρῶδῶ· κωμωδῶ· ψαλμωδῶ· θεσπιωδῶ· εὐωδῶ, τὸ εὐπλοῶ· καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Πλήν τοῦ εὐοδῶ, τὸ κατευοδῶ.

251 Τὰ διὰ τοῦ ωζω ῥήματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· πατρώζω· μητρώζω· οἰμώζω· κρώζω· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ἀρμόζω· δεσπόζω· ὡς τό· “οὐχ ἀρμόζει σοι δεσπόζειν ὅτι ὄξεις.” Τὰ διὰ τοῦ ωθω ῥήματα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· κλώθω· πρῶθω· βρώθω· ὥθω, τὸ ἀποδιώκω· καὶ ὠθῶ, περισπωμένως, ὅθεν καὶ ἀπωθῶ καὶ διωθῶ. Ὅθω δὲ, τὸ ἐπιστρέφομαι, ὄθομαι τὸ παθητικόν, μικρόν. Τὰ διὰ τοῦ ωρω περισπώμενα ῥήματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· θεωρῶ· σκαιωρῶ· πολυωρῶ· εὐθυωρῶ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλήν τοῦ ὀρῶ, τὸ βλέπω, καὶ θορῶ, τὸ πηδῶ. Τὰ διὰ τοῦ ωσκω ῥήματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· τιτρώσκω, βιβρώσκω. Πλήν τοῦ βόσκω.

252 Τὰ διὰ τοῦ ωττω καὶ ωσσω ῥήματα ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· λιμῶττω, λιμῶσσω· ὄνειρώττω, ὄνειρώσσω· κνώττω, κνώσσω, τὸ κοιμῶμαι· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ὄσσω, τὸ μαντεύομαι, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Τὰ διὰ τοῦ υζω ῥήματα ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφονται· οἶον· γογγύζω· ὀλολύζω· ἐρπύζω· θωῦζω, τὸ θηριωδῶς βοῶ· τρύζω· κλύζω· σφύζω· σκύζω· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ἄθροίζω· καὶ ῥοιζῶ, τὸ ἡχῶ, περισπωμένως· ὅθεν καὶ ἄθροισις, καὶ ἄθροισμα, καὶ ῥοίζημα, καὶ εὐροίζον χρυσίον. Τὰ διὰ τοῦ υνω ἐκφερόμενα ῥήματα διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφονται· οἶον· ἀλγύνω· βραδύνω· δηθύνω, τὸ αὐτό· μολύνω· φορύνω, τὸ αὐτό· ἀμύνω, τὸ βοηθῶ· ἀμύνομαι, παθητικόν, τὸ κολάζω· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ θοινῶ, καὶ οἰνῶ, περισπωμένως. Τὰ διὰ τοῦ υχω ῥήματα διὰ τοῦ υ ψилоῦ γράφονται· οἶον· ψύχω· τρύχω· σμύχω, τὸ καίω· καὶ τὰ λοιπὰ.

253 Πλήν τοῦ οἰχῶ, οἷχομαι, παθητικόν, ὃ δηλοῖ τὸ φθείρομαι, καὶ πορεύομαι. Τὰ διὰ τοῦ ου ῥήματα διὰ τοῦ υ γράφονται· οἶον· θύω, λύω, ρύω, ἄνύω, ζωννύω, ῥωννύω, χωννύω, ζευγνύω, σκεδαννύω· ὕω, τὸ βρέχω· καὶ τὰ λοιπὰ. Πλήν τοῦ ἄλοῖω, τὸ τύπτω, ἐξ οὗ καὶ πατραλοίας, ὃ τὸν πατέρα τύπτων· οἶω, τὸ κομίζω· καὶ οἶομαι, τὸ ὑπολαμβάνω, παθητικόν· καὶ οἶῶ, τὸ μονῶ,

περισπωμένως· καὶ ἀλλοιῶ, ὅθεν καὶ ἀλλοιώσις, καὶ ἀλλοιωτικὸν φάρμακον. ἈΡΧΗ ΤΩΝ
ἘΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

- 254 (1τ) Τὰ εἰς αἰ λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· βαβαί, παπαί, οὐαί, ἀταταί, καὶ ἀπλῶς ὅσα θρηνητικά. Πλὴν τοῦ ἀβάλε, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Σὺν τούτῳ καὶ εἴθε, ἀντὶ τοῦ αἰίποτε, καὶ αἴθε, τὸ αὐτό· καὶ ὅσα εἰς ζε· θύραζε, Ἀθήναζε, χαμάζε· καὶ ὅσα χρονικά· τότε, ποτὲ, ὅτε, ἄλλοτε, ἐκάστοτε, ἐνίποτε, πάντοτε, ὅψε, καὶ τὰ λοιπά. Τὰ εἰς βι λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀτριβί, ἀβλαβί, καὶ τὰ λοιπά. Τὰ εἰς γι· οἶον· ἀμιγί, καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ. Τὰ εἰς δει διφθογογραφοῦνται· οἶον· ἀσπουδεῖ, ἀσπονδεῖ· κομιδῇ δὲ, ἦτα· πανσυδὶ δὲ, ἰῶτα. Τὰ καθαριεύοντα, δίφθογγα· ἄθεεῖ, αὐτοβοεῖ, ἀεὶ καὶ αἰεῖ. Πλὴν τοῦ πρῶτῃ, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Τὰ εἰς ζη διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· πεζῇ.
- 255 Τὰ εἰς θει διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀμαθεῖ, παμπληθεῖ, ἀμοχθεῖ. Πλὴν τοῦ ἀμισθί· αὐτόθι, βαρυτόνως. Τὰ εἰς κι διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· πανοικί, ἐνοικί. Πλὴν τοῦ ἐκεῖ. Εἰκῇ, ἀντὶ τοῦ μάτην, ἦτα. Τὰ εἰς λει διὰ διφθόγγου· ἀμελεῖ, ἀνομιλεῖ, ἀβουλεῖ· καὶ ἀμέλει, βαρυτόνως. Τὰ εἰς μει διὰ διφθόγγου· πανδημεῖ, ἀτερμεῖ, ἡρεμεῖ. Πλὴν τοῦ μηδαμῇ, οὐδαμῇ. Τὰ εἰς νι διὰ τοῦ ἰῶτα· προταινί, ἀθρηνί, νηποινί. Πλὴν τοῦ ἀφανεῖ· τηνεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε· καὶ πανθοινεῖ. Παγγενῇ δὲ, πανσθενῇ, ἀχανῇ, καὶ πρινή, διὰ τοῦ ἦτα. Τὰ εἰς ξει διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· αὐτολεξεῖ. Τὰ εἰς ιξ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀπρίξ. Τὰ εἰς πι διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀρῖρεπι, ἀτρεπί· Πλὴν τοῦ ἀμηγέπη, καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ.
- 256 Τὰ εἰς πτι διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀτρεπτί, ἀμετατρεπτί, καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν. Τὰ εἰς ρει διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἐν ἀκαρεῖ, ἀμετρεῖ. Πλὴν τοῦ αὐτοχειρί, ἄωρι, αὐτανδρί. Ἀκαρῇ δὲ, διὰ τοῦ η γράφεται. Τὰ εἰς τι ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἀνιδιτί, ἀπονητί, ἀμογητί, ἀναιμωτί, ἀκοντί, ἀκροποδιτί, ἀκονιτί, ἔτι, καὶ ἄρτι. Ἀμαρτῇ καὶ ὁμαρτῇ, διὰ τοῦ ἦτα. Ἀφετεῖ δὲ, καὶ ἀνατεῖ, ἀντὶ τοῦ ἄνευ βλάβης, δίφθογγα. Τὰ εἰς στι ἅπαντα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· νεωστί, ἑλληνιστί, ῥωμαῖστί, μελιστί, ἀπταιστί, αἰολιστί, ἱαστί, μεγαλωστί, ἀνωῖστί, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀγελαστεῖ, καὶ ἀπληστέι.
- 257 Τὰ εἰς κτι διὰ τοῦ ἰῶτα· οἶον· ἀστακτί, ἀσκαρδαμυκτί, ἀστενακτί, ἀμυκτί· ἀνοικτί, ἀντὶ τοῦ ἀνιλεῶς· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἀκηρυκτεῖ, καὶ δακτυλοδεικτεῖ. Τὰ εἰς φει διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀξιφεῖ, παμψηφεῖ. Πλὴν τοῦ ἱφι τοῦ ἰσχυρῶς· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. Κρυφῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ κρυφίως, ἦτα. Τὰ εἰς χει διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· ἀμυχεῖ, ἀψυχεῖ. Πλὴν τοῦ μονονουχί, οὐχί· καὶ ἦχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου. Τὸ δὲ ἡσύχῃ, διχῇ, τριχῇ, τετραχῇ, πενταχῇ, πολλαχῇ, ἐκασταχῇ, διὰ τοῦ ητα γράφονται· ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ὡς μακροκαταλήκτων ἐπιρρημάτων γινόμενα, ἡσύχως, διχῶς, τριχῶς, καὶ τὰ ἐξῆς.
- 258 Τὰ εἰς χθει διὰ διφθόγγου· ἀμοχθεῖ, καὶ τὰ λοιπά. Τὰ εἰς χρι διὰ τοῦ ἰῶτα· οἶον· μέχρι, ἄχρι. Πλὴν τοῦ χρή καὶ ἀπόχρη, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖ. Τὰ εἰς ψει διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον· αὐτοψεῖ. Πλὴν τοῦ ὕψι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὕψους, διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἰστέον καὶ τοῦτο· αἱ εἰς ι ἐπεκτάσεις διὰ τοῦ ἰῶτα· οἶον· δευρί, ἐνθαδί, νυνί, ὠδί, οὕτωςι, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ὠσεῖ, ὠσανεῖ, ὠσπερεῖ, καὶ οἶονεῖ, καὶ ἀεὶ, ὃ καὶ αἰεῖ γράφεται. Τὰ εἰς ην ἐπιρρήματα διὰ τοῦ η γράφονται· οἶον· μάτην, χύδην, πρῶην, φύρδην· ἄρδην, ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντως· φοράδην, διαρρήδην, συλλήβδην, ἀριστίνδην, πλουτίνδην· ἀκὴν ἀντὶ τοῦ ἡσύχως· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ πρίν, πάλιν, ἀνόπιν, καὶ κατόπιν.
- 259 Τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον· πολλάκις, πλεονάκις, ὀλιγάκις, ἑκατοντάκις, χιλιάκις, τετράκις, πεντάκις, μυριάκις, δις, τρίς, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐπὶ ἀριθμοῦ. Σὺν τούτοις μόλις, αὐθις, μόγις χωρὶς, ἀντὶ τοῦ ἄνευ· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ἐξῆς, καθεξῆς, ἐφεξῆς ἐξεΐης, τὸ αὐτό· ἔμπης, ἀντὶ τοῦ ὅμως· ἐπίσης, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· καὶ διακενῆς, ἀντὶ τοῦ μάτην. Τὰ διὰ τοῦ

ἦθεν ἅπαντα διὰ τοῦ ἡ γράφονται· οἶον· γῆθεν, Ἀθήνηθεν, Κρήτηθεν, Κυθήρηθεν, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ διὰ τοῦ ἡδον ἐκφερόμενα ἐπιρρήματα ἅπαντα διὰ τοῦ ἦτα γράφονται· οἶον· ποταμηδόν, κρουνηδόν, σωρηδόν, σμηνηδόν, καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ διακριδόν, καὶ ἀποκριδόν. Περὶ δέ γε τοῦ ἐν τούτοις δον γραφῆσεται ἔμπροσθεν ἐν τοῖς διὰ τοῦ ω μεγάλου.

260 Τὰ εἰς ω ἐπιρρήματα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, πρόσω, ὀπίσω, πόρρω, προσωτέρω, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ δεῦρο, καὶ ἄπο. Τὰ εἰς ον λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· ἔνδον, μᾶλλον, θάττον, βοτρυδόν, σωρηδόν, καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ χρεών, ἐκποδών, ἐκδεξιών, ἐξαριστερών, ἐξευωνύμων, καὶ τελευτών. Τὰ εἰς ως λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον· ἀληθῶς, ψευδῶς, δικαίως, ἀδίκως, ἀσθενῶς, καὶ τὰ ὅμοια.

261 Πλὴν τοῦ πάρος, ἦμος, τῆμος, τημοῦτος, ἔναγχος, ἐτός, ἐντός, ἐκτός, κῆχος, ἀνακράτος, κατακράτος, διαβραχέος, διαταχέος, καὶ διαπαντός. Τὰ διὰ τοῦ οθεν καὶ οσε ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἶον· οὐρανός, οὐρανόσε, οὐρανόθεν· ὕψος, ὑπόσε, ὑπόθεν· θεός, θεόθεν· οἶκος, οἶκοθεν· πατρόθεν· μητρόθεν· καὶ ἀπλῶς ὅσα ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται. Σὺν τούτοις καὶ οὐδαμόθεν, πάντοθεν, ἄποθεν. Ἀποτέρωθεν δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Πλὴν τοῦ ἐκάτερος, ἐκατέρωθεν καὶ ἐκατέρωσε· καὶ ὁποτέρωθεν· καὶ ὅσα ἐξ ἐπιρρήματων εἰς ω μέγα ληγόντων· ἄνω, ἄνωθεν· κάτω, κάτωθεν· ἔξω, ἔξωθεν· πόρρω, πόρρωθεν· καὶ τὰ λοιπά.

262 Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· κύκλωσε, καὶ κύκλωθεν, μέγα· κυκλόσε δὲ καὶ κυκλόθεν, μικρόν. Τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἶον· πάνυ, μεταξύ· μεσσηγύ, ἀντὶ τοῦ μέσον· παρευθὺ, ἐπιπολὺ, ταχὺ, καὶ τὰ λοιπά. Πλὴν τοῦ ὅττοτοϊ, αἰβοῖ, ἀντὶ τοῦ φεῦ· καὶ τὰ τοπικά· ἐνταυθοῖ, Μεγαροῖ, Πειραιοῖ, Σφηττοῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ. ἍΛΕΡΟΙ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

263 (1τ) Ἴξ ἰκός, καὶ ἰψ ἰπός, διὰ τοῦ ἰῶτα· σῆς δὲ σητός, καὶ σῆψ σηπός, καὶ σῆρ σηρός, διὰ τοῦ η. Ταῦτα δὲ πάντα τὸν σκώληκα σημαίνουσιν. Ἰλλος ὁ ὀφθαλμός, ἰῶτα· ἦλος, τὸ καρφίον ἡ εἴλω, δὲ, ὁ δοῦλος, δίφθογγον. Ἀλίτης, ὁ θαλάσσιος, ἰ· ἀλήτης, ὁ πλανήτης, ἡ ἀλείτης, δὲ, ὁ ἀμαρτωλός, δίφθογγον. Νιρεὺς, ὁ εὐμορφος, ἰ· Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος, ἡ νειρεὺς δὲ, ὁ κόχλος, δίφθογγον. Νυμφίος, ὁ γαμβρός, ἰῶτα· νυμφεῖος δὲ, ὁ παστός, δίφθογγον. Σίδηρος, καὶ πίθηκος, ἰ, ἡ Ξιφιλῖνος, ἰῶτα τὰ τρία· κηλήτης, ἦτα πάντα. Λιπόσαρκος καὶ λιπόκρεως, ὁ ἔχων σάρκα καὶ κρέα, ἰ· λειπόσαρκος καὶ λειπόκρεως, ὁ λειπόμενος σαρκῶν καὶ κρεῶν, δίφθογγα.

264 Φημισμός δὲ ἦτα καὶ ἰῶτα. Εὐφημησμός δὲ, δύο ἡ χρησμός, ἡ τεμμαχισμός δὲ, ἰῶτα. Λογισμός ἰ· ἀπολογησμός δὲ, ἡ ἀπολογία, ἦτα. Ἀνειμένος, ὁ ῥάθυμος, δίφθογγον· ἀνημένος δὲ, ὁ διεγυγερμένος καὶ ἀνεπτοημένος, ἡ. Ἀλογήσας, ὁ καταφρονήσας, ἡ. Μελησμός, ἡ φροντίς, ἡ μελισμός δὲ, ἡ κατακοπή τῶν κρεῶν, καὶ τὸ ἄσμα, ἰ. Πλεῖστος καὶ ἀμπλειστος, καὶ πλειστάκις, ἐπίρρημα, δίφθογγον. Ἀπληστος δὲ, καὶ ἀπληστία, καὶ πλῆσιμον, καὶ πλῆσιμονῇ, καὶ πλῆρες, διὰ τοῦ ἦτα. Δυσειδής, εὐειδής, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ εἶδος, δίφθογγα· ἀηδής δὲ καὶ μελιηδής, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἦδω, τὸ εὐφραίνω, ἦτα.

265 Δημήτριος, ὄνομα κύριον, ἦτα δύο καὶ ἰῶτα· διμήτριος, ὁ Διόνυσος, ἰ, ἡ καὶ ἰ, ἀπὸ τοῦ δις μήτραν διελθεῖν· διμίτριος, ὁ δὺς ζώνας ἔχων πολεμικὰς, ἰῶτα τὰ τρία· δημήτριος δὲ, ὁ καρπός ὁ τῆς Δημήτερος, ἦτοι τῆς γῆς, ἦτα δύο καὶ δίφθογγον. Θαμινός, ἰῶτα· θαμειός, δίφθογγον. Τὰ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν ἅμα καὶ ἀρσενικῶν συγκείμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· ἐκ τοῦ δόσις καὶ τοῦ θεός, Δοσίθεος· ἐκ τοῦ στάσις καὶ τοῦ χορός, Στησίχορος. Σὺν τούτοις καὶ ἀλεξίκακος· κλεψίγαμος, ῥηξίφωνος, δεισιδαίμων, σεισίχθων. Ἀλεξητήριος, ἡ, τὸ ξῆ· ἐξιτήριος δὲ, ἰῶτα. Νεανείας, ἀλαζονείας, τραυματείας, γοητείας, φυγαδείας, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ ἰῶτα, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὁ νεανίας· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ δίφθογγον, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ νεανεία,

τῆς νεανείας, τῆς ἀλαζονείας, καὶ τὰ λοιπά. Παρεῖα, δίφθογγον· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦη, καλλιπάρης, φοινικοπάρης, μιλοπάρης, καὶ τὰ ὅμοια. Σφίσιν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς ι· σφῆσι δὲ, ἀντὶ τοῦ αὐταῖς η·.

266 Χειμῶν χειμῶνος, καὶ λειμῶν λειμῶνος, δίφθογγον καὶ ω. Χιτῶν χιτῶνος, ἰῶτα καὶ ω μέγα· χιών δὲ, χιόνος, ι καὶ μικρόν. Κῶδιξ, καὶ μῶδιξ, ἡ ὕφαιμος πληγῇ, μέγα καὶ ἰῶτα. Σκῶληξ, καὶ ἀλώπηξ, μέγα καὶ η· σκόλιξ δὲ, μικρόν, καὶ ι. Κλυδωνισμός, υ ψιλόν, καὶ ω μέγα, καὶ ἰῶτα· λαιδορησμός δὲ, δίφθογγον, μικρόν καὶ ἦτα. Εὐήκοος, η· εὐεικτος, δίφθογγον. Μωσέως, μέγα· Μωϋσέος, μικρόν. Μῶλωψ, καὶ κώνωψ, καὶ μῶλωπος καὶ κώνωπος, μέγα· Δόλοψ καὶ σκόλοψ, καὶ Δόλοπος καὶ σκόλοπος, μικρόν. Στόμα, μικρόν, στώμυλος δὲ, μέγα· στοαιμύλος ἦν, καὶ συγκοπῇ τοῦ μ, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ αἰ εἰς ω μέγα, στώμυλος· στώμυλος δὲ, καὶ στωμυλεύω, καὶ στωμυλία, μέγα.

267 Στοὰ, μικρόν· ἐκ τοῦ στοὰ, στοαῖκός, καὶ κράσει τοῦ ο α εἰς ω μέγα, στωϊκός· στωϊκὸν δὲ, καὶ ἐζώστων, καὶ πολύστων, καὶ πρόστων, μέγα. Ὠρυόμενος λέων, μέγα καὶ ο μικρόν· ὀρυωμένη δὲ θάλασσα, μικρόν καὶ μέγα. Κατοικία, ἀποικία, συνοικία, παροικία· οἰκία, τὸ ὀσπίτιον· ἀγροικία, παροιμία, παροινία, δίφθογγον καὶ ι· οἰκία, ἡ πατρὶς, καὶ οἰκία, ἡ ἰδία, δίφθογγον· καρυκία δὲ, ψιλόν καὶ δίφθογγον. Πλήθεια, βοήθεια, συνήθεια, σαφήνεια, προμήθεια, ἀπήνεια, η καὶ δίφθογγον· ἀληθινός δὲ, η καὶ ἰῶτα· θυμηδία, ἀηδία, ἀκηδία, η καὶ ι· κηδεῖα δὲ, ἡ κήδευσις, ἦτα καὶ δίφθογγον. Ἐπήρεια, η καὶ δίφθογγον. Ἐμπειρία, δίφθογγον καὶ ι. Περιφάνεια, ἡ λαμπρότης, ἰῶτα καὶ δίφθογγον· ὑπερφηφάνια, ἡ κενοδοξία, η καὶ ἰῶτα. Στρατεία, ἡ στρατεύσεις, δίφθογγον· στρατιά δὲ, ὀξυτόνως, τὸ τάγμα, ἰῶτα.

268 Νωθεῖα καὶ νωθρεῖα, μέγα καὶ δίφθογγον. Νωχελία δὲ, μέγα καὶ ἰῶτα. Ἀπώλεια, ὠφέλεια, ἀκρώρεια, πρυμνώρεια, μέγα καὶ δίφθογγον· ὑπερορία δὲ, ἐξορία, ἀπορία, καὶ ἐνορία, μικρόν καὶ ἰῶτα· εὐθυωρία, καὶ διωρία, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐκ τοῦ ὦρος ὁ καιρὸς, μέγα καὶ ι. Ῥοὴ αἱμάτων, Ῥοὴ ὑδάτων, καὶ Ῥοὴ δακρύων, η· Ῥοὴ δὲ ποταμῶν, καὶ Ῥοὴ θαλάσσης, ἰῶτα. Ἰρεῖον, τὸ θυμῶ, ἰῶτα καὶ δίφθογγον· εἰρίον, τὸ μαλίον, δίφθογγον καὶ ι· ἥριον, τὸ μνημεῖον, η καὶ ι. Γίνεται μὲν οὖν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἱερεύς· τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ εἴρω, τὸ πλέκω· τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἔρα, ἡ γῆ. Διδασκάλιον, τὸ μάθημα, ι· διδασκαλεῖον δὲ, τὸ σχολεῖον, δίφθογγον· λόγιον, ὁ λόγος, ι· λογεῖον δὲ, τὸ μαντεῖον καὶ τὸ σχολεῖον, δίφθογγον. Εἰδῶλιον, τὸ εἶδωλον, ι· εἰδωλεῖον δὲ, ὁ τῶν εἰδῶλων ναὸς, δίφθογγον. Γραμμάτιον, ι· γραμματεῖον δὲ, δίφθογγον. Αἰσχροὺς, αἰσχροῦς, αἰσχύος, αἰσχύνω, καὶ αἰσχυνομαι, καὶ αἰσχυνητός, δίφθογγον· ἐσχάρα δὲ, ἔσχατος, καὶ ἐσχατιά, ψιλά.

269 Ἄνθην, αὖξην, βλάστην, καὶ ἄρδην, ἐπὶ ῥῆμα· η· αὖξιν δὲ, ῥῆμα, καὶ ἄρδην, τὸ ποτίζειν, δίφθογγον· ἄρδιν δὲ, τὸ κοντάριον, ἰῶτα. Ἄληπτος, ἀκατάληπτος, ἀπερίληπτος, ἀπροσωπόληπτος, ἀκαταληψία, καὶ ἐπιληψία, η, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ λήβω· ἀνεξάλειπτος, καὶ ἀδιάλειπτος, καὶ ἀνεξαλείπτως, καὶ ἀδιαλείπτως, δίφθογγον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ λείπω, τὸ καταλιμπάνω· ἀνελλιπῶς δὲ καὶ ἐπιλλιπῶς, ι. Ἦδη, ἀντὶ τοῦ ἀπάρτι, η τὰ δύο· ἴδη, ἡ βοτάνη καὶ ἴδη, τὸ ὄρος, ἴδη, κορυφὴ, καὶ ἴδη, τοὺς κόπους, ἰῶτα καὶ η.

270 Ἴδαι, τὸ κόπτει, καὶ ἴδει, ἀντὶ τοῦ μόλις, ι καὶ δίφθογγον· εἶδει, τῇ θεωρίᾳ, δίφθογγον τὰ δύο· εἶδη, τὰς θεωρίας, καὶ εἶδη, ἀντὶ τοῦ φαίνει, δίφθογγον καὶ η· ἦδει, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνει ἄλλος ἄλλον, καὶ ἦδει, ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο, η, εἰ. Δὴν, ἀντὶ τοῦ ἄργον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιπολὺν, η· δεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον, καὶ δεῖν, ἀντὶ τοῦ δεσμεῖν, δίφθογγον· ὡσαύτως καὶ μικροῦ δεῖν, καὶ ὀλίγου δεῖν. Αἴφνης, ἐξαίφνης, αἴφνηδον, καὶ λαθηδόν, η· αἴφνιδίως δὲ καὶ λαθριδίως, ι. Ὁφελον, μικρόν· ὡς μὴ ὠφελον, μέγα· καὶ ὅτε μὲν ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· “Εἴθ’ ὠφελ’ Ἀργοῦς μὴ διαπᾶσθαι σκάφος!” ὅτε δὲ εὐκτικὸν ἐπάγεται,

σμικρογραφεῖται· οἶον· “Ὁφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοὶ μου!” Συνδιάζω καὶ συνδιασμός, ἰῶτα· ἐνδοιάζω δὲ καὶ ἐνδοιασμός, δίφθογγον.

- 271 Προτερεῦει τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιρρήματος· οἶον· ἄλλος, ἄλλως· οὗτος, οὕτως· ὁδὶ, ὡδὶ· λαμπρὸς, λαμπρῶς· εἰκότως· καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν τοῦ ὄντως, ὄντος· καὶ γεγονώς· καὶ ὥφειν, ὄφιν. Ἔνεγκε, ψιλόν· ἀνένεγκαι δὲ, προσένεγκαι, καὶ κατένεγκαι, διφθογογραφοῦνται. Ἔγειραι, ἀντὶ τοῦ ἐγέρθητι, δίφθογγον· ἔγειρε δὲ ἄλλος ἄλλον, ε. Καίη, σταίη, πλαίη, τεθναίη, δίφθογγον καὶ ἡ θέει δὲ, ἀντὶ τοῦ τρέχει, ψιλόν καὶ δίφθογγον. Τοῦ ἤκω τὰ μὲν ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ η, τὰ δὲ παθητικὰ διὰ τοῦ ἰῶτα.
- 272 Εἶναι, δίφθογγον· τεθῆναι, ἡ τέθεικα, δίφθογγον· ἔθηκα, ἡ· Τοῦ τίθημι γὰρ ἅπαντες οἱ χρόνοι διὰ τοῦ η γράφονται. Πλὴν τῶν παρακειμένων, τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ· τέθεικα, τέθειμαι· τεθεικέναι καὶ τεθειῖσθαι, τὰ ἀπαρέμφατα· τεθεικώς, τεθειμένος, αἱ μετοχαί. Τοῦ κάθημι τὰ μὲν ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται, τὰ δὲ παθητικὰ διὰ τοῦ η· ἐνεργητικὰ μὲν· οἶον· καθίσω, ἐκάθισα, καθίσαι, κεκάθικα, κεκαθικώς· παθητικὰ δὲ διὰ τοῦ η· κάθημαι, καθῆσθαι, καθήμενος, καὶ τὰ ὅμοια. Ἦρτησεν, ἀνήρτησεν, ἐξήρτησεν, παρήρτησεν, ἡ ἀπήρτισε δὲ, καὶ κατήρτισε, καὶ διήρτισε, ι. Τούτοις ἀκολουθοῦσι καὶ τὰ οἰκεία αὐτῶν ὀνόματα. Ἀνάρτησις, ἦτα, καὶ πάλιν ἀνάρτισις, ι· καὶ τὰ λοιπά. Ἐβη, ἔζη, ἔτλη, ἔστη, ἔφη, καὶ προσεδόκη, ἡ ἐδόκει δὲ, μόνον, δίφθογγον. Εἶη, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοι, δίφθογγον, καὶ ἡ ἦη ἀντὶ τοῦ ἔλθοι, ι καὶ ἡ ἦει, ἀντὶ τοῦ ἦλθεν, ἡ καὶ δίφθογγον· ἶει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔπεμψεν, ἰῶτα καὶ δίφθογγον.
- 273 Τὰ εἰς εἶν ἀπαρέμφατα ἅπαντα διὰ διφθόγγου γράφεται, πλὴν τοῦ ζῆν, πεινῆν, διψῆν καὶ ὀρῆν· ζεῖν δὲ, ἀντὶ τοῦ βράζειν, δίφθογγον. Πλουτῶ ἐγώ, πλουτίζω δὲ ἕτερον· οἰκῶ ἐγώ, οἰκίζω δὲ ἕτερον· σωφρονῶ ἐγώ, σωφρονίζω δὲ ἕτερον· καὶ οἱ μέλλοντες ἀκολουθῶς. Ἀνειμι, κάτειμι, ἔξειμι, πάρειμι, ἄνειςιν, ἔξεισιν, καὶ τὰ ὅμοια τῷ εἰ διφθόγγῳ παραλήγονται. Ἀνίημι δὲ, καὶ κατίημι, ἐξίημι, καὶ παρίημι. Ἀνιμεν δὲ, καὶ κάτιμεν, ἔξιμεν, καὶ πάριμεν. Ἀνειτε καὶ κάτειτε, ἔξειτε, καὶ τὰ ὅμοια διὰ διφθόγγου. Ἀνῆ δὲ, ἀπῆ, παρῆ, καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ η. Ἀνεικῶς δὲ, ἀφεικῶς, παρεικῶς, διὰ διφθόγγου. Παρῆμεν, ἀνῆμεν, καθῆμεν, διὰ τοῦ η. Ἀνεῖμαι δὲ, καθεῖμαι, παρεῖμαι, ἀφείμαι, δίφθογγον. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἀνείκασι, καθείκασι, παρείκασι· καὶ οἱ παθητικοὶ ὑπερσυντέλικοι, ἀνείμην, καθείμην, παρείμην, καὶ ἀνεῖντο, καθεῖντο, παρεῖντο· καὶ οἱ πρῶτοι παθητικοὶ ὀριστοὶ, ἀφείμην, ἀφείθην, παρείθην. Τὰ ἀπαρέμφατα δὲ ἀνιέναι, παριέναι, ἀφιέναι, διὰ τοῦ ι· ἀνεικέναι δὲ, ἀφεικέναι, παρεικέναι, καὶ ἀνειῖσθαι, ἀφειῖσθαι, παρεῖσθαι, καὶ καθεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ χαλᾶσθαι, δίφθογγον· καθῆσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ καθεζέσθαι, ἡ κεκαθίσθαι δὲ, ἰῶτα.
- 274 Ἄνιθι, κάτιθι, ἔξιθι, ἰῶτα· ἀνήεσαν, ἐξήεσαν, συνήεσαν, ἀντὶ τοῦ συνῆλθον, ἡ συνίεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐνόησαν, ἰῶτα. Ἀνείσθω, προείσθω, ἀφείσθω, δίφθογγα. Τὰ δεῦτερα πρόσωπα τῶν παθητικῶν ἅπαντα εἰς ἡ λήγει· οἶον· τύπτομαι, τύπτῃ· λείβομαι, λείβῃ. Πλὴν τοῦ ὄψομαι, ὄψει· βούλομαι, βούλει· ἔομαι, ἔει, καὶ κράσει, εἶ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις· οὐχ ὑποτάσσονται. Ἀπόθου, μικρόν· ἀπωθοῦ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐρομεν ἀντὶ τοῦ ἠύραμεν, μικρόν· εὐρωμεν δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐρήσομεν, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Φάγωμεν, καὶ πίνωμεν, μέγα· φάγομαι δὲ, καὶ πίομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὅπωπα, ὄλωπα, ὄδωδα, καὶ ὀπωπῶς, καὶ ὄλωλῶς, καὶ ὄδωδῶς, μικρὸν καὶ μέγα· ὠπώπειν δὲ καὶ ὠλώλιν, καὶ ὠδώδιν, μέγα. Τοῦ δίδωμι καὶ πῶμι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· δέδωκα, πέπωκα, δεδωκώς, πεπωκώς· τὰ δὲ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ, δέδομαι, πέπομαι, δεδομένος, πεπομένος, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐκ τῶν παθητικῶν δὲ γίνονται καὶ τὰ ὀνόματα· πόμα, ἔκπομα, δόμα, τὸ δῶρον· διὸ καὶ μικρογραφεῖται· δῶμα δὲ, τὸ οἶκημα, μέγα.

Ἀπόσχωμαι, ἀνάσχωμαι, ἀπόθωμαι, παράθωμαι, ὑποσχώμεθα, καὶ παραθώμεθα, καὶ τὰ ὅμοια, αὐθυπότακτά εἰσι, καὶ ἀντὶ μέλλοντος λαμβάνονται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· ἐπιγνώση δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ἐνεστῶτας ἐνεργητικούς, ὑπόσχω, ἢ ἀπόσχω, ἢ κατάθω· ἀποσχόμενος δὲ καὶ ἀνασχόμενος, μικρά· τὸ δὲ ἀπόθωμαι, καὶ κατάθωμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, μετοχὰς οὐκ ἔχουσιν. Τὸ εἰς ἡ τρέπεται ἐν τοῖς παρωχημένοις οἷον· ἐλεύθω, ἤλευθον· ἐλεῶ, ἡλέουν· ποτὲ δὲ τὸ ι προσλαμβάνει, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὡς ἐπὶ τῶν δεκατεσσάρων, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα· ἔχω, εἶχον· ἔπω, εἶπον, τὸ λέγω καὶ τὸ ἀκολουθῶ· ἔλω, εἶλον, τὸ λαμβάνω καὶ τὸ φονεύω, ὅθεν καὶ τὸ ἀνεῖλον, καὶ τὸ καθεῖλον· ἔλκω, εἶλκον, τὸ σύρω· ἐστῖω, εἰστίων, τὸ εὐωχῶ· ἥσθιον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτρωγον, ἡ ἐῶ, εἶων, τὸ καταλιμπάνω· ἔω, εἶον, τὸ ἐνδύομαι· ἐθίζω, εἵθιζον, ὅθεν καὶ εἴωθα· καὶ ἐργάζομαι, εἰργαζόμεν· λίβον, ἐλίβην, λιβὼν, ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ι, κατὰ τὸν κανόνα. Ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων αἰὲν βραχεῖα παραλήγεται ὁ δεύτερος ἀόριστος, καὶ ὁ δεύτερος μέλλων.

276 Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ λείπω, κἂν τὸ θέμα διφθογοῦται· ἔλιπον γάρ, ἀντὶ τοῦ κατέλειψα, λιπὼν, ἡ μετοχὴ, λίπω, ἀντὶ τοῦ καταλείψω, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. Μάθε περὶ τούτου καὶ ἄλλως σαφέστερον. Τοῦ λείπω τὰ μὲν δηλοῦντα τὸ πολλάκις διὰ διφθόγγου γράφονται· οἷον· λείπω, τὸ καταλιμπάνω, πολλάκις δηλονότι, ἔλειπον, ἀντὶ τοῦ κατελίμπανον, πολλάκις δηλονότι· λείπων, ὁ καταλιμπάνων, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ ἐμφαίνοντα τὸ ἅπαξ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· λίπω, τὸ καταλείψω ἅπαξ· λιπὼν, ὁ καταλείψας· καὶ τὰ λοιπά. Ὅθεν καὶ λιπέσθαι καὶ λιπεῖν· λείπεσθαι δὲ καὶ λείπειν δίφθογγα. Ἐν οἷς δὲ ἐστὶ τὸ ψ, κἂν τὸ ἅπαξ ἐμφαίνωσι, διὰ διφθόγγου γράφονται· κατέλειψα, καταλείψεις, καὶ τὰ λοιπά. Τὸ δὲ λιμπάνω, ἐλίμπανον, καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ἰῶτα. Μάθε περὶ τούτου καὶ ἄλλως σαφέστερον. Ἐὰν ἡ ἐρμηνεία διὰ τοῦ ἰῶτα, τὸ κείμενον διὰ διφθόγγου· οἷον· λείπω, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνω· ἔλειπον, ἀντὶ τοῦ κατελίμπανον, καὶ τὰ ὅμοια· ἢν δὲ ἡ ἐρμηνεία διὰ διφθόγγου, τὸ κείμενον διὰ τοῦ ἰῶτα· οἷον· λίπω, ἀντὶ τοῦ καταλείψω· ἔλιπον, ἀντὶ τοῦ κατέλειψα, καὶ τὰ ὅμοια.

277 Δοίης, γνοίης, σχοίης, ἀλοίης, ἀντὶ τοῦ κρατηθείης· δίφθογγα καὶ ἡ ἀλοίεις, ἀντὶ τοῦ τύπτεις, δίφθογγα τὰ δύο. Ἀλύεις δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀδημονεῖς, ψιλὸν καὶ δίφθογγον. Τὰ ὑποτακτικὰ μόρια, ὡς ἐμάθομεν, ὑποτάσσουσι, πλὴν τοῦ μὴ, ἀντὶ τοῦ οὐχί, καὶ ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς. Καὶ ὑποτάσσονται μὲν τὰ ῥήματα πάντα· Τὸ δὲ ἕξεις, δώσεις, εὐρήσεις, ἀμαρτήσεις, οἴσεις, ἀντὶ τοῦ κομίσεις, λήσεις ἀντὶ τοῦ λάθης, καὶ ἥξεις, ἀντὶ τοῦ ἔλθης, οὐχ ὑποτάσσονται, κἂν ὑποτακτικὰ μόρια ἔχωσιν. Οὐχ ὑποτάσσονται δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀορίστους, μήτε μέσους μέλλοντας παθητικούς. Ἀλλ' οὐδὲ ἄλλος τις μέσος χρόνος ὑποτάσσεται, μὴ ἔχων ἀόριστον πρῶτον· ἐὰν γινώσκωμαι, ἐὰν βουλήσομαι, ἐὰν γενήσομαι, ἐὰν μαθήσομαι, ἐὰν ἀποβήσομαι, ἐὰν προήσομαι· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἀόριστος, οἷον ἔγνωσα, ἢ ἐγέννησα· οὐδέ τι τῶν λοιπῶν. Οἱ περισπώμενοι μέλλοντες οὐχ ὑποτάσσονται, οἱ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων δηλονότι· οἷον· λιπαίνω, ὁ μέλλων λιπανῶ, λιπανεῖς, λιπανεῖ· ἡδύνω, ὁ μέλλων ἡδυνῶ, ἡδυνεῖς, ἡδυνεῖ· σπεῖρω, ὁ μέλλων σπερῶ, σπερεῖς, σπερεῖ· καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, κἂν ὑποτακτικὰ ἔχωσι μόρια, οὐχ ὑποτάσσονται. Ἐπιγνώση δὲ ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν, τοῦ λιμπανοῦμεν, ἡδονοῦμεν, σπεροῦμεν· οὐ γάρ ποτε ταῦτα ὑποτακτικῶς ἐκφέρονται, λιμπανῶμεν, ἡδυνῶμεν, σπερῶμεν, ὥστε τὰ ἐνικά.

278 Οὐδὲ οἱ Ἀττικοὶ μέλλοντες ὑποτάσσονται· ἐὰν γνωριεῖς, ἐὰν φωτιεῖς, ἐὰν ὕβριεῖς. Οὐχ ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ τὸ, ἐὰν ὁμεῖται, ἐὰν θανεῖται, ἐὰν ἀλειτῇ· ὡς ἐπιγνώση καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου αὐτῶν μηδέποτε ὑποτασσομένου· ἐὰν ὁμοῦμαι γάρ, καὶ ἐὰν θανοῦμαι, οὐχί, ἐὰν ὁμῶμαι, ἐὰν θανῶμαι. Οὐδὲ οἱ μετ' ὀλίγον μέλλοντες ὑποτάσσονται, ἐὰν τετύψωμαι, ἐὰν κεκράζωμαι· οὐδὲ οἱ παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι, ἐὰν τυφθήσομαι, ἐὰν ποιηθήσομαι· οὐδὲ τὰ μονοσύλλαβα ῥήματα, ἐὰν πλεῖς, ἐὰν θεῖς· ἐὰν πλέης δὲ, καὶ ἐὰν θέης, ὑποτάσσονται.

Αὐθυπότακτα δέ εἰσιν, ἡγουν αὐτὰ καθ' αὐτὰ ὑποτάσσονται, χωρὶς ὑποτακτικοῦ μορίου, ὧν τὸ ῥῆμα βαρύνεται, λάβω, ἡ μετοχή ὀξύνεται, ὁ λαβών, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾶται, λαβεῖν.

279 Τούτων γὰρ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν διὰ τοῦ η γράφονται, καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφονται, καὶ τὰ κυρίως ὑποτακτικά· εὖρω, εὐρών, εὐρεῖν, εὔρης, εὔρη, εὔρωμεν· λιπαίνω, λιπανών, λιπανεῖν, λιπάνης, λιπάνη, λιπάνωμεν· ἴδω, ἰδών, ἰδεῖν, ἰδης, ἰδη· μείνης· θάνης· κάμης· καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπιγνώση δὲ τὰ τοιαῦτα αὐθυπότακτα καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ποτὲ ἐνεστώς, ἀλλὰ μέλλον· τὸ γὰρ εὖρω καὶ τὸ λάβω ἐπὶ τοῦ τί ποιήσω μέλλοντος κεῖνται· καὶ οὐ λέγεις, τί ποιῶ εὖρω, ἢ τί ποιῶ λάβω. Ἕτεροι γὰρ τούτων οἱ ἐνεστώτες. Τὰ γοῦν τοιαῦτα πάντα αὐθυπότακτα γίνωσκε. Ἔτι δὲ τὰ εἰς ἀμετάβολα λήγοντα, καὶ διχρόνῳ παραληγόμενα, τῷ υ ἢ τῷ ι, οῖον, ἀλγύνω, κλίνω, λαμβάνονται αὐθυπότακτα, ὅτε δηλονότι ὡς μέλλοντες νοοῦνται· οῖον, κλίνω ἀντὶ τοῦ κλινῶ, ἀλγύνω ἀντὶ τοῦ ἀλγυνῶ· ἐν τούτοις οὖν τὸ ἀλγύνης, ἀλγύνῃ, ἀλγύνωμεν, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς αὐθυπότακτα, διὰ τοῦ η καὶ ω μεγάλου γράφονται· ἐὰν δὲ ὡς ἐνεστώτες λαμβάνονται, τί ποιεῖς ἀλγύνεις, τί ποιεῖς κλίνεις, οὐκ αὐθυπότακτα.

280 Τὸ πίνω, πίνεις, οὐδέποτε αὐθυπότακτον, ὅτι οὐδὲ μέλλον ἐστὶ ποτέ. Τὸ βάλλω, βάλλεις, τίλλω, τίλλεις, μετὰ τῶν δύο λλ, οὐχ ὑποτάσσονται καθ' αὐτά· μετὰ δὲ ἐνὸς, αὐθυπότακτα· βάλλης, τίλλης. Κτείνεις, τείνεις ἐπὶ ἐνεστώτος, οὐκ αὐθυπότακτα· ἐπὶ μέλλοντος δὲ, κτείνης, ἀντὶ τοῦ κτενεῖς, καὶ κτείνωμεν, ἀντὶ τοῦ κτενοῦμεν. Καὶ τὰ συμβουλευτικά ἀντὶ ὑποτακτικῶν λαμβάνονται. Οἱ εἰς εἰν παρωχημένοι ἅπαντες ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται, ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν διὰ τοῦ η γράφονται. Γνωριεῖς δὲ τοὺς ἐνεργητικούς ἀπὸ τοῦ ἔχειν δυὸ ἀξούσας, ἐτετύφειν, ἐλελείφειν, ἐπεποιήκειν· ὁ μέντοι παθητικός ὑπερσυντέλικος, ἔχων καὶ αὐτὸς δύο ἀξούσας, ὅμως διὰ τοῦ η γράφεται, ὡς παθητικός· διαστέλλεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν ἐν τῷ λήγειν πάντοτε εἰς μὴν, ἐτετύμην, ἐπεποιήμην, καὶ τὰ ὅμοια. Τοὺς ἀυξομένους χρόνους καὶ μὴ ἀπεύθυνε πρὸς τοὺς χρόνους τοῦ τύπτω, ὥρυξα πρὸς τὸ ἔτυψα, ὥφειλον πρὸς τὸ ἔτυπτον, ὀφθῆναι πρὸς τὸ τυφθῆναι, ὀμνύων πρὸς τὸ τύπτων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς. Σημεῖωσαι δὲ ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν προθέσεων ἀρχόμενα οὐ τρέπουσι τὴν πρόθεσιν ἐν τοῖς παρωχημένοις, ἐντὸς δὲ αὐξάνουσιν· ἐπιorkῶ, ἐπιώρκουν· ἐνεργῶ, ἐνήργουν.

281 Σὺν τούτοις καὶ διαιτῶ, διήτουν· προσαιτῶ, προσήτουν. Σημεῖωσαι δὲ ἀνορθῶ, ἠνώρθουν· ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν· ἀνέχομαι ἠνειχόμεν. Ταῦτα γὰρ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐξάνονται. Διπλῶς αὔξει καὶ τὸ ἐώρων, ἐώρακα. Τὸ δὲ ἐορτάζω, ἐώρταζον, ἔσω αὔξει· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εὔ ἀρχόμενα· εὐορκῶ, εὐώρκουν· εὐαγγελίζομαι, ἠὲγγελιζόμεν· εὐδοκῶ, ἠὲδόκουν ἢ εὐδόκουν· εὐλογῶ, ἠὲλόγουν ἢ εὐλόγουν, ὡς ἄρα καὶ θέλεις, ὅτε δηλονότι σύμφωνον κεῖται ἔμπροσθεν τοῦ εὔ. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δυσ ἀρχόμενα ἔσω αὔξει, ἐὰν φωνῇεν κεῖται ἔμπροσθεν τοῦ δυσ· δυσανασχετῶ, δυσνηνησχετούν· δυσαρεστῶ, δυσηρέστουν. Ἐὰν δὲ σύμφωνον ἐπάγεται, ἔξω αὔξει· δυσπιστῶ· ἐδυσπίστουν· δυσχεραίνω, ἐδυσχέραινον. Τὸ φωτίσαι, ὑβρίσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχοις ἂν ἐπιγινώσκειν ὅτι ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ἰζω εἰσὶ, ἐκ τοῦ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου, ἐὰν ἔχη τὸ ς ἐφωτίσθην, ὑβρίσθην· καὶ τὸ ἀγνίσαι ἀπὸ τοῦ ἠγνίσθην· ὥσπερ καὶ τὸ ραπίσαι, ἀπὸ τοῦ ἐραπίσθην· καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐὰν δὲ ὁ παθητικός πρῶτος ἀόριστος οὐκ ἔχη τὸ ς, ὡς τὸ ἐποιήθην, ἐλοιδορήθην, τότε γνώσῃ ὅτι ταῦτα ἀπὸ τῶν περισπωμένων εἰσὶ· καὶ δὴ τοῦ ποιῆσαι, εὐφημῆσαι, λοιδορῆσαι.

282 Ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ὡσαύτως. ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.